

ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ການປະຕິບັດ ສໍາລັບສາງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນແພດ

ຈັດພິມໂດຍ:

ກົມອາຫານ ແລະ ຢາ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

2021

ສາລະບານ

ຄຳນຳ.....	6
ພາກທີ 1 : ການວາງແຜນສຳລັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງສາງ	8
ສະຖານທີ່ຕັ້ງ 8	
ຕົ້ນໄມ້.....	8
ການລະບາຍນ້ຳ.....	8
ອາຄານ 8	
ປະຕູ.....	8
ພື້ນສາງ	9
ເພດານ ແລະ ຫຼັງຄາ.....	9
ປ່ອງຢ້ຽມ	9
ແສງ	10
ລະບົບໄຟຟ້າ	10
ພາກທີ 2: ການວາງແຜນຜັງ ແລະ ການປະຕິບັດງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ	10
ຄວາມສຳຄັນຂອງການວາງແຜນຜັງ.....	10
ບາດກ້າວທີ່ 1 ລະບຸບັນດາກິດຈະກຳຂອງສາງ.....	11
ບາດກ້າວທີ່ 2 ການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການເນື້ອທີ່ (ພື້ນທີ່)	12
ບາດກ້າວທີ 3: ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ກະກຽມການຮັບ/ຈັດສົ່ງ.....	13
ວິທີການຄາດຄະເນແບບມີຂໍ້ມູນຕົວເລກທີ່ຄົບຖ້ວນ:	14
ວິທີການຄາດຄະເນແບບມີຂໍ້ມູນບາງສ່ວນ	15
ວິທີການຄາດຄະເນແບບບໍ່ມີຂໍ້ມູນ.....	17
ການພິຈາລະນາຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ອື່ນ ກັບການຈັດສົ່ງ ແລະ ການຮັບ.....	18
ບາດກ້າວທີ 4 ການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ ໃນແຜນຜັງ ການຈັດມ້ຽນແລະ ການຈ່າຍອອກ	19
ກຳນົດສິນຄ້າທີ່ຈະຖືກຈັດມ້ຽນ	19
ການສ້າງວິທີຈັດມ້ຽນສິນຄ້າ.....	19
ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການປະລິມານລວມສຳລັບແຕ່ລະສິນຄ້າ.....	20
ການລະບຸຂໍ້ຈຳກັດທາງກາຍຍະພາບຂອງສາງເພື່ອເຮັດໃຫ້ການວາງ ແຜນຜັງການຈັດມ້ຽນ/ການຈ່າຍອອກໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບສະພາບປັດຈຸບັນ, ສົມບູນແບບ ແລະ ສຳເລັດ.	22
ສ້າງແຜນຜັງທີ່ສຸດ ໂດຍນຳໃຊ້ຖ້ານວາງພະເລດແລະ ຊັ້ນວາງແບບເລືອກໄດ້.....	22
ບາດກ້າວທີ່ 5: ສ້າງ ແຜນຜັງທີ່ຕົວຈິງໂດຍການລວມເຂົ້າກັນຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ທັງໝົດກັບຂໍ້ຈຳກັດ.....	24

ກຳນົດຄືແນວໃດ, ເມື່ອໃດ ແລະ ຈະພິຈາລະນາ ແຜນຜັງແບບທາງເລືອກຄືແນວໃດ?	24
ການພິຈາລະນາບັນດາວິທີການເພື່ອຈັດມ້ຽນສິນຄ້າຕາມແຜນຜັງທີ່ວາງອອກ.....	25
ວິທີ ເອບີຊີ (ABC)	25
ວິທີຈັດຕາມຂະໜາດ.....	26
ວິທີຈັດຕາມລັກຊະນະຂອງຜະລິດຕະພັນ	26
ບາດກ້າວທີ 6: ການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ ແລະ ແຜນຜັງທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບການເກັບມ້ຽນສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້. ...	26
ພາກທີ 3: ອຸປະກອນສາງ	28
ລະບົບການຈັດມ້ຽນ.....	28
ການພິຈາລະນາວາງແຜນ ລະບົບການຈັດມ້ຽນ.....	29
ປະລິມານ 29	
ພາເລດ/ແກັດ 30	
ໄລຍະຫ່າງອຸປະກອນ ແລະ ອາຄານ (ຂະໜາດ).....	30
ພື້ນສາງ 31	
ການເຂົ້າເຖິງສິນຄ້າ	31
ອຸປະກອນການຂົນຖ່າຍພັດສະດຸ.....	31
ເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປໃນການຄັດເລືອກ ເພື່ອກຳນົດຄວາມຕ້ອງການອຸປະກອນຍົກຍໍ	31
ປັດໃຈກັບຄືນ.....	32
ປັດໃຈກ່ຽວກັບກິນຈັກ.....	32
ປັດໃຈດ້ານການປະຕິບັດງານ	32
ພາກທີ 4: ຄວາມຕ້ອງການ ການເກັບມ້ຽນພິເສດ.....	33
ການເກັບມ້ຽນທີ່ປອດໄພ	34
ການຈັດມ້ຽນວັດຖຸໄວໄຟ,.....	34
ພາກທີ 5: ການຄຸ້ມຄອງບັນຊີສາງ.....	34
ການຄຸ້ມຄອງລະບົບບັນຊີແບບປະຕິບັດການຈົດກ່າຍດ້ວຍມື (Manually Management).....	35
ບັດຕິດຕາມຢູ່ພາຊະນະຈັດເກັບ (BIN CARD).....	35
ບັດຄວບຄຸມລາຍການສິນຄ້າຢູ່ສາງ (INVENTORY CONTROL CARD)	36
ບັນຊີແຍກປະເພດສິນຄ້າ (Stores Ledger)	37
ການຄຸ້ມຄອງບັນຊີສາງແບບອັດຕະໂນມັດ (Automated Inventory Management).....	37
ເຮົາຕ້ອງການລະບົບ WMS ແທ້ບໍ່?.....	37
ຜົນປະໂຫຍດຈາກລະບົບ WMS ມີຫຍັງແດ່?	37
ວຽກຈັດມ້ຽນ ແລະ ວຽກການແຈກຢາຍຜະລິດຕະພັນອັນໃດ ທີ່ ລະບົບ WMS ຈະຊ່ວຍໄດ້?.....	37
ຄວາມສາມາດ WMS.....	38

WMS ສາມາດ	38
WMS ລາຍງານ	39
ທ່ານຄວນຈະເບິ່ງຫຍັງໃນ WMS	39
WMS ເຮັດວຽກຄືແນວໃດ?	40
ສິ່ງທ້າທາຍອັນໃດໃນການຕິດຕັ້ງ WMS	41
ຊັບພະຍາກອນສໍາລັບການຈັດການ WMS	41
ການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຕໍ່ເນື່ອງ	41
ສິ່ງທີ່ຄວນຈື່ກ່ອນການຕິດຕັ້ງ WMS	41
ພາກທີ 6: ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການຮັກສາຄວາມປອດໄພ	41
ອັກຄີໄຟ	41
ຊຸດປະຖົມພະຍາບານ	42
ອຸປະກອນປ້ອງກັນພະນັກງານ	43
ການປ້ອງກັນ	43
ພາກທີ 7: ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ	43
ບຸກຄະລາກອນທີ່ຕ້ອງການສໍາລັບສາງຫົວໄປ	43
ຜູ້ຍົກເຄື່ອງຂຶ້ນ/ລົງ: ຈໍານວນແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຕ້ອງການເວລາທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນ ສໍາລັບການຂົນສົ່ງສະຕູຂຶ້ນ ແລະ ລົງ.	46
ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການບຸກຄະລາກອນ	47
ການລະບຸກິດຈະກຳພື້ນຖານຂອງສາງ ແລະ ກິດຈະກຳວຽກ	47
ເຄື່ອງມືປະເມີນສາງດ້ວຍຕົນເອງ	50
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2	55
ຖ້ານຮອງ, ຖ້ານວາງ, ຊັ້ນວາງ	55
ການກອງໄວ້ເທິງພາເລດ (Pallet Stacking)	55
ລະບົບຊັ້ນວາງຂະໜາດນ້ອຍ (Static Shelving)	59
ຊັ້ນວາງພະເລດ (Pallet Racking)	60
ສ່ວນ ແລະ ວັດຖຸ ຕ່າງໆ ຂອງຖ້ານວາງພະເລດ (ໂລຫະປະສົມ)	61
ການກຳນົດຊັ້ນວາງ ແລະ ການເວັ້ນໄລຍະຫ່າງຊັ້ນວາງ	62
ຊັ້ນວາງພາເລດ ແລະ ລົດຍົກ	63
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 3	64
ອຸປະກອນຄວບຄຸມການຂົນຖ່າຍວັດຖຸ	64
ປະເພດລົດຍົກພາເລັດ	64
ລີ້ແມ່ແຮງຍົກແກ່ ພາເລດ (Pallet Jacks)	66

ລົດຍົກແບບຍ່າງຕາມຫຼັງ (<i>Walkie Stackers</i>).....	68
ລົດຍົກຍ່າງຕາມແບບມີຂາຄາບ (WALKIE STRADDLE STACKER).....	68
ລົດຍົກ ຍ່າງຕາມ ລຸ້ນເອື້ອມຍົກຍໍ (walkie reach stacker)	69
ລົດຍົກ ທ່ວງດຸນນ້ຳໜັກ (Counterbalance Lift Trucks)	69
ຂັ້ນໄດແບບມີລໍ້ Rolling Warehouse Ladders	70

ຄຳນຳ

ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ແມ່ນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນສຳລັບການບໍລິການ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດ, ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວນອກຈາກຕ້ອງຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີທຸກເວລາແລ້ວ ກໍ່ຍັງຕ້ອງມີຄຸນນະພາບດີຕະຫຼອດ ໄລຍະຂອງການເກັບຮັກສາ ກ່ອນທີ່ມັນຈະຖືກໄປນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການບໍລິການຄົນເຈັບ. ດັ່ງນັ້ນ ການທີ່ມີລະບົບເກັບຮັກສາທີ່ດີຕາມຫຼັກການ ກໍ່ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ວຽກງານການບໍລິການມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ. ໃນປັດຈຸບັນໂລກຂອງເຮົາ ພວມມີຄວາມກ້າວໜ້າຢ່າງວ່ອງໄວທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເທັກໂນໂລຊີ ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນກໍ່ມີສິ່ງທ້າທາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຄືໄພຂົ່ມຂູ່ຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດ ແລະ ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດເກີດຂຶ້ນເປັນປະຈຳໃນແຕ່ລະປີ ເພາະສະນັ້ນ ສາງຈິ່ງມີຄວາມສຳຄັນໃນລະບົບພະລາທິການການແພດເພື່ອເກັບຮັກສາສິນຄ້າແຮໄວ້ ລວມທັງໃນ ສະພາບປົກກະຕິ. ການທີ່ມີ ລະບົບພະລາທິການການແພດທີ່ຮັບປະກັນ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້ ຈະຊ່ວຍແກ້ໄຂຜົນ ກະທົບເຫດການສຸກເສີນໄດ້ທັນເວລາຊຶ່ງໃນນີ້ ຫາກຮູ້ບໍລິຫານສິນຄ້າໃນສາງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດໄດ້ດີ ກໍ່ຈະເຮັດວຽກງານສະໜອງສິນຄ້າດັ່ງກ່າວມີຄວາມຮັບປະກັນພຽງພໍ ແລະ ທັນເວລາ.

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຢູ່ປະເທດລາວຂອງພວກເຮົາ ຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງບົດບາດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງສາງ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຍັງຈຳກັດ, ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອເວລາສ້າງໂຮງໝໍ ຫຼື ສະຖານບໍລິການທາງດ້ານ ສາທາລະນະສຸກ ສາງຈິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ບໍລິຫານມັກຈະຫຼີງລີມ ຫຼື ຖ້າມີໃນແຜນຜັງການກໍ່ສ້າງ ແຕ່ກໍ່ສ້າງຕາມຄວາມ ເຂົ້າໃຈພໍໃຜພໍລາວ ຂາດການວາງແຜນ ແລະ ຂໍ້ມູນ ທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ເພື່ອນຳມາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາຢ່າງ ຄັກແນ່. ດັ່ງນັ້ນ ບັນຫາທີ່ເກີດຕາມມາກໍ່ຄືບໍ່ມີສາງ ຫຼື ມີສາງແຕ່ບໍ່ມີເນື້ອທີ່ພຽງພໍ ສຳລັບການເກັບຮັກສາຍ້ອນວ່າ ສາງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ. ໃນອີກດ້ານໜຶ່ງຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກບໍລິຫານສາງສ່ວນໃຫຍ່ກໍ່ຍັງຂາດຄວາມຮູ້ໃນ ການວາງແຜນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເຄື່ອງໃນສາງຊຶ່ງເປັນສາຍເຫດໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ການບໍລິຫານຂາດປະສິດທິພາບ; ບາງຄັ້ງກໍ່ມີ ສິນຄ້າຈົນອັງລິນ ແລະ ບາງຄັ້ງກໍ່ຂາດສາງແລະສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງກ່ວານັ້ນຍັງເຮັດໃຫ້ເກີດສິນຄ້າເສຍຄຸນ ຫຼື ບໍ່ຖືກນຳ ໃຊ້ ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ.

ໃນປັດຈຸບັນສິນຄ້າທີ່ຮັບໃຊ້ຢູ່ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ມີຈຳນວນລາຍການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ນັບມື້ ນັບເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຂາດຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃນການບໍລິຫານຈັດການສາງແລ້ວ ກໍ່ຈະ ເຮັດໃຫ້ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ກໍ່ເປັນສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍ ໃນການບໍລິຫານເຄື່ອງດັ່ງກ່າວ. ດັ່ງນັ້ນຄູ່ມືແນະນຳສາງ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກເຫຼົ່ານີ້ ຈຶ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອເປັນທິດທາງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ທີ່ພວມປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງສາງໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ ສາງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ. ຄູ່ມືສະບັບນີ້ຈະຊ່ວຍຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສາງທີ່ມີຈຸດປະສົງ ສ້າງສາງໃໝ່ ຫຼື ປັບປຸງສາງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຕໍ່ມາດຕະຖານ ແລະ ລະບົບສາງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ. ເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມຄູ່ມືນີ້ຈຶ່ງ ປະກອບດ້ວຍຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ວິທີເຮັດການປະເມີນສາງດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ສະພາບຂອງສາງໃນປັດຈຸບັນ, ຈາກຜົນຂອງການປະເມີນດັ່ງກ່າວຈຶ່ງວາງແຜນໃນການປັບປຸງດ້ານທີ່ເປັນ ບັນຫາ ຫຼື ຈຸດອ່ອນຂອງສາງ, ຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບການວາງແຜນຜັງຂອງສາງເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ບໍລິຫານ ຫຼື ຜູ້ທີ່ກຳລັງປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງສາງໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການວາງແຜນຜັງຂອງສາງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງເພື່ອເຮັດ ໃຫ້ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ຂອງສາງມີປະສິດທິພາບ. ນອກຈາກນີ້ກໍ່ຍັງໄດ້ແນະນຳກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ສາງຢາ ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງມືຕ່າງໆ, ບຸກຄະລາກອນຂອງສາງ ແລະ ການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພໃຫ້ສາງ.

ໃນການເຮັດຄູ່ມືຫົວນີ້ມີຄວາມສຳເລັດໄດ້ນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມຜູ້ຮັບຜິດຊອບການສ້າງຄູ່ມືດັ່ງກ່າວຂໍ ສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍ ແລະ ຂອບໃຈມາຍັງຄະນະຮັບຜິດຊອບທຸກທ່ານທີ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການພັດທະນາຄູ່ມື ສະບັບດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ປຶ້ມສະບັບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສຳເລັດສົມບູນສົມຄວນ.

ເນື່ອງຈາກປຶ້ມຄູ່ມືການພັດທະນາ ແລະ ການປະຕິບັດ ສໍາລັບສາງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ເປັນຄູ່ມື
ສະບັບທໍາອິດທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ເຊິ່ງອາດມີຂໍ້ຂາດຕົກບົກຜ່ອງທີ່ບໍ່ອາດສາມາດຫຼີກລ້ຽງໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມການນໍາ
ຂອງກົມອາຫານ ແລະ ຢາ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຈະສືບຕໍ່ຊີ້ນໍາ, ສົ່ງເສີມໃນການປັບປຸງແກ້ໄຂໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ
ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຄົບຖ້ວນ ແລະ ສົມບູນຢູ່ງຊັ້ນ

ປອ. ດຣ. ບຸນຊູ ແກ້ວຫາວົງ

ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ການປະຕິບັດ ສຳລັບສາງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນແພດ

ພາກທີ I : ການວາງແຜນສຳລັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງສາງ

ສິ່ງທີ່ຈະກ່າວຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນກ່ຽວກັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງສາງໃນແຕ່ລະດ້ານ ແລະ ບັນດາຄຸນລັກສະນະຂອງສາງທີ່ໄດ້ມີການວາງແຜນເປັນຢ່າງດີ ແລະ ປະສິບຜົນສຳເລັດ ຊຶ່ງ ພວກເຮົາຄວນນຳມາພິຈາລະນາ ບໍ່ວ່າ ຈະເປັນການສ້າງໃໝ່ ຫຼື ສາງເກົ່າທີ່ກຳລັງປັບປຸງສາງກໍ່ດີ.

ສະຖານທີ່ຕັ້ງ

ສາງ ຈະຕ້ອງສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງ ຂອງບັນດາສະຖານບໍລິການສຸຂະພາບ ແລະ ໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ທີ່ຈະໃຫ້ການບໍລິການ. ດີແທ້ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມປອດໄພ ແລະ ຫຼຸດຄວາມແອອັດຂອງຄົນ ແລະ ລົດ, ສາງ ຄວນຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສະເພາະ ແລະ ມີຖະໜົນຫົນທາງທີ່ກ້ວາງພຽງພໍ ເພື່ອໃຫ້ພາຫະນະຂົນສົ່ງທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ເຂົ້າໄດ້ຢ່າງສະດວກ ແລະ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ຄວນຫຼີກລ້ຽງການຕັ້ງສາງຢາ ຢູ່ຫົນທາງທີ່ມີການສັນຈອນຢ່າງແອອັດ.

ຕົ້ນໄມ້

ເຖິງແມ່ນວ່າ ໂດຍຫຼັກການແລ້ວຕົ້ນໄມ້ແມ່ນ ອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດ ເພື່ອໃຫ້ຮົ່ມເງົາ ເຊິ່ງຊ່ວຍຫຼຸດອຸນຫະພູມພາຍໃນອາຄານຂອງສາງລົງ ແຕ່ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ກວດກາເບິ່ງສະພາບຂອງຕົ້ນໄມ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ອ່ອນແອ ກໍ່ຄວນຕັດອອກເພື່ອປ້ອງກັນການລົ້ມໃສ່ສາງ ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ມີພາຍຸ ຝົນຕົກແຮງ ເຊິ່ງອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າຮາກຂອງຕົ້ນໄມ້ ທີ່ປູກນັ້ນ ຈະບໍ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ອາຄານສາງ.

ການລະບາຍນ້ຳ

ການສ້າງສາງ ຄວນຍົກລະດັບພື້ນສາງຂຶ້ນ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບສູງພຽງພໍ ເພື່ອໃຫ້ນ້ຳຝົນໄຫຼອອກຈາກບໍລິເວນສາງ ໄດ້ຢ່າງສະດວກ ແລະ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ຄວນຕັ້ງສາງ ຢູ່ບໍລິເວນທີ່ເປັນໂນນສູງ ເຊິ່ງເປັນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີບັນຫາ ໃນການລະບາຍນ້ຳ ໃນເວລາທີ່ເກີດມີຝົນຕົກໜັກ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມຂັງ.

ອາຄານ

ປະຕູ

ການອອກແບບສຳລັບຂະໜາດຂອງປະຕູ ຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ມີຄວາມກວ້າງພຽງພໍ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າອອກຜ່ານປະຕູ ແລະ ບັນຊາອຸປະກອນ ໄດ້ຢ່າງຄ່ອງຕົວ. ຂະໜາດຂອງອາຄານສາງໂດຍທົ່ວໄປ ຄວນເປັນແບບດຽວກັນ ຫຼື ມີຄວາມອາດສາມາດ ເພື່ອຮອງຮັບສຳລັບອຸປະກອນສະເພາະ ແລະ ພື້ນທີ່ອື່ນທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບ ການປະຕິບັດງານ. ສາງທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ ເຊັ່ນ: ສາງສູນກາງ ມັກມີການນຳໃຊ້ລົດຍົກ ແລະ ອຸປະກອນຄວບຄຸມວັດຖຸອື່ນໆ. ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າປະຕູ ຈະມີຄວາມແຂງແຮງ ແລະ ມີການເສີມຄວາມປອດໄພຢ່າງພຽງພໍ, ປະຕູຕ້ອງໃຫ້ມີກະແຈສອງໜ່ວຍ ແລະ ຕິດຕັ້ງຕາໜ່າງເຫຼັກ ເພື່ອການປ້ອງກັນ ແລະ ຈຳກັດຄົນເຂົ້າອອກໂດຍ ນຳໃຊ້ກຸນແຈລ່ອກ.

ພື້ນສາງ

ພື້ນສາງຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທາງດ້ານຄວາມດັນ ແລະ ຄວາມແຂງແຮງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກມັນອາດຈະມີການເປ່ເພ, ເສຍຫາຍ ຍ້ອນແຮງດັນ ທີ່ເກີດຈາກຊັ້ນຮອງ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຕ່າງໆທີ່ວາງໃສ່. ຖ້າພື້ນສາງ ບໍ່ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານທາງດ້ານຄວາມດັນ, ຄວາມເສຍຫາຍກໍຈະເກີດຂຶ້ນຍ້ອນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກອຸປະກອນ ແລະ ພະຫະນະຂົນຖ່າຍວັດຖຸຕ່າງໆ ໃນແຕ່ລະວັນ (ເຊັ່ນ ລົດຍົກ ແລະ ອື່ນໆ). ວິສະວະກອນທີ່ມີຄຸນນະວຸດທິ ແລະ ປະສົບການ ຈະສາມາດຊ່ວຍກຳນົດສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການໄດ້.

ບາງຂໍ້ກຳນົດທີ່ສຳຄັນເພື່ອກວດສອບ ລວມມີ:

- ການກວດສອບພື້ນຜິວຂອງພື້ນ ເຊິ່ງລວມມີ ພື້ນຜິວຂອງວັດສະດຸ, ຄວາມໜາ ແລະ ວັດສະດຸໃຕ້ພື້ນຜິວສາງ.
- ປະຕູໃຊ້ເປີດ, ລວມທັງພື້ນຜິວວັດສະດຸອ້ອມແອ້ມປະຕູບ່ອນທີ່ຕໍ່ກັບລານຈອດລົດບ່ອນທີ່ມີ ຫຼື ບໍ່ມີການຂົນຖ່າຍ, ປະຕູທາງອອກ ແລະ ອື່ນໆ.
- ລານບ່ອນຂົນຖ່າຍ ແລະ ຄວາມສູງຂອງຝາທ້າຍລົດ.
- ການວາງຕຳແໜ່ງຂອງເສົາ.
- ຄວາມກວ້າງຂອງທາງເດີນທີ່ຕ້ອງການສຳລັບອຸປະກອນຍົກຍໍ.
- ບ່ອນບັນທຸກ ແລະ ພື້ນທີ່ວັດສະດຸທີ່ຢອງຢູ່.
- ຄວາມຍາວໃນຊັ້ນວາງຂອງຖ້ານທີ່ອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ພື້ນຜິວ.

ຖ້າຈະຕິດຕັ້ງຖ້ານໃສ່ເຄື່ອງ ໃສ່ພື້ນເກົ່າ, ວິສະວະກອນຕ້ອງໄດ້ກວດສອບຢ່າງລະມັດລະວັງພື້ນຊີມັງ ຫຼື ພື້ນຜິວວັດສະດຸ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງພື້ນ. ພື້ນຂອງສາງຫຼາຍແຫ່ງມັກຈະພົບບັນຫາ ເຊິ່ງພື້ນບໍ່ສາມາດທົນຕໍ່ຄວາມດັນ ແລະ ຄວາມແຂງ ແລະ ເກີດມີການເປ່ເພ ຍ້ອນຄວາມດັນຂອງຊັ້ນວາງ. ຖ້າພື້ນຫາກບໍ່ເປັນໄປຕາມຂໍ້ກຳນົດທາງດ້ານຄວາມດັນ ແລະ ຄວາມແຂງ, ຄວາມເສຍຫາຍກໍຍັງສາມາດເກີດ ຈາກພາຫະນະເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນສາງ ໃນແຕ່ລະວັນ ເຊັ່ນລົດຍົກ ແລະ ອື່ນໆ.

ເພດານ ແລະ ຫຼັງຄາ

ພິຈາລະນາໃຫ້ມຸງຫຼັງຄາທີ່ເປັນແນວລາດອຽງ ແລະ ວາງເສົາຄ້າ ທີ່ແຂງແຮງ ເພື່ອຮອງຮັບຫຼັງຄາ, ຫຼັງຄາຕ້ອງສູງ, ໂລ່ງ ເພື່ອການກຳນົດການວາງຖ້ານຮອງ ແລະ ການປະຕິບັດງານຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນສາງ. ຫຼັກລ້ຽງການນຳໃຊ້ສັງກະສີທີ່ບໍ່ໄດ້ເຄືອບສານປ້ອງກັນຄວາມຮ້ອນສະເພາະສຳລັບຫຼັງຄາ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ສາງຮ້ອນຫຼາຍ. ຖ້າຫຼັກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ກໍໃຫ້ຕິດຕັ້ງລະບົບພັດລົມດູດອາກາດໃສ່ຫຼັງຄາ ຫຼື ມຸງຫຼັງຄາດ້ວຍກະເບື້ອງ.

ເພື່ອນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮ້ອນ ທາງເລືອກທີ່ດີທີ່ສຸດ ແມ່ນອາຄານທີ່ບໍ່ມີເພດານພາຍໃນ ເຊິ່ງແນະນຳໃຫ້ນຳໃຊ້ຫຼັງຄາທີ່ຫຸ້ມດ້ວຍແຜນກັນຄວາມຮ້ອນສູງ ເຊັ່ນ: ແຜນສັງກະສີ ທີ່ເຄືອບໂພຍຸນິເທນໜາສີຂາວ ເຊິ່ງມີປະສິດທິພາບໃນການກັນຄວາມຮ້ອນ ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນອາຄານ.

ປ່ອງຢ້ຽມ

ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການໃນການນຳໃຊ້ແອເຢັນ, ໃຫ້ວາງປ່ອງຢ້ຽມໃຫ້ສູງ ແລະ ກ້ວາງພຽງພໍສຳລັບການລະບາຍອາກາດທີ່ພຽງພໍ ແລະ ຄວາມສູງຂອງປ່ອງຢ້ຽມ ຄວນໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຊັ້ນວາງ ຈະບໍ່ບິດບັງປ່ອງຢ້ຽມ, ຕິດຕັ້ງຕາໜ່າງ ເພື່ອປ້ອງກັນແມງໄມ້ ແລະ ຄົນຂີ້ລັກ.

ແສງ

ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຈາກແສງນິອອນ (ຟລູອໍເຣເຊັນ) ແລະ ຫຼອດໄຟທີ່ເປັນໃສ່, ໃຫ້ນຳໃຊ້ແສງຈາກທຳມະຊາດ ທາງອ້ອມໃນຊ່ວງກາງເວັນໃຫ້ແກ່ສາງ ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້. ແສງຈາກນິອອນ ຈະໃຫ້ແສງ ອຸນຫະພູມໄວໂອເລດ ເຊິ່ງ ອາດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຜະລິດຕະພັນ, ສ່ວນຫຼອດໄຟທີ່ເປັນໃສ່ ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້ອນ ແລະ ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ແສງແດດກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ຜະລິດຕະພັນ.

ລະບົບໄຟຟ້າ

ຖ້າແຫຼ່ງກຳເນີດໄຟຟ້າຫຼັກ ຫາກບໍ່ມີຄວາມສະຖຽນ ຄວນຕິດຕັ້ງແຜ່ນພະລັງງານແສງອາທິດ ຫຼື ເຄື່ອງກຳ ເນີດໄຟສຸກເສີນທົດແທນສຳລັບຫ້ອງເຢັນ ແລະ ຕູ້ເຢັນ. ຖ້າບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ແຜ່ງກຳເນີດໄຟຟ້າແສງອາທິດ, ອາດໃຊ້ ເຄື່ອງຈັກປັ່ນໄຟ ເພື່ອຮັກສາຢາ ໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2-3 ວັນ. ຖ້າເປັນສາງຂະໜາດໃຫຍ່ ຄວນເຮັດສັນຍາກັບພາກສ່ວນ ທາງນອກເພື່ອບໍລິການບຳລຸງຮັກສາລະບົບໄຟຟ້າ, ຄວນແລ່ນເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າເປັນປະຈຳ ຢ່າງໜ້ອຍ ເດືອນລະ ຄັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າ ເຄື່ອງສາມາດເຮັດວຽກຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ສຳລັບອາຄານສາງຂະໜາດໃຫຍ່ ອາດມີ ຄວາມຈຳເປັນ ເຮັດສັນຍາກັບພາກສ່ວນບໍລິສັດເພື່ອໃຫ້ມີການບໍລິການສ້ອມບຳລຸງເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າ ແລະ ລະບົບໄຟຟ້າ.

ພາກທີ 2: ການວາງແຜນຜັງ ແລະ ການປະຕິບັດງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ

ຄວາມສຳຄັນຂອງການວາງແຜນຜັງ

ປັດໃຈສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການວາງແຜນຜັງສາງ ແມ່ນ ການກຳນົດພື້ນທີ່ສຳລັບການຈັດເກັບຮັກສາ. ວັດຖຸຊະ ນິດໃດທີ່ຈະຖືກເກັບມ້ຽນ ແລະ ຈະອອກແບບການໄຫລ ຂອງວຽກຄີແນວໃດ ທີ່ ຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ປະສິດທິພາບຂອງ ການເຮັດວຽກຂອງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຂອງເຂົາ ເພື່ອປັບປຸງການສະໜອງການບໍລິການໃຫ້ ແກ່ຜູ້ມາໃຊ້ບໍລິການ.

ການວາງແຜນຜັງແມ່ນ ລະບຽບວິໄນອັນໜຶ່ງ ໃນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການ ເນື້ອທີ່ (ພື້ນທີ່) ຂອງສາງ ຫຼື ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາອື່ນໆ ແລະ ການລະບຸວ່າເນື້ອທີ່ນັ້ນ ວ່າມັນຄວນຈະເປັນຄືແນວໃດ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມ ສະດວກໃນການລະບຸກິດຈະກຳຂອງສາງ.

ຈຸດປະສົງຂອງການວາງແຜນຜັງ ແມ່ນເພື່ອ:

- ນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.
- ສົ່ງເສີມການບໍລິຫານຈັດການຜະລິດຕະພັນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.
- ສະໜອງການເກັບຮັກສາຢ່າງປະຫຍັດ.
- ໃຫ້ຄວາມຍືດຍຸ່ນຕໍ່ການປ່ຽນແປງ ຕາມຄວາມຕ້ອງການໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ.

ໃນສ່ວນຕໍ່ໄປນີ້ສະແດງເຖິງວິທີການສຳລັບຂັ້ນຕອນທົ່ວໄປໃນການວາງແຜນ ແລະ ການວາງແຜນຜັງສຳ ລັບຄວາມຕ້ອງການເນື້ອທີ່ພາຍໃນສາງ ຫຼື ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ.

ສາມ ຂັ້ນຕອນທຳອິດ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ນຳມາພິຈາລະນາ ເມື່ອມີການວາງແຜນຜັງສາງຄື:

1. ລະບຸບັນດາ ກິດຈະກຳຂອງສາງ ທີ່ຕ້ອງການວາງແຜນຜັງ.
2. ກຳນົດຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ ແລະ ແຜນຜັງທີ່ເໝາະສຳລັບແຕ່ລະກິດຈະກຳສາງ.

3. ພັດທະນາແຜນຜັງ ໃຫ້ແທດກັບຄວາມເປັນຈິງ ໂດຍດັດປັບຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ ກັບຂໍ້ຈຳກັດທີ່ມີ.

ບາດກ້າວທີ 1 ລະບຸບັນດາກິດຈະກຳຂອງສາງ

ສາງ ຫຼື ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ມີສອງກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍ ທີ່ຕ້ອງການພື້ນທີ່ ຫຼື ການວາງແຜນການຈັດວາງແຜນຜັງ:

- ການຮັບ / ການຈັດສົ່ງ
- ການເກັບຮັກສາ / ການຈ່າຍອອກ

ຍ້ອນວ່າໜ້າວຽກການຮັບ ແລະ ການຈັດສົ່ງ ມັກຈະດຳເນີນໃນສະຖານທີ່ ທົ່ວໄປ ບໍລິເວນດຽວກັນ ພາຍໃນສາງ ເຊິ່ງພວກມັນມັກຈະຖືກນຳມາວິເຄາະຮ່ວມກັນ.

- ການຮັບ ປະກອບດ້ວຍວຽກຕ່າງໆ ທີ່ກວຽວຂ້ອງ ກັບການຮັບເອົາສິນຄ້າທີ່ເຫັນວ່າ ໃຊ້ໄດ້ ຈາກຜູ້ສະໜອງທາງນອກ ແລະ ການຈັດກຽມສິນຄ້າເຫຼົ່ານັ້ນ ເພື່ອໄປຈັດເກັບຮັກສາ ໄວ້ໃນສາງ.
- ການຈັດສົ່ງ ປະກອບດ້ວຍບັນດາວຽກໃນການຈັດກຽມເຄື່ອງ ເພື່ອສົ່ງແກ່ຜູ້ມາໃຊ້ບໍລິການ ແລະ ການເອົາສິນຄ້າດັ່ງກ່າວໃສ່ພາຫະນະ ເພື່ອຂົນສົ່ງໄປໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ.

ການເກັບຮັກສາ / ການຈ່າຍອອກ ເປັນກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈັດມ້ຽນຕົວຈິງ (ເຄິ່ງຖາວອນ) ຂອງສິນຄ້າທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢູ່ໃນສາງ, ປົກກະຕິຢູ່ພະເລດ, ຖ້ານ ຫຼື ຊັ້ນວາງຕ່າງໆ.

- ການເກັບຮັກສາ ແມ່ນວຽກງານໃນການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າຈາກພື້ນທີ່ຮັບເຄື່ອງ ໄປວາງໃສ່ ພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນໜ້າ ແລະ ນຳໄປຈັດເກັບວາງໄວ້ ຢູ່ພື້ນ ຫຼື ຖ້ານຮອງທີ່ເໝາະສົມ ຈົນກວ່າເຄື່ອງພ້ອມທີ່ຈ່າຍຈະອອກຈາກສາງ.
- ການຈ່າຍອອກ ແມ່ນການເຄື່ອນຍ້າຍເຄື່ອງສິນຄ້າຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຍັງສະຖານທີ່ອື່ນ ຕົວຢ່າງ ພື້ນ, ຖ້ານ ຫຼື ຊັ້ນວາງໄປຍັງພື້ນທີ່ຈັດສົ່ງ ບ່ອນທີ່ຈະກຽມສົ່ງໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ.

ການວາງແຜນຜັງຂອງສາງ ຄວນລວມເອົາທັງ ແຜນສຳລັບການເກັບຮັກສາເຄື່ອງທີ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ໂດຍການແຍກ ສິນຄ້າທີ່ໃຊ້ໄດ້ ແລະ ສິນຄ້າທີ່ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ອອກຈາກກັນ ແລະ ຍ້າຍສິນຄ້າທີ່ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ໄປໄວ້ຢູ່ບ່ອນທີ່ໄດ້ກະກຽມໄວ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວຢູ່ພາຍໃນສາງ ແລະ ເຄື່ອງດັ່ງກ່າວຈະຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບການປະເມີນ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍອອກ ເພື່ອກຳຈັດຖິ້ມ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ເຄື່ອງເກັບຮັກສາທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເຄື່ອງທີ່ໝົດອາຍຸນຳໃຊ້ ແລະ ເສຍຫາຍ ແລະ ບໍ່ປອດໄພຕໍ່ຜູ້ຊົມໃຊ້. ເຄື່ອງທີ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ນັ້ນ ອາດປະກອບມີລາຍການຕ່າງໆ ທີ່ຖືກປະຕິເສດໃນລະຫວ່າງການຮັບ/ການກວດກາຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ ຫຼື ລາຍການທີ່ໝົດອາຍຸ ແລະ ເສຍຫາຍ ໃນການເກັບຮັກສາ. ເຄື່ອງທີ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ນັ້ນ ກໍຍັງອາດແມ່ນສິ່ງຂອງທີ່ສາງ ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງເຟີນີເຈີຫຼືອຸປະກອນ, ໄມ້ພະເລດທີ່ເປ່ເພ ລວມທັງເຄື່ອງບັນຈຸ ຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ນຳໃຊ້ຄືນບໍ່ໄດ້.

ເມື່ອໃດທີ່ມີການສ້າງແຜນຜັງອາຄານສາງ ບ່ອນເກັບຮັກສາເຄື່ອງທີ່ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ມັກຈະມີການເບິ່ງຂ້າມຢູ່ເລື້ອຍໆໃນຈຸດນີ້, ຊຶ່ງມັນກໍມີຄວາມສຳຄັນຄືກັນກັບການຈັດສັນພື້ນທີ່ສຳລັບການຮັບ/ການສົ່ງ ແລະ ເກັບຮັກສາ ໂດຍສະເພາະສາງທີ່ການເກັບຮັກສາບໍ່ດີ ມັກຈະມີເຄື່ອງໝົດອາຍຸ ແລະ ເຄື່ອງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຈະຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ໃນສາງ. ຢູ່ສາງ ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີການຈັດສັນພື້ນທີ່ສະເພາະ ສຳລັບການເກັບຮັກສາເຄື່ອງທີ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ຫຼື ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ ຈຳເປັນ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ພື້ນທີ່ສຳລັບກິດຈະກຳອື່ນໆເພື່ອຮອງຮັບສິ່ງຂອງເຫຼົ່ານີ້.

ບາດກ້າວທີ 2 ການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການເນື້ອທີ່ (ພື້ນທີ່)

ເມື່ອມີການວາງແຜນຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ ສຳລັບການຂົນສົ່ງ ແລະ ການຮັບເຄື່ອງ ທ່ານຄວນຮູ້ວ່າ ກິດຈະກຳ ຄວາມຕ້ອງການໃຊ້ພື້ນທີ່ ທີ່ຕ້ອງການ ແມ່ນຈະຫຼາຍກວ່າທີ່ເຮົາຄິດໄວ້. ເມື່ອວິເຄາະພື້ນທີ່ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການ ຮັບເຄື່ອງ, ໃຫ້ທ່ານພິຈາລະນາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ພື້ນທີ່ສຳລັບ ລານຈອດລົດ ເພື່ອຂົນຖ່າຍສິນຄ້າ.
- ພື້ນທີ່ການສັນຈອນລົບຫຼີກໄປມາ ຢູ່ບໍລິເວນການຮັບສິນຄ້າ.
- ພື້ນທີ່ຮັບສິນຄ້າ.

ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບພື້ນທີ່ສຳລັບ ລານຈອດລົດຂົນຖ່າຍສິນຄ້າ

ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບພື້ນທີ່ລານຈອດລົດບັນທຸກສິນຄ້າ ພາຍໃນ ຫຼື ຈຸດເສື່ອມຕໍ່ກັບສາງ ໂດຍປົກກະຕິ ແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກຳນົດໃຫ້ມີກ່ອນໜຸ່ງ. ປົກກະຕິ, ລົດບັນທຸກ ຈອດຢູ່ໃນໜຶ່ງ ຫຼື ສອງວິທີ:

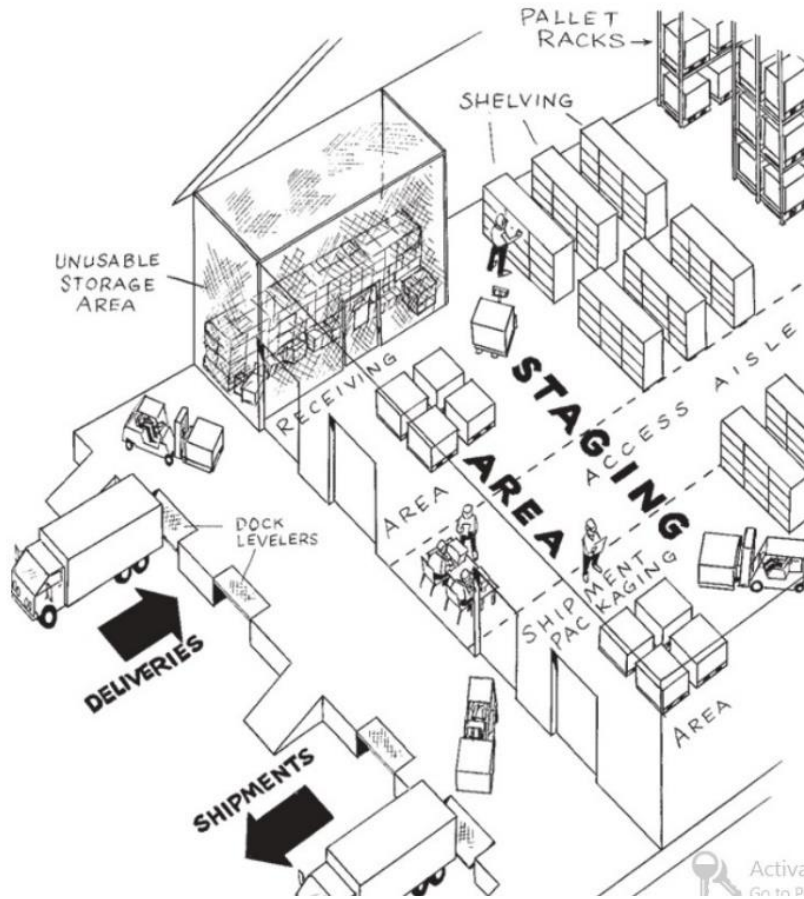
- ຈອດ ຢູ່ທ່າຈອດທີ່ມີມູມ 90^{ອົງສາ} ກັບທ່າຈອດລົດ.
- ຈອດ ຢູ່ທ່າຈອດ ທີ່ມີມູມໜ້ອຍກ່ວາ 90^{ອົງສາ} (ໂດຍປົກກະຕິ 45^{ອົງສາ}) ກັບທ່າຈອດ.

ເມື່ອການຈອດໃນມູມ 90^{ອົງສາ} ແມ່ນບໍ່ຕ້ອງການພື້ນທີ່ແຕ່ໃນກໍລະນີບໍ່ປົກກະຕິ ເມື່ອມູມຈອດຫາກໜ້ອຍກວ່າ 90 ອົງສາ, ແມ່ນຈະມີຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ເສີມ ເພື່ອໃຫ້ພໍດີກັບມູມຂອງການຂົນສົ່ງ. ຖ້າມູມທ່າຈອດລົດແມ່ນ 45 ອົງສາ, ຈຳນວນພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງການສຳລັບພື້ນທີ່ເສື່ອມຕໍ່ ແລະ ຊ່ອງຈະເປັນພື້ນທີ່ສາມຫຼ່ຽມ ໂດຍປະມານ 4.25 ແມັດ (ຢູ່ທາງເຂົ້າຂອງສາງ) X 3 ແມັດ X ແມັດ.

ຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ການສັນຈອນລົບຫຼີກໄປມາ ຢູ່ບໍລິເວນຈັດສົ່ງ

ພື້ນທີ່ສັນຈອນຫຼືບຫຼີກໄປມາທີ່ຕ້ອງການ ສຳລັບການຈັດສົ່ງ ແລະ ຮັບ ແມ່ນພື້ນທີ່ ທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອການ ເຂົ້າ-ອອກ ຂອງລົດບັນທຸກ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ ລະຫວ່າງລົດບັນທຸກ ແລະ ລະຫວ່າງພື້ນທີ່ຈັດກຽມ ການຈັດສົ່ງ ຫຼື ການສັນຈອນສວນທາງໄປກັບ ເຊິ່ງຈຳນວນພື້ນທີ່ໃນສາງທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອການອອກ ແລະ ເຂົ້າຂອງ ລົດບັນທຸກ ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບ ລະດັບອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ ເຊິ່ງຕ່າງກວ່າ ຫຼື ຍົກພື້ນຂອງສາງ ເພື່ອສະດວກໃນການຂົນຍ້າຍ ຈາກລົດບັນທຸກ ໄປຍັງພື້ນຂອງສາງ ຫຼື ໃນການສວນທາງກັນໄປມາ. ຖ້າໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນລະດັບປົກກະຕິ ອຸປະກອນສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ໃຊ້ມີຄວາມກວ່າງ 3 ແມັດ X ເລິກ 3 ແມັດ.

ບໍ່ວ່າທ່ານຈະໃຊ້ອຸປະກອນໃນລະດັບໃດກໍຕາມ, ຈຳນວນພື້ນທີ່ຊັດເຈນ ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການເພື່ອ ເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າຈາກລົດບັນທຸກ ໄປຫາພື້ນທີ່ຂອງການຮັບເຄື່ອງ. ພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງການສຳລັບພື້ນທີ່ນີ້ ສຸດທ້າຍກໍ ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບປະເພດຂອງອຸປະກອນການຂົນຍ້າຍສິນຄ້າ ຈາກລົດບັນທຸກ ໄປຍັງພື້ນສາງ ແລະ ພື້ນທີ່ກະກຽມ ການຮັບ. ແຕ່ຖ້ານຳໃຊ້ອຸປະກອນຂົນສົ່ງເຄື່ອງໂດຍວິທີຂົນສົ່ງດ້ວຍມື ຫຼື ເຄື່ອງມືຂະໜາດນ້ອຍ ເພື່ອຂົນເຄື່ອງສິນ ຄ້າ ກໍ່ອາດສະຫງວນເນື້ອທີ່ຢ່າງໜ້ອຍ 2.5 ແມັດ ຂຶ້ນໄປ (ຄຸນ) ໃຫ້ກັບຄວາມຍາວຂອງ ພື້ນທີ່ຂົນສົ່ງ/ຮັບ (ໂດຍ ປົກກະຕິແມ່ນຄວາມຍາວຂອງສາງ) ສຳລັບກິດຈະກຳນີ້. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຖ້າ ທ່ານກຳລັງໃຊ້ອຸປະກອນຂົນ ຍ້າຍທີ່ມີກຳລັງການຍົກສູງ ທ່ານຄວນສະຫງວນທາງໄວ້ຢ່າງໜ້ອຍ 3.5 ເທື່ອແມັດ (ຄຸນ) ຄວາມຍາວຂອງພື້ນທີ່ ການຂົນສົ່ງ ຫຼື ການຮັບ.

ຮູບພາບທີ່ 1 ປະເພດແຜນຜັງພື້ນກິດຈະກຳການຮັບ/ສົ່ງ

ຮູບພາບທີ່ 1 ແມ່ນຕົວຢ່າງຂອງແຜນຜັງສໍາລັບກິດຈະກຳການຮັບ/ສົ່ງ ຂອງສາງເກັບຮັກສາສິນຄ້າ ເຊິ່ງມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນບ່ອນທີ່ລົດບັນທຸກຈອດຢູ່ໃນມູມ 90^{ອົງສາ}; ແລະ ມີ 4 ທ່າຈອດລົດ ທີ່ແຍກຈາກກັນ. ຮູບພາບຍັງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນພື້ນທີ່ການສັນຈອນຂົນສົ່ງຢູ່ໃນພື້ນຮັບ/ສົ່ງ ທີ່ຢູ່ດ້ານນອກຂອງອາຄານສາງ.

ກຳນົດຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບພື້ນທີ່ ຈັດກຽມສໍາລັບການຮັບ/ການຈັດສົ່ງ

ການກຳນົດຂະໜາດຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບພື້ນທີ່ຂອງຂະບວນການກະກຽມການຮັບ/ສົ່ງ ແມ່ນເປັນສ່ວນທີ່ຍາກກ່ອນໝູ່ຂອງແຜນການຈັດວາງແຜນຜັງຂອງສາງ ເຊິ່ງຈະຕ້ອງສາມາດເຮັດໃຫ້ມັນມີຄວາມຊັດເຈນເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ເມື່ອມີການຄາດຄະເນຂະໜາດຂອງພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ. ຖ້າຈັດສັນພື້ນທີ່ ຫຼື ເນື້ອທີ່ນ້ອຍເກີນໄປ, ເຄື່ອງທີ່ກຳລັງຂົນສົ່ງມາ ອາດຈະອັ່ງເຕັມກ່ອນທີ່ຈະນໍາໄປເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ໃນຊັ້ນວາງພາຍໃນສາງ. ແຕ່ຖ້າເຮົາຈັດສັນພື້ນທີ່ການຮັບ/ການສົ່ງ ກ້ວາງເກີນໄປ ເຮົາກໍ່ອາດຈະບໍ່ເຫຼືອເນື້ອທີ່ພຽງພໍສໍາລັບການຈັດວາງ ຖ້ານຮອງ ເພື່ອເກັບຮັກສາເຄື່ອງທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການເກັບມ້ຽນ.

ການພັດທະນາການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການເນື້ອທີ່ທີ່ຊັດເຈນສໍາລັບພື້ນທີ່ກະກຽມການຮັບ/ສົ່ງ ເຊິ່ງຂະບວນການຄາດຄະເນ ມັກຈະປະຕິບັດໃນຊ່ວງໄລຍະທີ່ມີການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຫຼາຍທີ່ສຸດ. ສໍາລັບຄູ່ມືນີ້, ຊ່ວງໄລຍະທີ່ມີການຂົນສົ່ງຫຼາຍທີ່ສຸດ ແມ່ນມີທີ່ລົດຂົນສົ່ງເຄື່ອງມາສົ່ງເຄື່ອງຫຼາຍທີ່ສຸດແລະໃນເວລາດຽວກັນກໍ່ມີການຈັດສົ່ງເຄື່ອງອອກຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ບາດກ້າວທີ 3: ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ກະກຽມການຮັບ/ຈັດສົ່ງ

ມີ 3 ວິທີການທີ່ໃຊ້ເພື່ອຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ຂອງການກະກຽມການຮັບ/ຈັດສົ່ງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ວິທີການຄາດຄະເນຈາກຂໍ້ມູນທີ່ຄົບຖ້ວນ: ແມ່ນການອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ສົມບູນ ຂອງການຮັບ ແລະ ການປ່ອຍສິນຄ້າອອກ ເປັນຕົ້ນຂໍ້ມູນຂອງປີທີ່ຜ່ານມາ. ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາ ແມ່ນປະກອບດ້ວຍຂໍ້ມູນທີ່ພຽງພໍ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ຈ່າຍ ໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ເພື່ອລະບຸໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ແລະ ບໍລິມາດຂອງແກັດເຫຼົ່ານີ້.
2. ວິທີການປະເມີນຈາກຂໍ້ມູນຕົວເລກບາງສ່ວນ: ເມື່ອຂໍ້ມູນຕົວເລກກ່ຽວກັບການຮັບ/ສົ່ງ ຫາກບໍ່ມີຄົບຖ້ວນ, ແຕ່ຂໍ້ມູນຈໍານວນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈ່າຍອອກ ຫຼື ໄດ້ຮັບ ໃນປີ ກໍ່ສາມາດນໍາມາປະເມີນໄດ້ ສໍາລັບ ສິນຄ້າທີ່ມີການໝູນວຽນປານກາງ ແລະ ສູງ. ເພື່ອໃຊ້ວິທີການນີ້, ການປະເມີນຂະໜາດຂອງແກັດ ແລະ ຄາດຄະເນຈໍານວນແຕ່ລະໃບຮັບ ແລະ ຈ່າຍ ທີ່ໄດ້ເຮັດພາຍໃນປີ.
3. ວິທີການປະເມີນໂດຍບໍ່ໃຊ້ຂໍ້ມູນຕົວເລກ: ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການຄາດຄະເນພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງການ ເນື່ອງຈາກການມີຂໍ້ມູນ ໜ້ອຍ ຫຼື ບໍ່ມີເລີຍ ເພື່ອເຮັດການຕັດສິນໃຈ.

ວິທີການຄາດຄະເນແບບມີຂໍ້ມູນຕົວເລກທີ່ຄົບຖ້ວນ:

ເມື່ອຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຮັບ/ສົ່ງ ແມ່ນຄົບຖ້ວນ ຫຼື ໄກ້ຄຽງ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງຂົນສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບເຂົ້າ/ສົ່ງອອກ, ທ່ານຕ້ອງໄດ້ຄາດຄະເນຢ່າງຊັດເຈນ ຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ ຂອງການຮັບ/ການສົ່ງ. ຂໍ້ມູນປະກອບມີ: (1) ວັນທີ່ຮັບ/ຈ່າຍອອກ; (2) ຊື່ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບ/ຈ່າຍອອກ; (3) ບໍລິມາດ (ຄວາມກ້ວາງ X ຍາວ X ສູງ) ຂອງພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ໃຊ້ (ຕົວຢ່າງ: ແກັດ, ມັດ, ລາງໄມ້...); (4) ເນື້ອໃນຂອງການຫຸ້ມຫໍ່ (ລາຍການ ຕໍ່ການຫຸ້ມຫໍ່), (5) ຈໍານວນກັບກ່ອງໃນການຂົນສົ່ງ.

1. ເມື່ອນໍາໃຊ້ວິທີການນີ້, ເບື້ອງຕົ້ນຕ້ອງລວບລວມລາຍການທີ່ຈັດສົ່ງ ສໍາລັບປີຜ່ານມາ (ຫຼື ສອງປີ ຖ້າມີ). ກວດສອບໃບຮັບ ເພື່ອລະບຸຄັ້ງວັນທີ່ ທີ່ສາຍໄດ້ມີການຮັບເຄື່ອງທີ່ຂົນສົ່ງເຂົ້າ ຫຼື ຈ່າຍອອກ ໂດຍປະລິມານທີ່ຫຼາຍ. ພາຍຫຼັງການກວດສອບໃບຮັບແລ້ວ, ກວດສອບການຈ່າຍອອກ ເພື່ອລະບຸວັນທີ່ທີ່ສາຍໄດ້ປ່ອຍ ການສົ່ງອອກ ໃນປະລິມານທີ່ຫຼາຍສຸດ. ການໃຊ້ແບບການປະສົມປະສານ ຂອງການຮັບ ແລະ ການຈ່າຍຄັ້ງດຽວ/ການຈ່າຍຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ຫຼາຍສຸດ ແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ຄາດຄະເນໄວ້.
2. ສໍາລັບຂັ້ນຕອນທີ່ສອງ, ໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກຂັ້ນຕອນທີ່ໜຶ່ງ ເພື່ອຄໍານວນປະລິມານ ທັງໝົດຂອງການຮັບ/ການຈ່າຍອອກ ທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ ລະຫວ່າງການຂົນສົ່ງໃນປະລິມານຫຼາຍທີ່ສຸດ. *ຕາຕະລາງ 1 ສະແດງ* ເຖິງວິທີການຄໍານວນປະລິມານທັງໝົດ ຖ້າທ່ານມີໃບຮັບພຽງແຕ່ໜຶ່ງໃບ ທີ່ມີສາມລາຍການສິນຄ້າໃນຊ່ວງການຂົນສົ່ງຄັ້ງທີ່ມີປະລິມານຫຼາຍສຸດ. ບົດຝຶກຫັດຕົວຈິງນີ້ ອາດຈະປະກອບດ້ວຍໜຶ່ງ ຫຼື ສອງໃບຮັບ ທີ່ມີສິນຄ້າຫຼາຍ ແລະ ການຈ່າຍຫຼາຍຄັ້ງ ໂດຍປະກອບມີຫຼາຍສິນຄ້າ.
3. ພາຍຫຼັງທີ່ທ່ານຄໍານວນການຂົນສົ່ງ/ການຮັບ ທັງໝົດ ເປັນຫົວໜ່ວຍແມັດກ້ອນແລ້ວ ທ່ານສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ຈໍານວນ ພາເລັດ ທີ່ຈະຕ້ອງການເພື່ອຮອງຮັບສິນຄ້າ ໃນພື້ນທີ່ການສົ່ງ/ການຮັບ. ຈໍານວນ ພາເລດ ຈະເທົ່າກັບຈໍານວນແມັດກ້ອນ, ເພາະວ່າ ແຕ່ລະພາເລດ ຈະຮອງຮັບປະມານໜຶ່ງແມັດກ້ອນຂອງສິນຄ້າ. ສະນັ້ນ, ພື້ນທີ່ຕ້ອງການສໍາລັບຊ່ວງນີ້ ແມ່ນເທົ່າກັບຈໍານວນ ພາເລັດ (ໃຫ້ເປັນຕະລາງແມັດ), ເພື່ອຄວາມຮອບຄອບ ຄວນເພີ່ມພື້ນທີ່ຕື່ມ 2-3 ຕາແມັດ ໃຫ້ກັບການຄາດຄະເນພື້ນທີ່ທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການ ພື້ນທີ່ ສໍາລັບຂະບວນການນີ້ ເນື່ອງຈາກວ່າບໍ່ແມ່ນທຸກພາເລດ ຈະມີຂະໜາດ 1 ຕາແມັດ ທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ຕ້ອງຈຶ່ງພື້ນທີ່ເຫຼືອສໍາລັບຊ່ວງຫວ່າງຂອງການວາງພາເລດນໍາ.

**ຕາຕະລາງ 1. ຕົວຢ່າງ ແຜນຮ່າງບັນທຶກວຽກ ສໍາລັບການຄາດຄະເນ ຄວາມຕ້ອງການ ພື້ນທີ່ສໍາລັບ
ການຮັບການຂົນສົ່ງ**

ປະເພດທຸລະກໍາ	ວັນທີການເຮັດ ທຸລະກໍາ	ສິນຄ້າ	ຈໍານວນທັງໝົດ	ຈໍານວນຕໍ່ ແກັດ	ຈໍານວນ ແກັດ	ຂະໜາດ ແກັດ	ແກັດຕໍ່ໜຶ່ງ ແມັດກ້ອນ	ຈໍາໜ່ຶງ ແມັດກ້ອນ ຕໍ່ພາເລັດທີ່ ຕ້ອງການ
ການຮັບ	4 ຕຸລາ 2004	Amitriptyline tablet, 25mg	2,000,000	20,000	100	0.5 mx 2.5x25 m	32	3
ການຮັບ	4 ຕຸລາ 2004	Erythromycine, Tablet, 250mg	5,000,000	25	200	0,5 mx 0.5x25 m	16	13
ການຮັບ	4 ຕຸລາ 2004	Chloramphenical, Vial, 1gm	10,000,000	25,000	400	0,5 mx 0.5x 0.25m	16	25
ການຈ່າຍ	4 ຕຸລາ 2004	Amitriptyline, Tablet,25 mg	200,000	20,000		0,5 mx 0.5x 0.25m	8	2
ການຈ່າຍ	4 ຕຸລາ 2004	Erythromycin, Tablet, 250 gm	1.000.000	25,000	40	0,5 mx 0.5x 0.25m	16	3
ລວມ	4 ຕຸລາ 2004							

ໝາຍເຫດ: ພາເລດ 1 ແມັດ ທີ່ຕ້ອງການ ຈະຕ້ອງປັດຂຶ້ນເປັນຈໍານວນສູງສຸດຕໍ່ໄປ

ວິທີການຄາດຄະເນແບບມີຂໍ້ມູນບາງສ່ວນ

ທ່ານສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ສໍາລັບການຈັດກຽມການຮັບ/ສົ່ງ ຖ້າບໍ່ມີຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດຂອງເນື້ອໃນໃບຮັບ ແລະ ຈ່າຍ, ແຕ່ຫາກຂໍ້ມູນລວມຂອງສິນຄ້າ (ຫຼື ທັງໝົດ) ທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ຈ່າຍອອກນັ້ນ ເຊິ່ງແມ່ນຂໍ້ມູນທີ່ຮູ້ກັນດີ ຫຼື ສາມາດນໍາມາຄາດຄະເນໄດ້. ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ຕ້ອງການຂໍ້ມູນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຈໍານວນທັງໝົດ-ເປັນແມັດ, ອັນ, ຫຼອດ, ອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ໄດ້ຈ່າຍອອກ ໃນປີຜ່ານມາ (ຫຼື ທັງສອງ ຖ້າເປັນໄປໄດ້) ຂອງທັງໝົດ ຫຼື ສິນຄ້າທັງໝົດທີ່ເກັບຮັກສາໃນໄລຍະນີ້, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນ ຕໍ່ລາຍການທີ່ມີການໝູນວຽນສູງ. ທ່ານຄວນບໍ່ສົນໃຈກັບບັນຊີລາຍການສິນຄ້າມີປະລິມານໜ້ອຍ.
- ຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ຂະໜາດມາດຕະຖານການບັນຈຸສໍາລັບແຕ່ລະລາຍການເຫຼົ່ານີ້ ເຊັ່ນ: 50,000 ແມັດ ໃນແກັດ 0.5 ແມັດ X 0.5 ແມັດ X 0.25 ແມັດ ເຊິ່ງຕົວເລກເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນການບັນຈຸຢູ່ໃນເຄື່ອງຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ໃຊ້ໃນ ສາງປະຈຸບັນ.

- ການປະເມີນຈຳນວນທັງໝົດຂອງເຄື່ອງ ທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ຈຳນວນທັງໝົດຂອງເຄື່ອງທີ່ໄດ້ຈ່າຍອອກ ຊ່ວງເວລາຂອງມື້ເຮັດວຽກ ເຊິ່ງພະນັກງານ ຄວນສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນໄດ້. ການຮັບອາດຈະບໍ່ມີເລື້ອຍໆ ພຽງພໍ ສຳລັບຈຳນວນທັງໝົດ ໄລຍະປີຜ່ານມາ ທີ່ສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ທັນການ. ສະນັ້ນ, ການປະເມີນການຈ່າຍອອກ ອາດຈະງ່າຍກວ່າ ເພື່ອຈະຄາດຄະເນ ຈຳນວນສະເລ່ຍ ຕໍ່ມື້ເຮັດວຽກ ຫຼື ໃນອາທິດໜຶ່ງ ແລະ ຄາດຄະເນຕໍ່ໜຶ່ງປີເຮັດວຽກ.

ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ກ່າວຜ່ານມາ, ມັນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະປະເມີນຈຳນວນແຕ່ລະສິນຄ້າໂດຍການສະເລ່ຍການຮັບ ແລະ ການຈ່າຍ. ປະລິມານເຫຼົ່ານີ້ສາມາດຮວມເຂົ້າກັນ ເພື່ອສ້າງເປັນປະລິມານທັງໝົດທີ່ຈະຕ້ອງການ ເພື່ອສ້າງຄ່າສະເລ່ຍມື້ທີ່ອອກ ເພື່ອໃຫ້ມັນກາຍເປັນມື້ດຽວກັນ ທີ່ ຂະໜາດການຂົນສົ່ງສະເລ່ຍ ທີ່ໄດ້ຮັບ. ຕາຕະລາງ 2 ສະແດງວິທີການຄິດໄລ່ປະລິມານລວມຂອງການສະເລ່ຍ ໃນໃບຮັບໜຶ່ງ ທີ່ປະກອບມີ ສາມລາຍການສິນຄ້າ ແລະ ການສະເລ່ຍປະລິມານຂອງການຈ່າຍ ໃນແຕ່ລະມື້ ເຊິ່ງເປັນການຈ່າຍຄັ້ງດຽວທີ່ມີສອງລາຍການສິນຄ້າ. ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ອາດປະກອບມີໜຶ່ງ (ຫຼື ບາງທີ່ອາດມີສອງ) ການຮັບ ຊຶ່ງປະກອບມີຫຼາຍໆລາຍການສິນຄ້າ ແລະ ຈ່າຍອອກຫຼາຍໆຄັ້ງ.

ຫຼັງຈາກຄິດໄລ່ປະລິມານທັງໝົດໃນໜຶ່ງແມັດກ້ອນ, ທ່ານກໍຈະສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ຈຳນວນພາເລດທີ່ຈະຕ້ອງການ ເພື່ອວາງສິນຄ້າ ຕາມພາຍຫຼັງ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ສາງ. ຈຳນວນພາເລດແມ່ນຈະເທົ່າກັບຈຳນວນແມັດກ້ອນ ເພາະວ່າໂດຍປົກກະຕິແຕ່ລະພາເລດສາມາດວາງສິນຄ້າເຄື່ອງໄດ້ໜຶ່ງແມັດກ້ອນ. ສະນັ້ນ, ພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງການໃນການກະກຽມສິນຄ້າເຫຼົ່ານີ້ ຈະເທົ່າກັບຈຳນວນພາເລດ ໃນເນື້ອທີ່ໜຶ່ງຕາແມັດ. ອາດຈະເປັນການຮອບຄອບຫຼາຍ ທີ່ຈະເພີ່ມຕະລາງແມັດຂຶ້ນຕື່ມ ພື້ນທີ່ການປະຕິບັດງານນີ້ ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນທຸກພາເລດຈະສາມາດວາງຊ້ອນກັນໄດ້ຢ່າງພໍດີ ແລະ ຕິດກັນໄດ້ດີ.

ຕາຕະລາງ 2 ຕົວຢ່າງແຜນຮ່າງບັນທຶກວຽກສຳລັບການຄາດຄະເນການຂົນສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ການປະຕິບັດງານ: ວິທີການຕື່ມຂໍ້ມູນ

ປະເພດທຸລະກຳ	ສິນຄ້າ	ປະລິມານທັງໝົດເປັນປີ ທີ່ໄດ້ຮັບ/ຈ່າຍ	ສະເລ່ຍຈຳນວນການຮັບ/ຈ່າຍຕໍ່ປີ	ຈຳນວນສະເລ່ຍໃນການຮັບ/ການຈ່າຍ	ຈຳນວນຕໍ່ແກ້ດ	ຈຳນວນແກ້ດ	ຂະໜາດແກ້ດ	ແກ້ດຕໍ່ໜຶ່ງແມັດກ້ອນ	ຈຳນວນພາເລດໜຶ່ງແມັດກ້ອນທີ່ຕ້ອງການ
ການຮັບ	Amitriptyline Tablet, 25 mg	10,000,000	5	2,000,000	20,000	100	0.5 mx 0.25 m x 0.25 m	32	4
ການຮັບ	Erythromycin, Tblet, 250 m	25,000,000	5	5,000,000	25,000	200	0.5 m x 0.5 m x 0.25 m	16	13
ການຮັບ	Chloramphenical, Vial, 1 gm	30,000,000	3	10,000,000	25,000	400	0.5 m x 0.5 m x 0.5 m	16	25
ການຈ່າຍ	Amitriptyline	8,000,000	40	200,000	20,000	10	0.5 m x 0.5 m x 0.5 m	8	2

ການ ຈ່າຍ	Erythromycin, Tblet, 250 m	20,000,000	20	1,000,000	25,000	40	0.5 m x 0.5 m x 0.25 m	16	3
ລວມ									47

ໝາຍເຫດ: ຈຳນວນພາເລດຂະໜາດໜຶ່ງແມັດກ້ອນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ປັດຂຶ້ນເປັນຈຳນວນສູງສຸດຕໍ່ໄປ

ກໍລະນີສ່ວນໃຫຍ່ ທີ່ໃຊ້ວິທີເອົາຂໍ້ມູນບາງສ່ວນ ກໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຕົວເລກຄາດຄະເນ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການຈັດວາງພື້ນທີ່ຈັດເກັບຊົ່ວຄາວ ເນື່ອງຈາກການຈ່າຍ ແລະ ການຮັບແຕ່ລະຄັ້ງຢູ່ໃນ ພື້ນທີ່ຈັດເກັບຊົ່ວຄາວ ແມ່ນສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້, ເຊິ່ງພື້ນທີ່ທັງໝົດ ຫຼື ເກືອບທັງໝົດຂອງພື້ນທີ່ຈັດເກັບຊົ່ວຄາວ ທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນໃຫ້ພຽງພໍສໍາລັບການຮັບທີ່ຈຳນວນຫຼາຍກວ່າປົກກະຕິ ຫຼື ໜ້ອຍກວ່າປົກກະຕິ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ ຕາມການຮັບສິນຄ້າທີ່ຈຳນວນຫຼາຍຜິດປົກກະຕິ ກໍ່ຈະມາຮອດໃນມື້ດຽວກັນ ກັບການຈ່າຍຈຳນວນຫຼາຍຜິດປົກກະ ຕິໃນພື້ນທີ່ຈັດເກັບຊົ່ວຄາວເຊັ່ນດຽວ. ສະນັ້ນ ຖ້າສະຖານະການຄິເນວນີ້ຫາກເກີດຂຶ້ນຫຼາຍຄັ້ງໃນປີ ເຊິ່ງອາດມີ ຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມພື້ນທີ່ ຕື່ມຈາກການຄາດຄະເນເຖິງ 50%.

ວິທີການຄາດຄະເນແບບບໍ່ມີຂໍ້ມູນ

ກໍລະນີຖ້າຫາກສາງເກັບຮັກສາເປັນອາຄານໃໝ່ ແລະ/ຫຼື ເຊິ່ງບໍ່ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຮັບ/ຈ່າຍ, ກໍ່ ສາມາດນໍາໃຊ້ ຫຼັກການແບບງ່າຍດາຍ ເພື່ອກຳນົດການຈັດສັນພື້ນທີ່ສໍາລັບການເກັບຊົ່ວຄາວ. ໂດຍທົ່ວໄປ ສາງ ເກັບຮັກສາຢູ່ພື້ນທີ່ຈັດເກັບຊົ່ວຄາວ ຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ມີຂະໜາດຫຼາຍກວ່າ 10% ຂອງພື້ນທີ່ສາງທັງໝົດ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 40%.

ການຄາດຄະເນຈຳນວນພື້ນທີ່ ທີ່ຈະຈັດສັນ ເຊິ່ງໃນສະຖານະການເຫຼົ່ານີ້ ຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບວ່າທ່ານຈະມີການ ຂົນສົ່ງສິນຄ້າທັງໝົດທີ່ເຂົ້າມາຄິເນວໃດ ຕົວຢ່າງ: ຈະລະບຸຄວາມອາດສາມາດຂອງສາງໃນລະດັບໃດ ເພື່ອໃຫ້ລົດ ບັນທຸກທີ່ຈະເຂົ້າມາຂົນຖ່າຍສິນຄ້າລົງ? ເຊິ່ງໃນກໍລະນີນີ້, ໃຫ້ໃຊ້ແນວທາງ ທີ່ລະບຸໃນ ຕາຕະລາງ 3 ເພື່ອຄາດ ຄະເນພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງການ.

ໝາຍເຫດ: ມັນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ຈະສະຫງວນໄວ້ຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ສໍາລັບພື້ນທີ່ທາງເດີນພາຍໃນພື້ນ ທີ່ການຂົນສົ່ງ ແລະ ພື້ນທີ່ການເກັບຮັກສາຊົ່ວຄາວ. ພື້ນທີ່ເຫຼົ່ານີ້ສະໜອງການເຂົ້າເຖິງລານຈອດລົດຂົນສົ່ງ ແລະ ສ່ວນອື່ນໆ ຂອງສາງ, ເຊິ່ງສໍາຄັນກວ່າໝູ່ແມ່ນ ພື້ນທີ່ເກັບຮັກສາ. ຄວາມກ້ວາງຂອງທາງຢ່າງຂຶ້ນກັບວ່າການ ສັນຈອນຈະເປັນທາງຢ່າງໃນທິດທາງດຽວ ຫຼື ທາງສວນກັນໄປມາໄດ້. ເພາະວ່າ ສິນຄ້າ ຄວນຖືກວາງ ໃນພື້ນທີ່ ການເກັບຮັກສາຊົ່ວຄາວ ຈາກປາຍທາງດ້ານໜຶ່ງ ນໍາອອກໄປປາຍທາງກົງກັນຂ້າມເປັນທິດທາງດຽວ ເຊິ່ງພື້ນທີ່ທາງ ຢ່າງຕ້ອງພຽງພໍ. ຄວາມກ້ວາງຂອງທາງຢ່າງ ຄວນປະມານ 2.5 ແມັດ ຖ້າໃຊ້ອຸປະກອນຂົນຍົກທີ່ຄວບຄຸມດ້ວຍມື. ຖ້ານໍາໃຊ້ພາຫະນະລົດຍົກ, ຢ່າງໜ້ອຍຄວນຮັກສາຄວາມກ້ວາງຂອງທາງຢ່າງໄວ້ ປະມານ 3.5 ແມັດ.

ຕາຕະລາງ 3 ເພື່ອຄາດຄະເນພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງການ

ລະດັບການຄວບຄຸມ ການມາເຖິງ	ເປີເຊັນຂອງເກັບຮັກສາຊົ່ວຄາວ%
ຄວບຄຸມທັງໝົດ	10 ຫາ 20
ຄວບຄຸມບາງສ່ວນ	20 ຫາ 30
ບໍ່ຄວບຄຸມ	30 ຫາ 40

ການພິຈາລະນາຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ອື່ນ ກັບການຈັດສິ່ງ ແລະ ການຮັບ

ກິດຈະກຳການຈັດສິ່ງ ແລະ ການຮັບ ແລະ ທຸກກິດຈະກຳອື່ນໆຂອງສາງ ຕ້ອງການ ພື້ນທີ່ກະກຽມການຈັດສິ່ງ ການດຳເນີນການທາງດ້ານຂໍ້ມູນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນທີ່ເຮັດວຽກຈັດສິ່ງທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດຫຼາຍໆວຽກເຊັ່ນ: ການຂົນສົ່ງ, ບັນຈຸ, ການຄັດເລືອກ ແລະ ອື່ນໆ. ຕາມປົກກະຕິ ພື້ນທີ່ນີ້ຈະມີ ໂຕະສຳລັບວາງຄອມພິວເຕີ ແລະ ອຸປະກອນອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ນຳ. ບາງຄັ້ງພື້ນທີ່ການຈັດສິ່ງ ຈະຢູ່ໃກ້ກັບຝາຂອງຫ້ອງການ ແຕ່ສ່ວນໃຫຍ່ຈະກຳນົດຢູ່ ພື້ນທີ່ເປີດ ພາຍໃນໜ່ວຍງານຮັບ/ສິ່ງ ຂອງສາງ. ໜ່ວຍງານຈັດສິ່ງຢູ່ພື້ນທີ່ການຮັບ/ສິ່ງ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງການພື້ນທີ່ເຮັດວຽກປະມານ 2.5 ແມັດ x 3.5 ແມັດ.

ສະຫຼຸບກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ສຳລັບການການຮັບ/ຈັດສິ່ງ

ຂໍ້ສະຫຼຸບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ ສຳລັບການຈັດສິ່ງ/ການຮັບ:

- ພື້ນທີ່ລານຈອດລົດ. ຖ້າທ່ານຈອດລົດມີມູມຈອດ 90ອົງສາ ບໍ່ຕ້ອງການພື້ນທີ່ເສີມ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພື້ນທີ່ສາມຫລ່ຽມຂະໜາດຄວາມກ້ວາງ 4.25 ແມັດ (ທາງເຂົ້າເຖິງສາງ) x 3 ແມັດ x 3 ແມັດ ມີຄວາມຕ້ອງການເພື່ອເສີມສຳລັບແຕ່ລະພື້ນທີ່ຈອດ.
- ການປັບລະດັບການຂົນ/ການຂົນຖ່າຍ. ຖ້າມີການນຳໃຊ້ອຸປະກອນປັບລະດັບການຂົນຖ່າຍ, ອຸປະກອນແຕ່ລະຢ່າງຈະຕ້ອງການພື້ນທີ່ປະມານ ກ້ວາງ x 3 ແມັດ x 3 ແມັດ.
- ພື້ນການສັນຈອນໄປມາສຳລັບການຂົນສົ່ງ/ການຂົນຖ່າຍ. ຖ້ານຳໃຊ້ອຸປະກອນຄວບຄຸມການຂົນຍົກດ້ວຍມື, ເນື້ອທີ່ເລິກ 2.5 ແມັດ ໂດຍຕ້ອງການຄວາມກ້ວາງຂອງພື້ນທີ່ການຮັບ/ຂົນສົ່ງ. ຖ້ານຳໃຊ້ພາຫະນະລົດຍົກຍໍ ແມ່ນ ຕ້ອງການເນື້ອທີ່ເລິກ 3.5 ແມັດ.
- ການເກັບຮັກສາຊົ່ວຄາວ. ຕ້ອງການພື້ນທີ່ສຳລັບການເກັບຮັກສາຊົ່ວຄາວ ອາດປະມານ 10-40% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດທັງໝົດຂອງສາງ. ພາກທີ 2 ວິທີການຄາດເນຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ສຳລັບເກັບຮັກສາຊົ່ວຄາວ.
- ການກຽມຈັດສິ່ງ: ຖ້າສາງເກັບຮັກສາ ບໍ່ມີພື້ນທີ່ ກຳນົດ ເພື່ອຕິດຕັ້ງຕູ້/ໂຕະ, ອຸປະກອນກຽມການຈັດສິ່ງ, ຄອມພິວເຕີ... ໂດຍປົກກະຕິຈະຕ້ອງການພື້ນທີ່ 2.5 ແມັດ x 3.5 ແມັດ.
- ເນື້ອທີ່ສຳລັບເກັບພາເລດເປົ່າ ຕ້ອງການພື້ນທີ່ 2.5 ແມັດ x 1.25 ແມັດ

ກະລຸນາເບິ່ງ ຮູບພາບ 2 ແຜນຜັງຂອງກິດຈະກຳການຂົນສົ່ງ/ການຮັບ ໃນຮູບພາບສົມມຸດຂອງສາງ. ໃນຕົວຢ່າງນີ້ ມີທ່າຈອດລົດມູມ 95^{ອົງສາ}, ມີການຍົກລະດັບພື້ນ, ອຸປະກອນລົດຄວບຄຸມການຍົກຍໍ ທີ່ໃຊ້ໃນແຕ່ລະຈຸດທ່າຈອດລົດ. ມີພື້ນທີ່ການຈັດກັບຊົ່ວຄາວ (ໜຶ່ງຈຸດສຳລັບການຂົນສົ່ງ ແລະ ໜຶ່ງຈຸດສຳລັບການຮັບ; ພື້ນທີ່ການຈັດກຽມການສິ່ງ ຕັ້ງຢູ່ພາຍໃນຈຸດການຮັບ/ການສົ່ງຊົ່ວຄາວ ແລະ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງການພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ກວມເອົາ 30% ຂອງສາງ.

ບາດກ້າວທີ 4 ການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ ໃນແຜນຜັງ ການຈັດມ້ຽນແລະ ການຈ່າຍອອກ

ວຽກງານທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການວາງແຜນ ໃນການຈັດວາງແຜນຜັງ ແມ່ນການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ ແລະ ການວາງແຜນຜັງ ສຳລັບການຈັດມ້ຽນ ແລະ ການຈ່າຍອອກ; ເພື່ອຈະໄດ້ຄືແນວນີ້ ທ່ານ ຕ້ອງໄດ້ແຍກກິດຈະກຳຕ່າງໆຢ່າງລະອຽດ:

- ກຳນົດສິນຄ້າທີ່ຈະຈັດມ້ຽນ.
- ສ້າງວິທີຈັດມ້ຽນສິນຄ້າ.
- ຄາດຄະເນບໍລິມາດທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການສຳລັບແຕ່ລະສິນຄ້າ
- ລະບຸຂໍ້ຈຳກັດທາງກາຍຍະວິພາກຂອງສາງ.
- ສ້າງແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບແຜນຜັງ ໂດຍການນຳໃຊ້ຖ້ານຮອງ, ຊັ້ນຮອງແບບເລືອກໄດ້.
- ກຳນົດວ່າເມື່ອໃດ, ແບບໃດ ເພື່ອພິຈາລະນາແຜນຜັງທີ່ເປັນທາງເລືອກອື່ນ.
- ພັດທະນາວິທີການສຳລັບການເກັບຮັກສາສິນຄ້າ ດ້ວຍການວາງແຜນຜັງອອກມາ.

ກຳນົດສິນຄ້າທີ່ຈະຖືກຈັດມ້ຽນ

ໃນການວາງແຜນກ່ຽວກັບແຜນຜັງ ສຳລັບການຈັດມ້ຽນ/ການຈ່າຍ, ໜ້າວຽກທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດ ອາດແມ່ນການກຳນົດສິນຄ້າທີ່ຈະຖືກເກັບມ້ຽນ. ທ່ານຕ້ອງໄດ້ເຮັດບັນຊີລາຍການສິນຄ້າ ທີ່ມີຢູ່ໃນສາງແລ້ວ ຫຼື ຈະມີການຈັດຊື້ເຂົ້າມາໃນອະນາຄົດ. ໃນບາງກໍລະນີ, ການຄາດຄະເນຊະນິດຂອງຜະລິດຕະພັນ ອາດຈະພົບບັນຫາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ສ່ວນໃຫຍ່ກ່ຽວກັບໂຄງການຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແມ່ນຈະຮູ້ວ່າມີລາຍການໃດແລ້ວ ຫຼື ຕ້ອງການໃຫ້ມີລາຍການໃດຕື່ມອີກ.

ແຕ່ລະສິນຄ້າທີ່ຈະຖືກເກັບມ້ຽນ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ລາຍລະອຽດຂອງສິນຄ້າ- ຊື່ຄວນຈະເປັນຊື່ດຽວກັນ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມສັບສົນ ກັບສິນຄ້າອື່ນໆ; ມັນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະກຳນົດ ຫົວໜ່ວຍເກັບຮັກສາ ເຊັ່ນ: Paracetamol 500 mg, ຂວດ 1,000 ເມັດ.
2. ຈຳນວນຫົວໜ່ວຍເກັບຮັກສາ ຕໍ່ມາດຕະຖານການມັດຫໍ່ ເຊັ່ນ: 25 ຂວດ ຕໍ່ ແກັດ.
3. ຂະໜາດບໍລິມາດ ມາດຕະຖານຫົວໜ່ວຍການຫຸ້ມຫໍ່: ຄວາມຍາວ x ຄວາມກ້ວາງ x ຄວາມສູງ.
4. ຈຳນວນຫົວໜ່ວຍມັດຫໍ່ມາດຕະຖານຕໍ່ໜຶ່ງແມັດກ້ອນໄມ້ພາເລັດ.

ສຳລັບລາຍການທີ່ມີຈຳນວນໜ້ອຍຈະຖືກຈັດມ້ຽນໄວ້ຢູ່ຊັ້ນວາງເພາະວ່າ ລະດັບສະເລ່ຍຂອງການມ້ຽນແມ່ນນ້ອຍໂພດ ທີ່ຈະຈັດມ້ຽນໄວ້ຢູ່ ຊັ້ນພາເລດ. ທ່ານຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດຂອງຜະລິດຕະພັນ (2.3.4 ບໍ່ຕ້ອງການ).

ການສ້າງວິທີຈັດມ້ຽນສິນຄ້າ

ສິນຄ້າທັງໝົດທີ່ກຳລັງຈະຈັດມ້ຽນຮັກສາໃນສາງ ຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກຈັດປະເພດ ໂດຍໜຶ່ງໃນສອງວິທີ - ສະຖານທີ່ຈັດມ້ຽນສິນຄ້າແບບຄົງທີ່ ແລະ ລ່ຽນໄຫຼ (Fixed and Fluid). ໃນບ່ອນການຈັດມ້ຽນແບບຄົງທີ່, ແຕ່ລະຫົວໜ່ວຍເກັບຮັກສາ (SKU) ແມ່ນຈັດມ້ຽນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສະເພາະຕະຫຼອດເວລາ, ຈະບໍ່ມີຫົວໜ່ວຍເກັບຮັກສາອື່ນ ມາຈັດເກັບຮ່ວມຢູ່ນຳໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ບ່ອນນັ້ນຈະເປົ່າຫວ່າງກໍຕາມ. ສຳລັບສະຖານທີ່ຈັດມ້ຽນສິນຄ້າແບບລ່ຽນໄຫຼ, ຫົວໜ່ວຍການເກັບຮັກສາ (SKU) ສາມາດຈັດມ້ຽນສິນຄ້າໄດ້ຢ່າງອິດສະຫຼະ.

ມັນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີທັງລະບົບຈັດມ້ຽນແບບຄົງທີ່ ແລະ ແບບລ່ຽນໄຫຼ ທີ່ດຳເນີນແບບສະລັບກັນຢູ່ໃນສາງ ເຊິ່ງຄວາມຈິງແລ້ວ, ບາງຄັ້ງມັກຈະມີການຈັດກຽມຮູບແບບນີ້ ເມື່ອສາງຫາກ ປະກອບມີຫຼາຍປະເພດເຄື່ອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນລະບົບການເກັບຮັກສາ ໂດຍສະເພາະການຈັດມ້ຽນຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ທີ່ຈະຈັດມ້ຽນໄວ້ຢູ່ພາເລດ ແລະ ບໍ່ສາມາດມ້ຽນໄວ້ຢູ່ຊັ້ນວາງໄດ້. ການນຳໃຊ້ລະບົບ ຄົງທີ່ສະຖານທີ່ ສຳລັບຈັດມ້ຽນສິນຄ້າຢູ່ຊັ້ນວາງ; ການນຳໃຊ້ລະບົບລ່ຽນໄຫຼ ສຳລັບການຈັດມ້ຽນສິນຄ້າ ເພື່ອເກັບຮັກສາຢູ່ຊັ້ນພາເລດ.

ປະລິມານສິນຄ້າແຕ່ລະລາຍການ ຈະກຳນົດວິທີການຈັດມ້ຽນ ສຳລັບແຕ່ລະລາຍການ. ກະລຸນາເບິ່ງຕາຕະລາງ 4 ເພື່ອກຳນົດ ວິທີການຈັດມ້ຽນ ໃຫ້ແກ່ສິນຄ້າ.

ການຈັດກຽມການເກັບມ້ຽນແບບອື່ນອີກ ກໍ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້, ຕົວຢ່າງ, ລາຍການທີ່ມີປະລິມານຫຼາຍ ແລະ ມີການໝູນວຽນໄວ ແລະ ລາຍການທີ່ມີການຫຸ້ມຫໍ່ຂະໜາດໃຫຍ່ ບໍ່ພໍດີກັບຊັ້ນວາງ ເຊັ່ນ: ຮົງເກີ ລັກເທດ ແລະ ຢານ້ຳສັກສິ່ງອື່ນໆ ສາມາດເກັບທັງໝົດ ໃນຮູບເຕີມຢູ່ພາເລດ ໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບແບບ ລ່ຽນໄຫຼ. ໃນບາງກໍລະນີ ກໍ່ມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະກຳນົດລາຍການທີ່ຈະມ້ຽນໄວ້ເທິງພາເລດ ໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບແບບລ່ຽນໄຫຼ ກັບລາຍການທີ່ຈະມ້ຽນໄວ້ຢູ່ໃນຊັ້ນວາງ ໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບແບບຄົງທີ່.

ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການປະລິມານລວມສຳລັບແຕ່ລະສິນຄ້າ

ພາຍຫຼັງແຕ່ລະສິນຄ້າໄດ້ຮັບການຈັດປະເພດພື້ນທີ່ ແລະ ວິທີການ ເກັບຮັກສາ ລະບົບແບບຄົງທີ່ ແລະ ລະບົບລ່ຽນໄຫຼ, ທ່ານສາມາດຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການປະລິມານລວມຂອງແຕ່ລະສິນຄ້າ.

ສຳລັບແຕ່ລະລາຍການສິນຄ້າທີ່ຈະຈັດມ້ຽນຢູ່ຊັ້ນວາງແບບຄົງທີ່ ຈະເໝາະສົມດີ ຫາກກຳນົດ ເອົາໝົດເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຊັ້ນວາງ ຫຼື ໝົດຊັ້ນເພື່ອຈັດມ້ຽນເປັນແຕ່ລະລາຍການ. ສາງຈະຕ້ອງໄດ້ໃສ່ປ້າຍຊັ້ນວາງ ຕາມລາຍການທີ່ໄດ້ຈັດມ້ຽນ. ລາຍການທີ່ມີການໝູນວຽນສູງ ຄວນກຳນົດໃຫ້ຈັດມ້ຽນໄວ້ຢູ່ໃນຊັ້ນວາງດຽວກັນທັງໝົດ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນລາຍການທີ່ມີການໝູນວຽນຕ່ຳ ຄວນກຳນົດໃຫ້ເກັບ 50% ຢູ່ໜຶ່ງຊັ້ນວາງ. ໃນບາງກໍລະນີ ບໍ່ປົກກະຕິອາດຈຳເປັນທີ່ຈະກຳນົດຫຼາຍກ່ວາໜຶ່ງຊັ້ນວາງ ເພາະວ່າມີການປະສົມປະສານກັນຂອງລາຍການສິນຄ້າທີ່ມີການ ໝູນວຽນຫຼາຍ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະເສຍເວລາຫຼາຍໃນການເຕີມເຄື່ອງໃສ່ຖ້ານຈາກບ່ອນທີ່ເກັບໄວ້ເປັນກອງໃຫຍ່ເພື່ອຄາດຄະເນຈຳນວນຖ້ານວາງທີ່ຕ້ອງການ, ເພີ່ມຈຳນວນຂອງຊັ້ນວາງທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການສຳລັບແຕ່ລະສິນຄ້າ.

ການຄາດຄະເນຈຳນວນພາເລດທີ່ຕ້ອງການ ສຳລັບການເກັບມ້ຽນຜະລິດຕະພັນຂະໜາດໃຫຍ່ (Bulk) ຕ້ອງມີຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ. ຖ້າຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາກ່ຽວກັບການສະເລ່ຍຂອງການຈ່າຍອອກໃນແຕ່ລະເດືອນ ແລະ ຄ່າສະເລ່ຍລະດັບແຕ່ລະສິນຄ້າທີ່ຄວນມີໃນສາງ ຫຼື ກຳນົດໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງ, ທ່ານກໍ່ຈະສາມາດເອົາ ລະດັບສິນຄ້າທີ່ຄວນມີໃນສາງ ຄິດໄລ່ເປັນແກັດ ຫານໃຫ້ຈຳນວນແກັດ ທີ່ສາມາດຈັດມ້ຽນ ຢູ່ພາເລດຂະໜາດໜຶ່ງແມັດກ້ອນ ເພື່ອຄາດຄະເນຈຳນວນຂອງພາເລດທີ່ຕ້ອງການສຳລັບແຕ່ລະສິນຄ້າ. ຈາກໂຕເລກຈຳນວນນີ້ ກໍ່ສາມາດ ເພີ່ມ ເພື່ອກຳນົດຈຳນວນພາເລດທັງໝົດທີ່ຈະເກັບໃນສາງ. ຖ້າຕ້ອງການ, ຄ່າລວມນີ້ ສາມາດຄຸນໃຫ້ບາງປັດໃຈທີ່ເປັນຕົວແທນການເພີ່ມເຕີມ ທີ່ຄາດໄວ້ ຍອນການເພີ່ມຂຶ້ນໃນການຈ່າຍອອກໃນຊ່ວງເວລາໃດນຶ່ງໃນອະນາຄົດ. ກະລຸນາເບິ່ງຕາຕະລາງ 5 ສຳລັບຕົວຢ່າງສາງທີ່ມີສິນຄ້າພຽງແຕ່ສາມລາຍການ.

ຕາຕະລາງ 4 ວິທີການກັບຮັກສາຕາມປະເພດສິນຄ້າ

ປະເພດສິນຄ້າ	ວິທີການເກັບມ້ຽນ	ຕົວຢ່າງ ລາຍການ
ລາຍການສິນຄ້າທີ່ມີຈຳນວນໜ້ອຍທີ່	ສະຖານທີ່ແບບຄົງທີ່	ຢາສະເພາະທາງ

ໄດ້ມ້ຽນ ແລະຈ່າຍອອກ ຂະໜາດ ບັນຈຸນ້ອຍ	(ມ້ຽນສິນຄ້າທັງໝົດຢູ່ຊັ້ນວາງ)	
ສິນຄ້າຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ໄດ້ຈັດມ້ຽນ ແລະຈ່າຍເປັນພາເລັດ	ສະຖານທີ່ເກັບແບບໄຫຼ (ມ້ຽນສິນຄ້າທັງໝົດຢູ່ພາເລດ)	ອຸປະກອນ
ລາຍການທີ່ຢູ່ໃນແກ້ດໃຫຍ່ ທີ່ເກັບ ມ້ຽນຢູ່ພາເລັດ ແຕ່ຈ່າຍອອກໃນ ພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ນ້ອຍ	ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາຄົງທີ່ (ສິນຄ້າທີ່ ຈະຈ່າຍອອກ ມ້ຽນຢູ່ຊັ້ນວາງ) ແລະ ສະຖານທີ່ແບບໄຫຼ (ສິນຄ້າຂະໜາດ ໃຫຍ່ ຢູ່ພາເລດ)	ຢາພື້ນຖານ ທີ່ຈ່າຍອອກເປັນຂວດ ຫຼື ພະຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ນ້ອຍໆ.

ຕາຕະລາງ 5 ຕົວຢ່າງແຜນວຽກ ສໍາລັບການປະເມີນ ການເກັບຮັກສາຜະລິດຕະພັນ ເບົາ
ຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ ອີງຕາມຂໍ້ມູນ

ສິນຄ້າ	ສະເລ່ຍຈ່າຍ ໃນແຕ່ລະ ເດືອນ (ລວມທັງການເພີ່ມ ທີ່ຄາດຫວັງ)	ສະເລ່ຍ ຫຼື ລະດັບຄວນ ມີທີ່ ຕ້ອງການ (ໃນເດືອນທີ່ເກັບ)	ສະເລ່ຍ ຫຼື ລະດັບບັນຊີ ລາຍການທີ່ ຕ້ອງການ	ຈໍານວນ ແກ້ດ	ຂະໜາດ ແກ້ດ	ແກ້ດຕໍ່ໜຶ່ງ ແມັດກ່ອນ	ຈໍານວນພາ ເລັດໜຶ່ງ ແມັດກ່ອນທີ່ ຕ້ອງການ
Amitriptiline Tablet, 25mg	1,500,000	6	9,000,000	450	0.5 m x 0.25 m x 0.25 m	32	15
Erythromycin, Tablet, 250 mg	2,500,000	3	7,500,000	300	0.5 m x 0.25 m	16	38
Chloramphenicol, Vial, 1 gm	3,000,000	5	15,000,000	600	0.5 m x 0.5 m x 0.25 m	16	38
Total							72

ໝາຍເຫດ: ຈໍານວນ ພາເລດ 1 ແມັດ ທີ່ຕ້ອງການ ຕ້ອງຍົກຂຶ້ນຈໍານວນສູງສຸດຕໍ່ໄປ

ຖ້າລະດັບບັນຊີສິນຄ້າທີ່ສະເລ່ຍ ບໍ່ສາມາດກໍານົດໄດ້ ຍ້ອນວ່າບໍ່ມີຂໍ້ມູນຂອງການຈ່າຍອອກໃນແຕ່ລະ
ເດືອນ ທ່ານຕ້ອງຄາດຄະເນວ່າສາຍຈະໄດ້ຮັບການຈັດສັນພື້ນທີ່ຫຼາຍປານໃດສໍາລັບການເກັບຮັກສາ, ໂດຍອີງຕາມ
ຂະໜາດຂອງລະດັບສິນຄ້າທີ່ຄວນມີຕາມທີ່ຄາດຫວັງໄວ້. ລະດັບສິນຄ້າທີ່ຄວນມີຫຼາຍປານໃດ, ຄວາມຕ້ອງການ
ຂອງພື້ນທີ່ກໍຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ໃຫ້ນໍາໃຊ້ແນວທາງລຸ່ມນີ້ ທີ່ສະແດງໃນຕາຕະລາງ 6 ເພື່ອຄາດຄະເນຄວາມ
ຕ້ອງການໃນກໍລະນີເຫຼົ່ານີ້. ພື້ນທີ່ເກັບຮັກສາຂອງສາຍ ສາມາດ ກວມ 60-90% ຂອງພື້ນທີ່ທັງໝົດຂອງສາຍ.

ຕາຕະລາງ 6. ເພື່ອຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່

ລະດັບສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງການ	ເປີເຊັນຂອງພື້ນທີ່ສາງທັງໝົດທີ່ກຳນົດສຳລັບການເກັບຮັກສາ
ຕໍ່າ	60-70
ກາງ	70-80
ສູງ	80-90

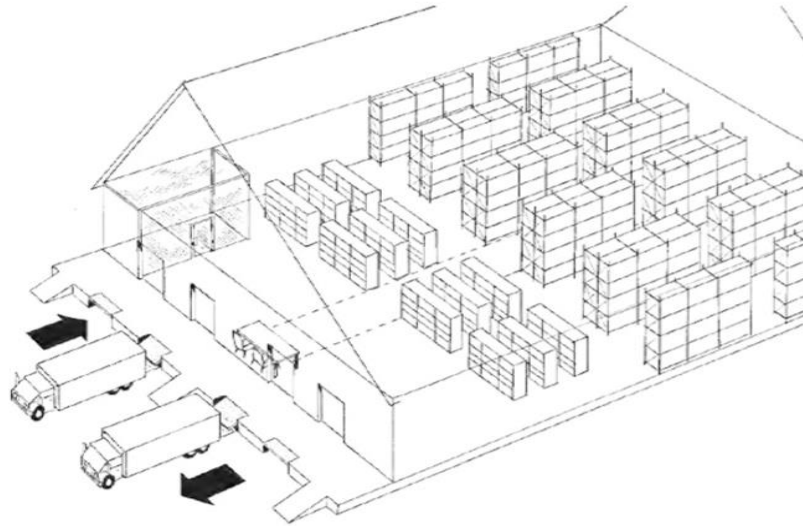
ການລະບຸຂໍ້ຈຳກັດທາງກາຍຍະພາບຂອງສາງເພື່ອເຮັດໃຫ້ການວາງ ແຜນຜັງການຈັດມ້ຽນ/ການຈ່າຍອອກໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບປັດຈຸບັນ, ສົມບູນແບບ ແລະ ສຳເລັດ.

ສາງບາງແຫ່ງອາດມີສິ່ງກົດຂວາງຄົງທີ່ ທີ່ເປັນບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກໃນການວາງຖ້ານພາເລັດ ແລະ ຊັ້ນວາງເຊັ່ນ ເສົາ, ຂັ້ນໃດ, ລົບ, ຫົວສິດນ້ຳດັບໄຟ, ອຸປະກອນປັບຄວາມເຢັນ, ຮ້ອນ ເຊິ່ງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດກະທົບຕໍ່ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຍົກຍ້າ ດັ່ງ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ໃນການເຮັດແຜນທີ່ ບ່ອນທີ່ມີສິ່ງກົດຂວາງຄົງທີ່ ກ່ອນຈະເຮັດແຜນຜັງຊັ້ນວາງ, ແລະ ຖ້ານວາງ ສຳລັບການເກັບຮັກສາ ແລະ ການຈັດວາງສິນຄ້າ.

ສ້າງແຜນຜັງທີ່ສຸດ ໂດຍນຳໃຊ້ຖ້ານວາງພະເລດແລະ ຊັ້ນວາງແບບເລືອກໄດ້

ພາຍຫຼັງການກຳນົດ ຈຳນວນຖ້ານວາງນ້ອຍ ແລະ ຈຳນວນຖ້ານວາງຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອມ້ຽນສິນຄ້າ, ທ່ານສາມາດກະກຽມແຜນຜັງແບບຄ່າວາງ ໂດຍອີງໃສ່ພື້ນທີ່ທີ່ມີ ສຳລັບການຈັດເກັບ ແລະ ສິ່ງກົດຈຳກັດຕ່າງໆທີ່ມີ. ຂໍແນະນຳວ່າ ໃຫ້ເລີ່ມໄລຍະການວາງແຜນຜັງ ການຈັດວາງ ດ້ວຍການຮ່າງແຜນຜັງຖ້ານ ແລະ ຊັ້ນວາງທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ຫຼື ແບບເລືອກໄດ້. ຖ້ານວາງພາເລດແບບເລືອກໄດ້ ຈະໃຫ້ຄວາມຍືດຍຸ່ນທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນທີ່ຍອມຮັບສຳລັບລະບົບການໄວ້ເຄື່ອງການລ່ຽມໄຫຼ (Fluid locator system). ຊັ້ນວາງແບບກະຕ່າສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບລະບົບ ການໄວ້ເຄື່ອງແບບຄົງທີ່ (Fixed locator system).

ຊັ້ນວາງແບບກະຕ່າ ປົກກະຕິມັກຈະວາງຢູ່ໃກ້ຕິດກັບພື້ນທີ່ທາງດ້ານໜ້າ ເພາະວ່າສິນຄ້າທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຊັ້ນວາງແບບກະຕ່າຈະຖືກເຕີມໃສ່ໃນແຕ່ລະວັນ ຈາກບ່ອນເກັບສິນຄ້າທີ່ວາງໄວ້ຢູ່ພາເລັດ ໃນລະບົບຊັ້ນວາງທີ່ເລືອກໄດ້, ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງກ່າວ, ທາງສອງເບື້ອງຂອງຊັ້ນວາງແບບກະຕ່າ ຕ້ອງສາມາດເຂົ້າໄດ້ງ່າຍ-ດ້ານໜຶ່ງສຳລັບການເກັບເອົາ ແລະ ດ້ານໜຶ່ງສຳລັບການເຕີມຄືນ.

ຮູບພາບ 2. ແບບຢ່າງແຜນຜັງ ທີ່ມີການນຳໃຊ້ຖ້ານ ແລະ ຊັ້ນວາງກະຕ່າ

ຂໍ້ແນະນຳໃຫ້ແຍກຊັ້ນວາງກະຕ່າ (bin shelving) ເປັນສອງສ່ວນ ເຊິ່ງລະຫວ່າງທາງຢ່າງ ແລະ ຊັ້ນວາງ ຈະມີທາງເຂົ້າໂດຍກົງເຖິງຊັ້ນພາເລັດ ຈາກພື້ນທີ່ເກັບຮັກສາຊົ່ວຄາວ. ຮູບພາບ 2 ສະແດງປະເພດແຜນຜັງ ສຳລັບ ຊັ້ນວາງກະຕ່າ ແລະ ຖ້ານຂະໜາດໃຫຍ່.

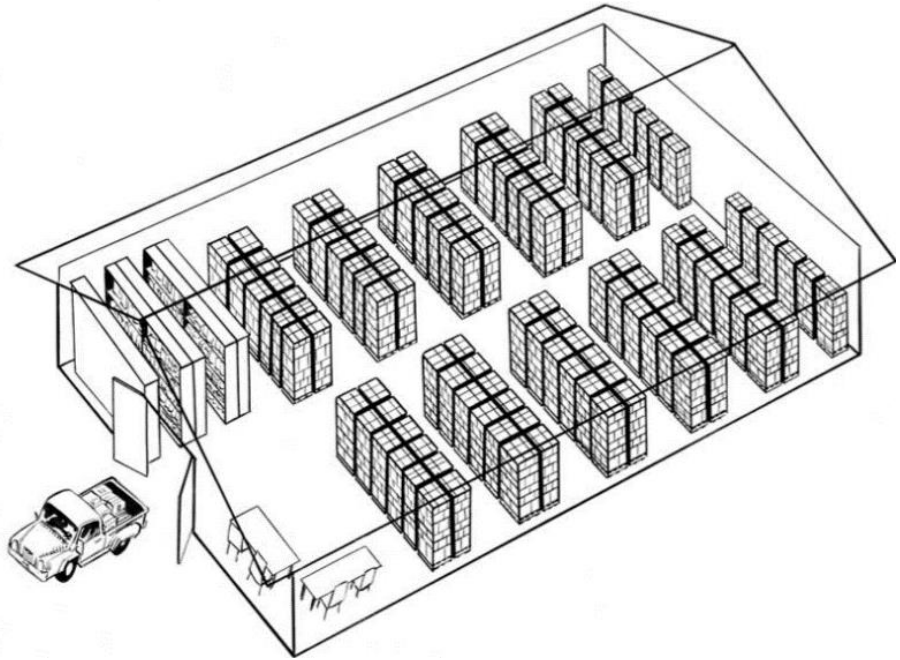
ການວາງຊັ້ນວາງແບບເລືອກໄດ້ ຂຶ້ນກັບປັດໃຈດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຈຳນວນທັງໝົດຂອງຊັ້ນວາງທີ່ຕ້ອງການເພື່ອເກັບມ້ຽນ ລາຍການທີ່ຕ້ອງການ.
- ຄວາມສູງຂອງເພດານຂອງສາງ.
- ພື້ນທີ່ທາງເດີນ ທີ່ຕ້ອງການສຳລັບອຸປະກອນຄວບຄຸມການຍົກຍົງ.

ຈຳນວນທັງໝົດຂອງຖ້ານພາເລດທີ່ຕ້ອງການຖືກກຳນົດໂດຍຈຳນວນຄ່າສະເລ່ຍຂອງພາເລດ ທີ່ຈະວາງໄວ້. ທາງເດີນ ລະຫວ່າງ ຊັ້ນພາເລດຕ້ອງກ້ວາງພຽງພໍເພື່ອຮອງຮັບອຸປະກອນຄວບຄຸມທີ່ເລືອກໄວ້. ກະລຸນາເບິ່ງ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3-ອຸປະກອນຄວບຄຸມວັດຖຸຕ່າງໆ-ສຳລັບຄວາມ ກ້ວາງຂອງທາງຢ່າງ ທົ່ວໄປສຳລັບແຕ່ລະ ປະເພດອຸປະກອນຄວບຄຸມ. ຖ້ານ ປົກກະຕິຖືກວາງເປັນແຖວ, ເຊິ່ງແຕ່ລະແຖວ ວາງຈາກດ້ານໜ້າເຖິງຫຼັງສາງ ແລະ ໄດ້ແຊກທາງຂ້າມໃນທຸກໆ 15 ແມັດ.

ພາຍຫຼັງການວາງແຜນຜັງ ຖ້ານຕ່າງໆ, ພື້ນທີ່ຫວ່າງທີ່ເຫຼືອທີ່ສຳຄັນ ເບື້ອງຊ້າຍຂອງພື້ນທີ່ສາງ ເຊິ່ງພື້ນທີ່ນັ້ນ ຄວນຮັກສາໄວ້ ບໍ່ໃຫ້ມີໂຄງສ້າງໃດໆ ເຊິ່ງພື້ນທີ່ນີ້ຈະສາມາດບໍລິຫານສາງໄດ້ງ່າຍ ໃນການຕິດຕັ້ງຖ້ານທີ່ເຫຼືອ ຖ້າ ຫາກຕ້ອງໃຊ້ການໃນອະນາຄົດ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ເມື່ອຈຳນວນຂອງລາຍການສິນຄ້າ ແລະ ຈຳນວນພາເລດ ທີ່ບໍ່ຮູ້ ແນ່ນອນ ສາມາດສັ່ງຊື້ຖ້ານວາງສະນິດແບບເລືອກໄດ້ ເພື່ອຕື່ມໃນພື້ນທີ່ຂອງສາງ ແລະ ຕິດຕັ້ງດ້ານຂ້າງສຳລັບການ ຈັດມ້ຽນ.

ຮູບພາບ 3 ຕົວຢ່າງແຜນຜັງ ການນຳໃຊ້ຊັ້ນວາງຊ້ອນ ແລະ ແລະ ຊັ້ນວາງແບບມີກະຕ່າ

ຖ້າບໍ່ມີຖ້ານວາງພາເລດ ຫຼື ສາງຂອງທ່ານຫາກນ້ອຍຫຼາຍ ຫຼື ເພດານສາງຕໍ່າ ເພື່ອເປັນບ່ອນໃສ່ຖ້ານວາງພາເລດ ຮູບທີ່ 3 ສະແດງຕົວຢ່າງ ແຜນຜັງສາງທີ່ໃຊ້ ພາເລດ ທີ່ຊ້ອນ ແລະ ຊັ້ນວາງກະຕ່າ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ທີ່ຫຼັກການດຽວກັນທີ່ໃຊ້ ເຊັ່ນກັບຖ້ານພາເລດຂະໜາດໃຫຍ່ (Pallet racks), ທາງຢ່າງ ຕ້ອງກ້ວາງພໍ ເພື່ອມັງຮູນອຸປະກອນຄວບຄຸມການຍົກຍໍ່. ສໍາລັບພະເລດທີ່ຢ່ອງຊ້ອນກັນ, ຄວາມກ້ວາງຂອງທາງຢ່າງ ສາມາດເຮັດແຄບລົງ, ປ່ອຍໃຫ້ມີພື້ນທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນໃນສາງ ເພື່ອຈະນໍາໃຊ້ສໍາລັບການຈັດເກັບ. ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 2.

ບາດກ້າວທີ່ 5: ສ້າງ ແຜນຜັງທີ່ຕົວຈິງໂດຍການລວມເຂົ້າກັນຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ທັງໝົດກັບຂໍ້ຈໍາກັດ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນໜ້ານີ້, ຈໍານວນຂອງພື້ນທີ່ທັງໝົດທີ່ມີ ແລະ ຈະກຽມພື້ນທີ່ຄືແນວໃດ ເປັນບາດກ້າວທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍ ຕໍ່ການສ້າງສາງທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສາງຫຼາຍແຫ່ງທີ່ມີໃນປັດຈຸບັນ ພົບກັບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ເພື່ອຈັດວາງພື້ນທີ່ ແລະ ການອອກແບບແຜນຜັງເປັນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍ. ບາດກ້າວທີ 5 ແມ່ນຈະແນະນໍາວິທີການເພື່ອເອົາຊະນະກັບບັນດາຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ມີຢູ່ ຂອງການສ້າງສາງ ດັ່ງນີ້:

ກໍານົດຄືແນວໃດ, ເມື່ອໃດ ແລະ ຈະພິຈາລະນາ ແຜນຜັງແບບທາງເລືອກຄືແນວໃດ?

ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າສາງຈະບໍ່ສາມາດຮອງຮັບແຜນຜັງທີ່ເປັນແນວຄວາມຄິດ ຢ່າງໜ້າເພິ່ງພໍໃຈໄດ້ ເພາະວ່າຂະໜາດຂອງສາງແມ່ນນ້ອຍ. ໃນກໍລະນີນີ້, ທ່ານຕ້ອງພິຈາລະນາແຜນຜັງອື່ນທີ່ເປັນທາງເລືອກ. ທ່ານສາມາດຈັດການກັບສະຖານະການນີ້ດ້ວຍຫຼາຍວິທີ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຕິດຕັ້ງລະບົບຖ້ານວາງເທື່ອ.

ວິທີການບາງຢ່າງປະກອບມີ:

- ປ່ຽນແປງລະດັບບັນຊີສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງການ. ປ່ຽນແປງລະດັບສະເລ່ຍລາຍການສິນຄ້າ ທີ່ໃຊ້ ເພື່ອກໍານົດປະລິມານຄວາມຕ້ອງການສິນຄ້າທີ່ຈະຈັດມັງຮູນ ເຊິ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບສິນຄ້າທີ່ເຮົາແຮໄວ້ (buffer stock) ເຊິ່ງເປັນໄປໄດ້ທີ່ເຮົາຈະຫຼຸດລາຍການສິນຄ້າທີ່ຈະຈັດເກັບລົງມາ ໂດຍບໍ່ກະທົບຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດຂອງສາງ

ເມື່ອມີການສັ່ງເພີ່ມເຂົ້າມາ. ຫຼຸດລະດັບລາຍການສິນຄ້າທີ່ເຮົາຕ້ອງການລົງມາ ເຊິ່ງສາມາດມີຜົນຫຼາຍຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່.

- ຈຳກັດເນື້ອທີ່ທາງເດີນທີ່ບໍ່ຈຳເປັນລົງ. ຖ້າທາງແຍກ ປະກອບມີໃນແບບແຜນຜັງ, ທ່ານອາດສາມາດຫຼຸດບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດອອກ ແຕ່ ການຫຼຸດທາງເດີນທັງໝົດອອກ ກໍ່ອາດສູນເສຍປະສິດທິພາບຊຶ່ງອາດຍອມຮັບບໍ່ໄດ້ ສະນັ້ນ ຖ້າວິທີການອື່ນໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ຈຶ່ງແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ແທນວິທີນີ້.
- ຫຼຸດພື້ນທີ່ຈັດສັນສຳລັບການຮັບ/ການຈັດສົ່ງ, ເຊິ່ງວິທີນີ້ຈະໄດ້ອະທິບາຍພາຍຫຼັງໃນພາກນີ້, ບໍ່ຄວນພິຈາລະນາເຖິງຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນການວາງພາເລດອັນໜຶ່ງ ເຖິງດ້ານເທິງສຸດຂອງພາເລດອື່ນ ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນແບບແຜນທີ່ວາງໄດ້. ໃນຫຼາຍກໍລະນີ, ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ເອົາພາເລດທີ່ເປົາກ່ອນວາງໄວ້ເທິງພາເລດທີ່ໜັກ ແລະ ແຂງແຮງ ໂດຍບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ສິນຄ້າທີ່ຢູ່ພາເລດດ້ານລຸ່ມ. ຖ້າຈຳເປັນກໍ່ສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ວາງສິນຄ້າພາເລດທີ່ຍອມຮັບເທິງພາເລດອື່ນໄດ້ພຽງເຄິ່ງໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ.
ໝາຍເຫດ: ບໍ່ໃຫ້ຢອມຮັບພາເລດທີ່ມີນ້ຳໜັກປານກາງ ແລະ ພາເລດທີ່ມີນ້ຳໜັກຫຼາຍ ເຖິງເທິງພາເລດອື່ນ.
- ນຳໃຊ້ອຸປະກອນຄວບຄຸມການຂົນຍ້າຍທີ່ແຕກຕ່າງ. ບາງອຸປະກອນຕ້ອງການພື້ນທີ່ການລ້ຽວທີ່ກ້ວາງກວ່າອຸປະກອນອື່ນ. ຕົວຢ່າງ ລົດຍົກໄຟຟ້າ (ລຸ້ນນັ່ງ) ປົກກະຕິຕ້ອງການເນື້ອທີ່ທາງຍ່າງ ເພື່ອຫຼີກຫຼາຍກວ່າລົດຍົກໄຟຟ້າ (ລຸ້ນຍືນ). ການສັບປ່ຽນອຸປະກອນຄວບຄຸມເປັນປະເພດອື່ນ ອາດຫຼຸດຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ທາງຍ່າງ. ສຳລັບລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບອັດຕາການລ້ຽວຂອງລົດຍົກ ກະລຸນາເບິ່ງ ພາກອຸປະກອນຄວບຄຸມ ແລະ ຊັ້ນວາງສິນຄ້າ.

ພາຍຫຼັງທ່ານໃຊ້ວິທີການທີ່ໄດ້ກ່າວຜ່ານມາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພື້ນທີ່ຫວ່າງຂຶ້ນ ແລະ ກໍ່ຍັງມີຫ້ອງບໍ່ພໍ ເພື່ອຈັດວາງລາຍການສິນຄ້າທີ່ຄາດໄວ້, ທ່ານອາດພິຈາລະນາພື້ນທີ່ ທີ່ຍັງເຫຼືອ ຫຼື ເບິ່ງສູ່ພື້ນທີ່ສຳລັບການເກັບຮັກສາ ຢູ່ສະຖານທີ່ອື່ນ.

ການພິຈາລະນາບັນດາວິທີການເພື່ອຈັດມ້ຽນສິນຄ້າຕາມແຜນຜັງທີ່ວາງອອກ

ພາຍຫຼັງທີ່ແຜນຜັງໄດ້ຖືກປັບປຸງແລ້ວ, ມີການແນະນຳໃຫ້ດັດປັບແຜນສຳລັບການຈັດເກັບສິນຄ້າໃສ່ຖ້ານ ແລະ ຊັ້ນວາງ ສາມາດໃຊ້ຫຼາຍໆ ວິທີເພື່ອເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ.

ວິທີ ເອບີຊີ (ABC)

ໃນສາຍທຸກແຫ່ງ, ເປີເຊັນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງປະລິມານວຽກ ແມ່ນເກີດມາຈາກເປີເຊັນໜ້ອຍຂອງສິນຄ້າ. ໃນກໍລະນີທັງໝົດ, ປະມານ 75% ຂອງວຽກ ແມ່ນ ເກີດມາຈາກ 15% ຂອງລາຍການສິນຄ້າ (ເຊິ່ງເອີ້ນເລື້ອຍໆວ່າ ເອ), 15% ທີ່ເຫຼືອຂອງປະລິມານວຽກ ແມ່ນເກີດມາຈາກ 15% ຂອງ ລາຍການ (ເອີ້ນເລື້ອຍໆວ່າ ບີ); ແລະ 10% ທີ່ເຫຼືອຂອງປະລິມານວຽກ ແມ່ນເກີດຈາກ 10% ຂອງລາຍການສິນຄ້າ (ເອີ້ນເລື້ອຍໆວ່າ ຊີ). ວິທີ ເອບີຊີ ລະບຸວ່າລາຍການ ເອ ຄວນຈັດຢູ່ພື້ນທີ່ບ່ອນທີ່ໃຊ້ອຸປະກອນຍົກຍໍໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ລາຍການ ເອ ເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ຄວນວາງໃກ້ກັບພື້ນທີ່ເກັບຮັກສາຊົ່ວຄາວ ແລະ ຄວນເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ. ລາຍການສິນຄ້າ ຊີ ທັງໝົດ ຄວນໄດ້ຮັບການຈັດວາງຢູ່ດ້ານຫຼັງຂອງສາງ ຫຼື ວາງຢູ່ສອງຖ້ານພາເລດເລິກໆ ຖ້າມີ.

ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງລະວັງ ເມື່ອນຳໃຊ້ ວິທີການ ເອບີຊີ: ເຖິງແມ່ນວ່າ ລາຍການ ເອ ຈະຖືກຈັດມ້ຽນໃກ້ທີ່ສຸດກັບພື້ນທີ່ເກັບຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ບໍ່ຄວນມ້ຽນພ້ອມກັນໃກ້ໆກັນ ເຊິ່ງຈະເກີດຄວາມແອອັດ. ຈັດມ້ຽນລາຍການທັງໝົດໃຫ້ຫ່າງກັນ ເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.

ວິທີຈັດຕາມຂະໜາດ

ວິທີການກຳນົດຂະໜາດ ລະບຸວ່າລາຍການທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ໜັກ ເຊິ່ງອາດປະກອບເພີ່ມເຈີ ແລະ ອຸປະກອນຂະໜາດໃຫຍ່ ເຊິ່ງຄວນຈັດວາງໃກ້ກັບຈຸດຂົນສົ່ງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ແຮງ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄວບຄຸມ. ແນະນຳວ່າ ລາຍການເຫຼົ່ານີ້ ຄວນຈັດໄວ້ຕໍ່ເທົ່າກັບພື້ນ ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

ວິທີຈັດຕາມລັກຊະນະຂອງຜະລິດຕະພັນ

ບາງຜະລິດຕະພັນມີລັກຊະນະທີ່ແນ່ນອນ ເຊິ່ງສາມາດກຳນົດວ່າຈະຈັດເກັບພວກມັນໄວ້ຄືແນວໃດ, ຈັດເກັບໄວ້ຢູ່ຈຸດໃດ. ອຸນນະພູມ ແມ່ນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງຂອງລັກຊະນະເຫຼົ່ານີ້. ໃນສະພາບແວດລ້ອມເຂດຮ້ອນ, ຢາບາງຊະນິດເສຍຄຸນໃນເງື່ອນໄຂຄວາມຮ້ອນ. ສຳລັບເຫດຜົນດັ່ງກ່າວ, ຢາເຫຼົ່ານີ້ ຄວນຖືກເກັບໄວ້ໃນຫ້ອງເຢັນ ຫຼື ພື້ນທີ່ຄວບຄຸມອຸນຫະພູມ ຂອງສາງ. ແຕ່ລະສິນຄ້າ ຄວນໄດ້ຮັບການວິເຄາະຢ່າງໃກ້ຊິດ ເພື່ອກຳນົດການຈັດມ້ຽນຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ຕາມອຸຫະພູມທີ່ຕ້ອງການ.

ນອກຈາກນີ້ຍັງມີຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອເກັບມ້ຽນສິນຄ້າທີ່ມີລາຄາແພງ ແລະ ຄວບຄຸມພິເສດ ຢູ່ສະຖານທີ່ດຽວກັນພາຍໃນສາງ ດັ່ງນັ້ນ ຈະຕ້ອງເກັບມ້ຽນໄວ້ບ່ອນທີ່ປອດໄພ ຫຼື ແຍກເກັບຮັກສາສະເພາະ.

ສະຫຼຸບ ວິທີການເກັບຮັກສາໃດໜຶ່ງ ສາມາດ ແລະ ຄວນນຳໃຊ້ຮ່ວມກັນ ເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິພາບ ແລະ ຜົນສຳເລັດຂອງສາງ ເຊິ່ງມັນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງມີການຄົ້ນຄິດຢ່າງຈິງຈັງ ເພື່ອການປະສົມ ປະສານວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອປະສິດທິພາບຂອງສາງທີ່ດີທີ່ສຸດ.

ບາດກ້າວທີ 6: ການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ ແລະ ແຜນຜັງທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບການເກັບມ້ຽນສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້.

ເມື່ອການວາງແຜນຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ສຳລັບການຈັດເກັບສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ງານ, ຈິ່ງຈື່ໄວ້ວ່າທ່ານອາດມີສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໃຊ້ງານຫຼາຍເກີນທີ່ຄາດໄວ້. ຈຳນວນພື້ນທີ່ແມ່ນຂຶ້ນກັບນະໂຍບາຍໃນການຊຳລະ/ທຳລາຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພຫາກວ່າສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ນັ້ນ ຈະຈັດມ້ຽນໄວ້ຢູ່ນອກສາງ. ສຳລັບຄູ່ມືນີ້, ຖືວ່າແມ່ນຢາ ແລະ ອຸປະກອນການແພດທັງໝົດ ຕ້ອງຖືກຈັດເກັບຢູ່ ສະຖານທີ່ສະເພາະຂອງສາງ ຈົນກວ່າສາມາດກຳນົດວິທີການປະຕິບັດກັບມັນໃນຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຕ້ອງກຳນົດພື້ນທີ່ສະເພາະສຳລັບການເກັບຮັກສາ.

ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ສຳລັບລາຍການທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບອັດຕາເຄື່ອງເສຍຄຸນ ໃນສາງສິນຄ້າ. ເຄື່ອງເສຍຄຸນ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອສາມາດເກີດມາຈາກ ການໝົດອາຍຸ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍ-ການປະຕິບັດໃດໜຶ່ງ ທີ່ສົ່ງຜົນໃຫ້ສິນຄ້າບໍ່ປອດໄພຕໍ່ຜູ້ຊົມໃຊ້.

ຖ້າຫາກມີຂໍ້ມູນທີ່ຊັດເຈນກ່ຽວກັບເຄື່ອງເສຍຄຸນ, ແມ່ນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການກຳນົດ ເມື່ອສິນຄ້າເສຍຄຸນ ແລະ ຖືກຈັດເກັບຊົ່ວຄາວ ໃນສາງ ໃນລະຫວ່າງ ໜຶ່ງຫາສອງປີ. ຖ້າມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມລາຍການສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໃຊ້ ທ່ານອາດສາມາດກຳນົດຄວາມຍາວຂອງເວລາສິນຄ້າເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນສາງ ກ່ອນການສຳລະສະສາງ. ມັນເປັນໄປໄດ້ເພື່ອສ້າງຕາຕະລາງຢ່າງ ທີ່ມີ 5 ຖັນ: ຊື່ສິນຄ້າ, ຈຳນວນ, ປະລິມານຄາດຄະເນ, ວັນທີ່ໝົດອາຍຸ ແລະ ວັນທີ ຂອງການສະສາງ.

ຈາກຂໍ້ມູນນີ້, ທ່ານສາມາດກຳນົດປະລິມານສູງສຸດ ຂອງສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ທີ່ເກັບໄວ້ໃນສາງໂດຍການຈັດລຽງຕາຕະລາງ ໃນມື້ ຂອງການໝົດອາຍຸ ແລ້ວຈັດລຽງແຕ່ລະແຖວຂອງຕາຕະລາງ-ຊຸດລາຍການທີ່ບໍ່ໃຊ້-ເສັ້ນສະແດງຄືແບບເສັ້ນສະແດງ ແກ້ນຊາດ (Gantt Chart). ເສັ້ນສະແດງຄວນສະແດງຢ່າງຊັດເຈນຊຸດສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໃຊ້

ທີ່ຢູ່ໃນສາງ ໃນເວລາດຽວກັນ. ຜົນລວມຂອງປະລິມານຂອງຊຸດເຫຼົ່ານີ້ເປັນຕົວແທນປະລິມານສູງສຸດຂອງສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ ທີ່ສາມາດຄາດວ່າ ຈະຖືກເກັບໃນສາງ ໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້.

ຖ້າທ່ານບໍ່ມີຂໍ້ມູນລາຍການທີ່ເສຍຫາຍ/ດັດປັບ ແລະ ສໍາລະສະສາງ ຫຼື ຖ້າຂໍ້ມູນຫາກບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖື, ທ່ານຈະຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ຄວາມຈິງຂອງພະນັກງານສາງ ເພື່ອຄາດຄະເນປະລິມານສູງສຸດຂອງລາຍການທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ໃນເວລາໃດ ໜຶ່ງ. ຖ້າພະນັກງານສາງອະທິບາຍວ່າ ຂໍ້ມູນເຄື່ອງເສຍຄຸນ ແມ່ນມີໃນລະຫວ່າງການກວດນັບສິນຄ້າຕົວຈິງ, ເຊິ່ງມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະໃຊ້ຂໍ້ມູນພື້ນຖານນີ້ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນປະລິມານສູງສຸດ. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າສິນຄ້າໃດໆ ທີ່ກວດພົບວ່າໝົດອາຍຸ ຫຼື ເສຍຫາຍໃນເວລາກວດການັບສິນຄ້າຕົວຈິງຈະຕ້ອງ ໄດ້ຍ້າຍອອກໄປຈາກສາງກ່ອນ ການກວດນັບຄັ້ງຕໍ່ໄປ. ຖ້ານີ້ຫາກບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ, ກໍ່ໃຊ້ການຄາດຄະເນວ່າຈະມີຍັງເຄື່ອງເສຍຄຸນຈໍານວນເທົ່າໃດໃນສາງ ແລະ ຢູ່ດົນປານໃດແລ້ວ.

ໃນສາງບາງແຫ່ງ, ທ່ານອາດຕ້ອງການຈັດແຈງພື້ນທີ່ສະເພາະເພື່ອເກັບມ້ຽນ ລາຍການເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ ຖ້າຫາກມັນບໍ່ສາມາດຈັດເກັບໄວ້ດ້ານນອກ:

- ຂີ້ເຫຍື້ອ ເຊິ່ງປະກອບມີ ແກັດເປົາ, ວັດສະດຸມັດຫໍ່, ໄມ້ພາເລດທີ່ຫັກ, ພາຊະນະທຸ້ມຫໍ່ຕ່າງໆ.
- ອຸປະກອນທີ່ແຕກ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ ແລະ ເພີນິເຈີ.

ທ່ານຕ້ອງ ພິຈາລະນາຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ ສໍາລັບຂີ້ເຫຍື້ອ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການແອອັດ ແລະ ສູນເສຍປະສິດທິພາບຂອງສາງໄດ້. ສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດ, ຫຼາຍໆກໍລະນີສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພຽງແຕ່ວັດສະດຸແກັດເຈ້ຍເທົ່ານັ້ນ. ໃນຄູ່ມືນີ້ ສົມມຸດວ່າສິ່ງເສດເຫຼືອທັງໝົດ ຍົກເວັ້ນ ສິ່ງເສດເຫຼືອປະເພດແກັດເຈ້ຍ ທີ່ມີຫຼາຍກວ່າໝູ່ຍອ້ນໄດ້ຮັບຈາກຜູ້ສະໜອງ ມັນຈະຖືກນໍາໃຊ້ຄືນ ເພື່ອທຸ້ມຫໍ່ເຄື່ອງຈັດສົ່ງແກ່ລູກຄ້າ ແລະ ພວກມັນອາດໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ໃນອັດຕາທີ່ໃກ້ຄຽງກັບຈໍານວນທີ່ໄດ້ຮັບ. ຢ່າງໃດກໍຕາມມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າ ກັບກ່ອງເຈ້ຍດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກເກັບລວບລວມໄວ້ ແລະ ຈະຕ້ອງໃຊ້ນໍາໃຊ້ພື້ນທີ່ໃນຈໍານວນທີ່ເໝາະສົມເຊິ່ງບາງເທື່ອອາດຈະບໍ່ນໍາໃຊ້ພວກມັນຄືນເພື່ອມາໃສ່ເຄື່ອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນກໍລະນີທັງໝົດນີ້, ເນື້ອທີ່ຂະໜາດ 1 ແມັດ x 1 ແມັດ ກໍຄວນຈະພຽງພໍສໍາລັບສໍາລັບຮອງຮັບຈັດເກັບກັບກ່ອງເຈ້ຍທີ່ໄດ້ພັບມ້ຽນຂະໜາດໃຫຍ່ໄດ້.

ໝາຍເຫດສໍາລັບການອອກແບບສາງໃໝ່

ເມື່ອມີການອອກແບບສາງໃໝ່ ແມ່ນສໍາຄັນໃນການສ້າງ ແລະ ວາງແຜນຜັງພື້ນທີ່ ໃນວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງ ທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຕາມຮູບພາບ 1, ພື້ນທີ່ຫຼັກຂອງສາງ ຄວນມີພື້ນທີ່ການຮັບ ແລະ ການຈັດສົ່ງ ແລະ ພື້ນທີ່ຫຼັກສໍາລັບການເກັບມ້ຽນຮັກສາ.

ເນື້ອທີ່ ແລະ ພື້ນທີ່ສໍາລັບບໍລິຫານວຽກງານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ໂດຍປົກກະຕິບໍ່ຕ້ອງການເພດານທີ່ສູງຫຼາຍ ເຊິ່ງມັກພົບເຫັນໃນສາງ ແລະ ປົກກະຕິບໍ່ຄວນລວມຢູ່ໃນສາງສິນຄ້າ.

- ພື້ນທີ່ຫ້ອງການ.
- ສາງເກັບຮັກສາວັດຖຸໄວໄຟ-ຄວນຢູ່ຫ່າງຈາກອາຄານຫຼັກ.
- ສາງເຢັນ.
- ຫ້ອງພັກຜ່ອນ.

ໂດຍການຈັດວາງສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານີ້ ອອກໄປດ້ານຂ້າງຂອງສາງຫຼັກ, ພື້ນທີ່ເກັບຂອງສາງຫຼັກຈະເພີ່ມເນື້ອທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ການໄຫຼຂອງວັດຖຸພາຍໃນສາງສິນຄ້າກໍ່ຈະສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ.

ພາກທີ 3: ອຸປະກອນສາງ

ຜູ້ບໍລິຫານສາງ ແມ່ນຮັບຜິດຊອບທຸກບັນຫາກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງເຄື່ອງຂອງຕ່າງໆ, ເຊິ່ງລວມ ລະບົບທັງໝົດເພື່ອວາງແຜນ ການຮັບ, ການຈັດມ້ຽນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຄວບຄຸມບັນຊີລາຍການເຄື່ອງ. ເພື່ອເຮັກໃຫ້ການປະຕິບັດງານຂອງສາງມີຄວາມສໍາເລັດ, ພັດສະດຸ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະຕິບັດເປັນຢ່າງດີ ເຊິ່ງລວມທັງອຸປະກອນ ເຊັ່ນ: ລະບົບຊັ້ນວາງ ແລະ ອຸປະກອນຄວບຄຸມ.

ໂດຍທົ່ວໄປ ເກນມາດຕະຖານ ໃຊ້ເພື່ອຄັດເລືອກອຸປະກອນສາງມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ປະເພດຂອງອາຄານສາງ ເຊິ່ງລວມມີຂະໜາດ, ການອອກແບບ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທາງກາຍະວິພາກ ຕາມທີ່ຕ້ອງການຂອງຜະລິດຕະພັນ.
- ປະເພດ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ສຸດ-ຂະໜາດນ້ອຍສຸດທີ່ຈະຂົນຖ່າຍໃນສາງ.
- ປະລິມານລວມ-ລະດັບສິນຄ້າ-ທີ່ຈະຖືກຄວບຄຸມ ໃນສາງ.
- ຄວາມຕ້ອງການໃນການຄວບຄຸມສະເພາະ: ເປັນຖັງ, ຫົວໜ່ວຍດຽວ, ວັດຖຸໄວໄຟ.
- ລະດັບຄວາມຢືດຍຸ່ນຂອງອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອນໍາໃຊ້ວຽກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
- ຊັບພະຍາກອນມະນຸດທີ່ ນໍາໃຊ້ອຸປະກອນ ລວມທັງຈໍານວນບຸກຄະລາກອນ, ລະດັບຄວາມສາມາດ, ຄວາມຕ້ອງການການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຂໍ້ຈໍາກັດທາງດ້ານພາສາ.
- ການບໍາລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ຄວາມພ້ອມໃນການໃຫ້ບໍລິການ ໃນສະຖານທີ່ ເຊັ່ນ: ອາໄລ່ໃໝ່ ແລະ ອາໄລ່ທີ່ໃຊ້ແລ້ວ; ການມີວິສະວະກອນ ທີ່ໄດ້ຮັບການອົບຮົມ.

ລະບົບການຈັດມ້ຽນ

ເຫດຜົນຫຼັກຂອງການນໍາໃຊ້ ຖ້ານຮອງ, ຊັ້ນວາງ/ຖ້ານວາງເປັນກ່ອງແລະ ອື່ນໆ ສໍາລັບລະບົບການຈັດມ້ຽນແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ ການນໍາໃຊ້ພື້ນທີ່ຂອງສາງໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດທີ່ສຸດ. ບໍ່ວ່າຈະໃຊ້ມາດຕະການແບບໃດກໍຕາມ ຄວາມຕ້ອງການພື້ນທີ່ຈັດມ້ຽນທີ່ຄໍານວນຜິດພາດ ອາດນໍາໄປສູ່ການນໍາໃຊ້ງານທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ສິ່ງຜິດໃຫ້ເກີດການຂາດເຂີນພື້ນທີ່ຈັດເກັບ ແລະ ເພີ່ມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງສາງ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ການສ້າງພື້ນທີ່ ຢ່າງກະທັດຮັດສໍາລັບສາງ ມັກຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນເວລາໃນການເອົາເຄື່ອງ ແລະ ການເດີນທາງ ເຊິ່ງຈະຫຼຸດຕົ້ນທຶນທາງດ້ານພະລັງງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບແສງສະຫວ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແສງ ແລະ ການຄວບຄຸມສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນສາງ.

ນອກຈາກການໃຊ້ພື້ນທີ່ຢ່າງເໝາະສົມແລ້ວ, ລະບົບຖ້ານຮອງ ແລະ ຊັ້ນວາງ ຍັງໃຫ້ຄວາມລຽບງ່າຍ ແລະ ເປັນລະບຽບຂອງພັດສະດຸ ແລະ ການດໍາເນີນງານໃນສາງນໍາ.

ໂດຍທົ່ວໄປ ມີ ສາມປະເພດ ຂອງລະບົບການເກັບມ້ຽນທີ່ໃຊ້ ໃນສາງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກຄື: ຖ້ານວາງພາເລັດ (Pallet racks), ຊັ້ນວາງ ແລະ ຖ້ານວາງແບບງ່າຍດາຍ.

1. ຖ້ານວາງພາເລັດ (Pallet racks) ມີຄວາມແຂງແຮງ ແລະ ສາມາດຮອງຮັບຜະລິດຕະພັນຂະໜາດໃຫຍ່ ລວມທັງຜະລິດຕະພັນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີນໍ້າໜັກເປົາເຊັ່ນ: ຜະລິດຕະພັນຢາຈໍາເປັນພື້ນຖານ ແລະ ຢາເອດສ, ຢາຕ້ານໄວຣັດສ, ຊຸດກວດເຊື້ອ ເຮຊໄອວີ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສຸຂະພາບອື່ນໆ. ປັດຈຸບັນ ຖ້ານວາງພາເລັດ ສາມາດໃຊ້ໃນລະບົບສາງ ທີ່ມີໂຄງສ້າງຊັ້ນດຽວ ຫຼື ຫຼາຍໆຊັ້ນຊຶ່ງຍັງສາມາດຈັດເກັບລາຍການດ່ຽວ ຫຼື ຫຼາຍໆລາຍການ ແລະ ພາຊະນະ

ປະເພດອື່ນໆ ໄດ້. ນອກຈາກນີ້ ໂຄງສ້າງຖ້ານວາງຍັງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ການເຂົ້າເຖິງ ກໍລະນີການສັ່ງ
ຈ່າຍເປັນລອດ ຫຼື ພາເລັດດ່ຽວ.

2. ຊັ້ນວາງ (Shelving) ມັກຈະປະກອບໄດ້ງ່າຍ ແລະ ໃຊ້ງ່າຍ; ເປັນພື້ນຖານຂອງພື້ນທີ່ເກັບຈັດ
ເກັບຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ນ້ອຍ, ຊັ້ນວາງທີ່ເປັນເຫຼັກປະກອບດ້ວຍສ່ວນຖານ ທີ່ສາມາດຈະເຂົ້າ
ເຖິງໄດ້ ຈາກພື້ນ ແລະ ໃຊ້ເພື່ອຈັດເກັບ ຜະລິດຕະພັນຫຼາຍຢ່າງ.
3. ການວາງຊ້ອນກັນ (Stacking) ເປັນຮູບແບບພື້ນຖານທີ່ສຸດຂອງລະບົບການຈັດເກັບຮັກສາ
ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍການວາງກັບກ່ອງ ໄວ້ດ້ານເທິງຂອງອີກກັບກ່ອງໜຶ່ງຢ່າງເປັນລະບຽບ. ໂດຍ
ສະເພາະສິນຄ້າທີ່ຖືກຈັດເກັບດ້ວຍວິທີນີ້ ຈະຖືກວາງໄວ້ເທິງພາເລດ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ວາງກັບ
ພື້ນ ແລະ ຫຼີກຈາກນ້ຳ ແລະ ຝຸ່ນ. ຖ້າຫາກຕ້ອງການສຶກສາເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະຂອງ
ອຸປະກອນ, ຕົວເລືອກຕ່າງໆ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ, ກະລຸນາໃຫ້ເບິ່ງ ພາກເອກະສານ
ຊ້ອນທ້າຍ 2- ການຢອງພາເລດ (Pallet Stacking), ຊັ້ນວາງນ້ອຍ (Shelving), ຖ້ານວາງພາເລັດ
(Pallet Racking)

ການພິຈາລະນາວາງແຜນ ລະບົບການຈັດມ້ຽນ

ການລົງທຶນທີ່ສຳຄັນໃດໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສາງ ຄວນເຮັດໄປພ້ອມກັບການວາງຍຸດທະສາດໄລຍະຍາວ.
ກ່ອນທີ່ຈະນຳສະເໜີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລະບົບຈັດມ້ຽນ, ຜູ້ຈັດການ ຫຼື ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄວນທົບທວນຫຼາຍໆຂໍ້
ພິຈາລະນາທີ່ສຳຄັນ ແລະ ປາຣາແມັດຕິ ຕ່າງໆ.

ບັນຫາຕ່າງໆ ກ່ອນພິຈາລະນາຈັດຊື້ອຸປະກອນຕ່າງໆຂອງສາງ:

- ຂະໜາດ ແລະ ນ້ຳໜັກເຄື່ອງທີ່ຈະຂົນ.
- ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ຂອງພາເລັດ/ພາຊະນະບັນຈຸ, ປະເພດ, ສະພາບ, ຂະໜາດ ແລະ ນ້ຳໜັກ.
- ໄລຍະທ່າງຂອງອຸປະກອນ: ຄວາມສູງ, ຄວາມສູງມາດຕະຖານຂອງອຸປະກອນ ແລະ ຄວາມສູງຂອງ
ອຸປະກອນທີ່ສາມາດຍຶດອອກໄດ້ ເຊັ່ນ: ລົດຍົກຍໍ ແລະ ຄວາມສູງ.
- ຂະໜາດຂອງອາຄານສາງ.
- ສະພາບຂອງພື້ນສາງ.
- ການເຂົ້າເຖິງສິນຄ້າ ຕາມທີ່ຕ້ອງການ.

ປະລິມານ

ທ່ານຄວນພິຈາລະນາປະລິມານຂອງສິນຄ້າທີ່ມີໃນສາງກ່ອນການຈັດຊື້ ລະບົບຈັດມ້ຽນ. ສຳລັບຫຼາຍໆສາງ
ສິ່ງອ່ານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ, ລະດັບປະລິມານສິນຄ້າທີ່ມີໃນສາງຈະ ມີການປ່ຽນແປງຕະຫຼອດ
ເວລາ. ຜະລິດຕະພັນອາດມີການເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງແບບປົນເປກັນ; ຂະໜາດຜະລິດຕະພັນ ແລະ ນ້ຳໜັກ ອາດ
ປ່ຽນແປງ. ການເໜັງຕີງຂອງຈຳນວນສິນຄ້າທີ່ມີ ແລະ ສິນຄ້າປົນເປກັນ ສ້າງຄວາມທ້າທາຍຫຼາຍກັບຜູ້ບໍລິຫານສາງ.
ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍໃນປັດຈຸບັນ, ຍົກຕົວຢ່າງ ອາດຈຳເປັນຕ້ອງມີສະຖານທີ່ເພື່ອຮອງຮັບຜະລິດຕະພັນໃໝ່
(ຕົວຢ່າງ ຢາປິ່ນປົວ ເຮັສໄອວີ, ເອດສ) ເຊິ່ງສາມາດກະທົບທັນທີທັນໃດໃສ່ ຜະລິດຕະພັນປະສົມ ແລະ ລະດັບ
ຂອງສິນຄ້າທີ່ມີ. ນອກຈາກນີ້, ການປ່ຽນແປງຕາມລະດູການ ອາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນສາງ ແລະ
ການດຳເນີນງານ ຕົວຢ່າງ ຜະລິດຕະພັນມາລາເຣຍ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຄວບຄຸມພະຍາດ ພັດຕ້ອງການຈຳນວນຫຼາຍ
ກວ່າ ໃນລະດູຝົນ.

ບັນດາຜະລິດຕະພັນທີ່ມີໃນສາງ ແລະ ບໍລິມາດ ຈະຊ່ວຍຊີ້ແນະ ແລະ ກຳນົດປະເພດຂອງຖ້ານຮອງ/ຫຼື ຊັ້ນວາງ ທີ່ຕ້ອງການ. ເພື່ອປ້ອງກັນການບັນຈຸເກີນຄວາມອາດສາມາດຮອງຮັບໄດ້ ໃຫ້ເລືອກຖ້ານ ໂດຍອີງຕາມ ຂອບເຂດມາດຕະຖານ ຂອງການບັນຈຸໄດ້ໜັກທີ່ສຸດ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍອາດເຮັດໃຫ້ເກີດການບາດເຈັບຕໍ່ພະນັກງານ, ໂຄງສ້າງຂອງຖ້ານຫັກເປ່ເພ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຜະລິດຕະພັນ. ຄວາມປອດໄພຂອງຄົນ ແລະ ຜະລິດຕະ ພັນ ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ໃນເວລາ ແລະ ພາຍຫຼັງ ການວາງແຜນ. ຜູ້ບໍລິຫານສາງ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການດຳ ເນີນການກວດສອບດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງສະຖານທີ່ ແລະ ດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງອຸປະກອນພາຍໃນສາງ ຢ່າງ ເປັນປະຈຳ.

ພາເລດ/ແກັດ

ຂໍ້ຄວນພິຈາລະນາອີກຢ່າງນຶ່ງ ກ່ອນການຈັດຊື້ອຸປະກອນສາງ ແມ່ນພາເລັດ ຫຼື ປະເພດຂອງແກັດ ຫຼື ກ່ອງ ສາງຈະນຳໃຊ້ ກັບຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການດຳເນີນງານຂອງສາງ. ຄຳຖາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະກອບມີ:

- ສາງໃຊ້ພາເລັດທີ່ເປັນໄມ້ ບໍ່? ແລະ, ຖ້າໄດ້ໃຊ້ ຂະໜາດອັດຕາສ່ວນຂອງມັນທີ່ເຄີຍໃຊ້ແມ່ນເທົ່າໃດ?
- ສາງໄດ້ ຮັບ ປະເພດພາເລດທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງ ຫຼາກຫຼາຍບໍ່? ເຊັ່ນ ພາເລດ ໄມ້, ໂລຫະ, ເສັ້ນໃຍ (ໄຟ ເບີກລາດສ), ຊະນິດເຈ້ຍ.
- ພາເລດ ຫຼື ແກັດກ່ອງ ປະເພດອື່ນໆ ຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານແບບແຕ່ລະມື້ແຕ່ລະວັນ?

ບໍ່ວ່າຈະເປັນພາເລັດ ຫຼື ແກັດກ່ອງ ປະເພດໃດກໍຕາມ ທີ່ ສາງໃຊ້, ຢ່າງໜ້ອຍທ່ານຄວນມີແນວຄິດທີ່ຊັດ ເຈນ ກ່ຽວກັບຂະໜາດໃຫຍ່ສຸດ ແລະ ນ້ຳໜັກຂອງພາເລັດ, ແກັດ ຫຼື ກ່ອງ ທີ່ຈະຖືກຈັດເກັບກ່ອນການຈັດຊື້ ອຸປະກອນຖ້ານຮອງ.

ໄລຍະຫ່າງອຸປະກອນ ແລະ ອາຄານ (ຂະໜາດ)

ທ່ານຄວນກວດສອບໄລຍະຫ່າງເຄື່ອງ ແລະ ອຸປະກອນຢ່າງລະອຽດ. ໄລຍະຫ່າງເຄື່ອງ ແລະ ອຸປະກອນ ທີ່ຄວນມີຫຼື ອີງໃສ່ຄວາມສູງ, ຄວາມກວ້າງ ຂອງທາງຢ່າງ, ປະຕູ, ລານຂົນເຄື່ອງ, ເພດານ ແລະ ພື້ນທີ່ທາງນອກໃດ ໜຶ່ງ ທີ່ອຸປະກອນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ຈະຕ້ອງການ ຜ່ານເຂົ້າໄປ, ທັງທາງນອກ ແລະ ທາງໃນຂອງອາຄານ. ອີກ ຢ່າງໜຶ່ງ, ຂະບວນການວາງແຜນທັງໝົດ, ທ່ານຕ້ອງຖາມ ແລະ ກວດສອບການປະຕິບັດການຂອງອຸປະກອນ ພື້ນຖານ ເຊິ່ງລວມເຖິງສິ່ງຕ່າງໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ເມື່ອກຳລັງພິຈາລະນາໄລຍະຫ່າງທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບ ການປ້ອງການອັກຄີໄຟ-ຫົວສິດນ້ຳ ແລະ ອື່ນໆ ແມ່ນ ໄດ້ມີຂໍ້ບັງຄັບ ທີ່ເປັນກົດໝາຍສຳລັບການປ້ອງກັນອັດຄີໄຟທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມ-ຄວາມສູງຈາກເພດານ , ຈຳນວນຫົວສິດນ້ຳ/ຕໍ່ແມັດກ້ອນ ແລະ ດຳແໜ່ງ ແລະ ໝາຍເລກບັງຄັບເພິງ? ເຄື່ອງດັບເພິງທີ່ວາງ ຢູ່ເສົາ ຮອງຮັບ ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນ ພື້ນທີ່ຂອງທາງຢ່າງ ແລະ ພື້ນໄດ້.
- ທຸກຊັ້ນສ່ວນຕ່າງໆຂອງອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ພາຍໃນສະຖານທີ່ຂອງສາງ-ພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ-ໄດ້ຮັບການ ກວດສອບ ສຳລັບຂະໜາດ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ລວບລວມ ເພື່ອການວິເຄາະ.
- ບັນຫາຫຍັງ, ຖ້າມີ, ຫາກອາຄານມີເສົາຫຼາຍຕົ້ນ ແລະ ທາງໄປປະຕູຕອ້ງມີໄລຍະຫ່າງທີ່ຈຳເປັນ ສຳຫຼັບ ການຜ່ານໄປຢ່າງປອດໄພ ທັງອຸປະກອນ ແລະ ຄົນບໍ່?
- ທາງເຂົ້າປະຕູ ແລະ ທາງຂົນຖ່າຍສິນຄ້າທີ່ເປັນເນີນ ເຮັດໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນ, ອຸປະກອນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນບໍ່?

ພື້ນສາງ

ໃນສະຖານະການສ່ວນໃຫຍ່, ພື້ນສາງ ໄດ້ຖືກສ້າງ ກ່ອນຈະມີການຄິດເຖິງລະບົບການວາງຖ້ານ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວກ່ອນໜ້ານີ້ ໃນໝວດ ກ່ຽວກັບປະເພດໂຄງສ້າງພື້ນຖານ, ຖ້າອຸປະກອນຊັ້ນວາງ ຈະຕ້ອງຖືກກຳນົດຄ່າຂອງຊັ້ນຂອງພື້ນ, ພື້ນຊືມັງ ຫຼື ວັດສະດຸພື້ນຜິວທີ່ມີ- ເຊັ່ນດຽວກັບວັດສະດຸ ແລະ ໂຄງສ້າງຮອງຮັບພື້ນຜິວໜ້າຂອງພື້ນ- ໄດ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດສອບຢ່າງລະອຽດ. ວິສະວະກອນທີ່ມີຄຸນນະວຸດທິ ຈະຕ້ອງກວດສອບພື້ນ ຫຼື ການອອກແບບພື້ນ ແລະ ການຮັບນໍ້າໜັກ ຂອງຊັ້ນວາງຢູ່ພື້ນສາງ. ການວິເຄາະພື້ນສາງຢ່າງລະອຽດສາມາດປ້ອງກັນຄວາມເສຍຫາຍຂອງພື້ນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ທັງເປັນການປ້ອງກັນຄົນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ.

ການເຂົ້າເຖິງສິນຄ້າ

ປະເພດຂອງລະບົບການຈັດມ້ຽນ ຖືກຄວບຄຸມໂດຍຄວາມຕ້ອງການເພື່ອເຂົ້າເຖິງສິນຄ້າ. ໂດຍທົ່ວໄປ, ສາງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ມີຫົວໜ່ວຍສິນຄ້າທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທີ່ໃຊ້ກັບເລກຊຸດຜະລິດ ແລະ ວັນໝົດອາຍຸ ດ້ວຍເຫດນີ້ ການເຂົ້າເຖິງແຕ່ລະພາເລັດ ຫຼື ແກ້ດກ່ອງເປັນສິ່ງທີ່ຢາກໄດ້.

ອຸປະກອນການຂົນຖ່າຍພັດສະດຸ

ປັດຈຸບັນເທັກໂນໂລຢີໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ອຸປະກອນຂົນຖ່າຍມີຄວາມທັນສະໄໝ ແລະ ມີຄວາມສະລັບຊັບຊ້ອນຫຼາຍ. ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສາງທຸກແຫ່ງຈະຕ້ອງການ ອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ສະລັບຊັບຊ້ອນ ເຊັ່ນນັ້ນ ເຊິ່ງມັນຈະຕ້ອງການຕົ້ນທຶນທີ່ສູງ, ຄ່າບຳລຸງຮັກສາທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ການອົບຮົມ. ການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ການວິເຄາະແມ່ນຈຳເປັນທີ່ສຸດ ກ່ອນການຕັດສິນໃຈຂັ້ນສຸດທ້າຍໃນຄັດເລືອກອຸປະກອນ ເຊິ່ງມັນຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຈຳເປັນທີ່ແທ້ຈິງ ທີ່ຈະໃຊ້ຢູ່ໃນສາງ.

ຕາມທີ່ໄດ້ສືບທອນກ່ອນໜ້ານີ້ ເພື່ອໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າການອອກແບບສາງສາມາດລວມເອົາການເຮັດວຽກໄດ້ທັງໝົດ, ເບິ່ງທັງດ້ານລະບົບການຈັດເກັບຮັກສາ ແລະ ທັງປະກອນການຄວບຄຸມການຂົນຖ່າຍພັດສະດຸ ຄຽງຄູ່ກັນໄປ ກັບທຸກໆດ້ານ ຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການວາງແຜນ. ລະບົບສາງທີ່ໃຊ້ງານໄດ້ ແລະ ດຳເນີນການໄດ້ດີນັ້ນ ຄວນມີການອອກແບບ ແລະ ຮ່ວມກັນກັບໜ່ວຍອອກແບບຢ່າງເໝາະສົມ. ລະບົບສາງ ຕ້ອງການການປະຕິບັດງານຮ່ວມກັນ, ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກໆການປະຕິບັດງານ ຈະຕ້ອງມີຄວາມເລື່ອນໄຫຼ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ. ໃນໝວດນີ້ປະກອບມີ ຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບຂະບວນການວາງແຜນ, ແລະ ສະເໜີກ່ຽວກັບຄຸນລັກຊະນະຂອງກົນໄກການຄວບຄຸມພັດສະດຸຂອງລະບົບສາງ. ຂະບວນການວາງແຜນເປັນຄວາມຮຽກ ຮ້ອງຕ້ອງການ, ແຕ່ຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການວາງແຜນ ເພື່ອສາມາດໃຫ້ຮູ້ທຸກໆເລື່ອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄວາມທ້າທາຍທີ່ຕ້ອງປະເຊີນ ແລະ ສາມາດໃຫ້ທິດຊີ້ນຳ ແລະ ວິໄສທັດສຳລັບການປະຕິບັດງານຂອງສາງ ທີ່ຈະສ້າງຜົນປະໂຫຍດຍາວນານ ໂດຍການສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າສາງຂອງທ່ານ ມີອຸປະກອນທີ່ເໝາະສົມ.

ເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປໃນການຄັດເລືອກ ເພື່ອກຳນົດຄວາມຕ້ອງການອຸປະກອນຍົກຍໍ

ຍ້ອນຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງອຸປະກອນທີ່ສະລັບຊັບຊ້ອນໃນຕະຫຼາດປັດຈຸບັນ ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນວຽກງ່າຍໆ ທີ່ຈະເລືອກລິດຍົກ ຫຼື ອຸປະກອນຄວບຄຸມການຂົນຖ່າຍພັດສະດຸປະເພດຕ່າງໆ. ຜູ້ໃຊ້ ຫຼື ທີມງານບໍລິຫານສາງ ອາດຈະຖືກຄອບງຳໄດ້ງ່າຍ, ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນທີ່ດີໃນການໃນການລະບຸອຸປະກອນຄວບຄຸມການຂົນຖ່າຍແມ່ນການກວດສອບ ແລະ ການກວດກາເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຄົນ - ບຸກຄະລາກອນຜູ້ໃດທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື?
- ກົນຈັກ - ເຄື່ອງມືອັນໃດທີ່ເໝາະສົມກັບສິນຄ້າ ແລະ ເໝາະສົມກັບສາງ.

- ການປະຕິບັດງານ - ເງື່ອນໄຂການປະຕິບັດງານຄືແນວໃດ ໃນສາງ

ປັດໃຈທີ່ສໍາຄັນຂອງແຕ່ລະເງື່ອນໄຂເຫຼົ່ານີ້ລວມມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ປັດໃຈກັບຄົນ

- ຕ້ອງມີທັກສະ ລະດັບໃດ ເພື່ອທີ່ຈະປະຕິບັດງານກັບລົດຍົກ ແລະ ອຸປະກອນການຄວບຄຸມການຂົນຖ່າຍພັດສະດຸ.
- ລະດັບຄວາມແຕກຕ່າງອັນໃດ ໃນຄວາມອາດສາມາດທາງດ້ານກາຍຍະພາບ, ການຮັບຮູ້ເລິກເຊິ່ງວ່າ ອຸປະກອນຍົກສູງ ແລະ ກ້ວາງກວ່າ ເທົ່າໃດ ທີ່ຕ້ອງການ?
- ແມ່ນອັນໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມອິດເມື່ອຍຮຸນແຮງ ຈາກການໃຊ້ອຸປະກອນ?

ປັດໃຈກ່ຽວກັບກົນຈັກ

- ຊ່ວງໄລຍະການເດີນທາງ - ຖ້າເບິ່ງທີ່ລົດຍົກຍ້າຍດ້ວຍກໍາລັງໄຟຟ້າ, ການກໍານົດຄວາມອາດສາມາດຂອງໝໍ້ເກັບໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັກສາ ການເຮັດວຽກໄດ້ 8 ຊົ່ວໂມງ.
- ລັກຊະນະທາງກາຍຍະວິພາກຂອງອຸປະກອນ - ກໍານົດຄວາມສາມາດໃນການຍົກສູງສຸດ, ເລື່ອນຍົກໄດ້ສູງ ເຖິງການຈັດເກັບເທິງຊັ້ນວາງສູງສຸດ, ຄວາມໄວ, ຄວາມສະດວກສະບາຍຂອງຜູ້ໃຊ້ງານ, ວົງລັດສະໝີຂອງການລ້ຽວ ແລະ ອື່ນໆ.
- ຕາຕະລາງການບໍາລຸງຮັກສາທີ່ຈໍາເປັນ - ກໍານົດໄລຍະເວລາທັງໝົດ ຂອງອຸປະກອນທີ່ຈະບໍ່ໃຊ້ງານ ເນື່ອງຈາກການບໍລິການບໍາລຸງຮັກສາປົກກະຕິ.
- ຄວາມປອດໄພສະເພາະອັນໃດຂອງອຸປະກອນ? ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການສາງ ຫຼື ບໍ່?

ປັດໃຈດ້ານການປະຕິບັດງານ

- ຮູບແບບຂອງການສັນຈອນໄປມາຂອງອຸປະກອນ ແລະ ພະນັກງານ - ບໍລິມາດທີ່ຄາດຄະເນຂອງຜະລິດຕະພັນ , ຄວາມແອອັດຂອງພະນັກງານ ແລະ ຄວາມກ້ວາງຂອງທາງຢ່າງ ແລະ ທ່າຈອດລົດເປັນແນວໃດ?
- ປະເພດຂອງພື້ນຜິວ ຫຼື ພື້ນ - ແມ່ນຫຍັງເປັນຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກຂະໜາດຂອງອຸປະກອນ, ປະເພດຢາງລົດ, ແລະ ກໍາລັງການຜະລິດໄຟຟ້າ.
- ຊົ່ວໂມງການປະຕິບັດງານ -ອຸປະກອນທີ່ຈໍາເປັນ ລະຫວ່າງການປະຕິບັດການຈັດມ້ຽນ ຫຼື ເກັບອອກ ຫຼື ທັງສອງຢ່າງ.
- ສິ່ງໃດທີ່ຈະຖືກຂົນຖ່າຍ - ປະກອບມີ ຄຸນລັກຊະນະຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ຈະດໍາເນີນການ-ຄວາມສູງ, ນໍ້າໜັກ, ຂະໜາດໂດຍລວມ.
- ປະເພດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງ ຮູບຮ່າງໂຄງສ້າງ-ອາຄານ ບ່ອນທີ່ອຸປະກອນຈະຖືກນໍາໃຊ້.
- ອຸປະກອນທີ່ຈະຖືກນໍາໃຊ້ພາຍນອກອາຄານ ຫຼື ບໍ່, ຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ປະເພດພື້ນຜິວ ແລະ ພູມສັນຖານ, ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍອື່ນໆ ອັນໃດ ຜູ້ຄວບຄຸມອຸປະກອນຕ້ອງ ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ?
- ເງື່ອນໄຂອັນໃດຂອງພື້ນສາງ, ພື້ນມີຄວາມຈໍາກັດໃນການຂົນເຄື່ອງບໍ່?
- ການລະບາຍອາກາດພາຍໃນອາຄານ ມີປະສິດທິພາບ ພຽງພໍ ເຊິ່ງລົດຍົກແບບໃດທີ່ດີທີ່ສຸດ- ລົດທີ່ໃຊ້ກາສ ຫຼື ໄຟຟ້າບໍ່?
- ດ້ານເທິງ (ຫຼັງຄາ/ເພດານ) ຂອງສາງ-ສູງສຸດ ຫຼື ຕໍ່າສຸດເທົ່າໃດ?
- ຄວາມສູງຂອງທາງເຂົ້າ ຫຼື ທາງຜ່ານອື່ນໆ ຂອງອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການຈະຜ່ານເຂົ້າໄປ?

- ຄວາມສູງຂອງພາຫະນະ.
- ເປັນລະບົບຊັ້ນວາງ ຫຼື ບໍ່, ເຊັ່ນດຽວກັບລະບົບຈັດເກັບອື່ນໆ-ກັບກ່ອງ, ຊັ້ນວາງ ແລະ ອື່ນໆ - ເຂົ້າກັບອຸປະກອນຄວບຄຸມການຂົນຖ່າຍ ຫຼື ບໍ່?
- ຄວາມກ້ວາງຂອງທາງຢ່າງຕາມທີ່ຕ້ອງການ?
- ຖ້າການຍົກຍໍ່ຕ້ອງໃຫ້ລົດເຂົ້າໄປໃນສາງ, ຂະໜາດຂອງລົດຈະເທົ່າໃດ?
- ບ່ອນໃດມີຕົວແທນຈໍາໜ່າຍທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດ?
- ມີອາໄຫຼ່ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນໃໝ່ ແລະ ລາຄາເປັນຄືແນວໃດ?
- ຕົວແທນຈໍາໜ່າຍສາມາດສະໜອງການອົບຮົມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອກັບທີ່ໄດ້ບໍ່?
- ລາຄາອຸປະກອນຫຼາຍປານໃດ?
- ມີຄວາມພ້ອມຂອງນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ຫຼື ພະລັງງານໄຟຟ້າ ສໍາລັບພາຫະນະບໍ່?
- ອຸປະກອນຈະຖືກໃຊ້ງານຈັກຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້?

ເຖິງວ່າລາຍການທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ຈະຍັງບໍ່ຄົບຖ້ວນກໍຕາມ, ແຕ່ກໍຕ້ອງກ່າວເຖິງປັດໃຈທີ່ສໍາຄັນບາງຢ່າງ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຂັ້ນຕອນການເລືອກອຸປະກອນ.

ນອກຈາກເງື່ອນໄຂການເລືອກທີ່ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດມານີ້, ແຜນການອົບຮົມ ແລະ ຍັງຍືນ ທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະຕິບັດງານ ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເຂົ້າໃນຂະບວນການວາງແຜນ. ໜຶ່ງໃນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນຂະບວນການຄັດເລືອກ ແມ່ນ ໃຫ້ພິຈາລະນາຄວາມປອດໄພທັງໝົດ ແລະ ໃຫ້ບຸລິມະສິດໃນການອົບຮົມກ່ອນການຕັດສິນໃຈສິ່ງຊື້. ຄວາມໄວທີ່ປອດໄພຂອງລົດຟອກລົບ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍກວ່າຂອງຄວາມໄວສູງສຸດ. ເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບສູງສຸດໃນການລົງທຶນ, ຜູ້ປະຕິບັດງານກັບລົດຍົກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອົບຮົມໃນການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ຖືກຕ້ອງ. ຖ້າລົດຍົກ ຫຼື ອຸປະກອນອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ໃນວິທີທີ່ບໍ່ປອດໄພ, ປະສິດທິພາບ, ພະນັກງານກໍອາດຈະໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ຜະລິດຕະພັນ, ອຸປະກອນ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງສາງກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ. ການອົບຮົມ ແມ່ນສາມາດປ້ອງກັນສະຖານະການທີ່ກ່າວມານີ້ໄດ້. ໂຮງງານໃຫຍ່ທີ່ຜະລິດເຄື່ອງຍົກຍໍ່ຈະມີແຜນການອົບຮົມຄົນຂັບ ທີ່ລວມມີຢູ່ໃນ ຊຸດ (ແຜກເກດ) ຂອງການສັ່ງຊື້-ເຊິ່ງສາມາດປັບແຕ່ງໃຫ້ເໝາະສົມກັບ ສະເພາະລຸ້ນອຸປະກອນການຍົກ.

ເພື່ອຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບປະເພດຕ່າງໆ ຂອງອຸປະກອນຄວບຄຸມວັດສະດຸ, ເຊັ່ນ: ລົດຍົກພາເລັດ ແລະ ການປະຕິບັດງານ ແລະ ອື່ນໆ, ກະລຸນາເບິ່ງ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3-ອຸປະກອນຄວບຄຸມພັດສະດຸ.

ພາກທີ 4: ຄວາມຕ້ອງການ ການເກັບມ້ຽນພິເສດ

ສາງຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຈະຕ້ອງມີຫ້ອງເຢັນສໍາລັບບາງຜະລິດຕະພັນ, ຖ້າສາງຫາກມີຕູ້ເຢັນ ຫຼື ຫ້ອງເຢັນ ຫຼື ຈະຕ້ອງໄດ້ຕິດຕັ້ງຫ້ອງເຢັນ, ໃຫ້ຕັ້ງຄໍາຖາມ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຂະໜາດຂອງຫ້ອງເຢັນແມ່ນພຽງພໍສໍາລັບສິນຄ້າທີ່ມີບໍ່?
- ອຸປະກອນມີຕາຕະລາງໃນການບໍາລຸງຮັກສາບໍ່? ແລະ ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດບໍ່? ຕູ້ເຢັນ ຫຼື ຫ້ອງເຢັນ ໄດ້ຮັບການບໍາລຸງຮັກສາຢ່າງຖືກຕ້ອງບໍ່?
 - ໄລຍະຍາວ- ສ້າງຕະລາງເວລາການມາບໍາລຸງຮັກສາຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຈະປະຫຍັດເງິນໄດ້ຫຼາຍຈາກການສ້ອມແປງ.
- ໄຟຟ້າດັບເລື້ອຍໆບໍ່?

- ກວດສອບການໃຊ້ແຜງໂຊລາ ເພື່ອເພີ່ມໄຟໃຫ້ຫວັງເຢັນຕະຫຼອດເວລາ ຫຼື ເພື່ອສໍາຮອງເມື່ອໄຟຟ້າດັບ.
- ຖ້າພະລັງງານແສງອາທິດຫາກບໍ່ແມ່ນຕົວເລືອກ, ຈະຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າ ດີເຊວ ຫຼື ກາສ ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍ ເພື່ອຮັກສາຕູ້ເຢັນ/ຫ້ອງເຢັນ. ຕ້ອງມີງົບປະມານສໍາລັບຊື້ນໍ້າມັນໃຫ້ເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າ.
- ຕູ້ເຢັນ/ຫ້ອງເຢັນ ກະຈາຍຄວາມຮ້ອນເຂົ້າໄປໃນສາງຫຼາຍເກີນໄປບໍ່? ໃຊ້ພື້ນທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ລົບກວນການຈັດເກັບສິນຄ້າອື່ນ ຫຼື ບໍ່?
- ພິຈາລະນາການຍ້າຍຕູ້ເຢັນ/ຫ້ອງເຢັນ ເສີມທາງນອກຂອງສາງຫຼັກ ເພື່ອກຳຈັດຄວາມຮ້ອນອອກຈາກພື້ນທີ່ຈັດເກັບຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດງານກັບວັດສະດຸອື່ນໄດ້ດີຂຶ້ນ.

ການເກັບມ້ຽນທີ່ປອດໄພ

ສາງເກັບຮັກສາຜະລິດຕະພັນການແພດທັງໝົດ ຄວນມີພື້ນທີ່ຈັດເກັບທີ່ປອດໄພສໍາລັບຜະລິດຕະພັນ ທີ່ມີແນວໂນ້ມຈະຖືກລັກ ຫຼື ນໍາໄປໃຊ້ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຫຼື ຕ້ອງການເພື່ອກັກກັນ. ຜະລິດຕະພັນທີ່ກຳນົດຄວບຄຸມພິເສດ ຫຼື ມີມູນຄ່າສູງ ເຊັ່ນ: ARV ຄວນໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຈັດເກັບໄວ້ໃນພື້ນທີ່ທີ່ປອດໄພ. ຕູ້ລ່ອກ ຫຼື ຕູ້ທໍາມະດາ ອາດພຽງພໍສໍາລັບບາງສາງ ໃນຂະນະດຽວກັນສາງອື່ນໆ ອາດຕ້ອງການຕູ້ເຊັບ ຫຼື ກົງເຫຼັກຂະໜາດໃຫຍ່.

ການຈັດມ້ຽນວັດຖຸໄວໄຟ,

ວັດຖຸໄວໄຟບາງຊະນິດມັກພົບໃນສາງຂະແໜງການ ເປັນຕົ້ນ ສານ ອາເຊໂຕນ, ຢາທໍາສະລົບ ເອແຕ, ເຫຼົ້າ ແລະ ເຄໂຣແຊນ. ການເກັບຮັກສາວັດຖຸໄວໄຟ ຈຳນວນຫຼາຍ ໃຫ້ແຍກຕ່າງຫາກ ຈາກສາງຫຼັກ, ໂດຍສະເພາະນອກອາຄານ ແຕ່ຈັດເກັບຮັກສາຢູ່ໃນບໍລິເວນສາງ, ແລະ ຫ່າງຈາກອາຄານອື່ນໆ ຢ່າງນ້ອຍ 20 ແມັດ. ບໍ່ໃຫ້ຈັດເກັບຮັກສາວັດຖຸໄວໄຟຈຳນວນຫຼາຍໄວ້ໃນບໍລິເວນດຽວກັນກັບຢາ. ອຸປະກອນດັບໄຟ ຕ້ອງສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ.

ວັດຖຸແຫຼວໄວໄຟ ມີປະກາຍໄຟໃນອຸນຫະພູມຕໍ່າ ເຊິ່ງທາດແຫຼວຈະປ່ອຍອາຍທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນພໍທີ່ຈະສ້າງສ່ວນປະສົມທີ່ສາມາດຕິດໄຟໄດ້ໃນອາກາດ. ປະກາຍໄຟຈະຊັກນໍ້າໃຫ້ມີການລະເບີດ.

- ອາເຊໂຕນ ແລະ ຢາສະຫຼົບ ມີຈຸດເກີດໄຟໃນອຸນຫະພູມ -18^{ອົງສາ}
- ເຫຼົ້າທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຜ່າຈາງ ມີຈຸດເກີດໄຟໃນອຸນຫະພູມ ໃນອຸນຫະພູມ 18-23^{ອົງສາ}
- ທາດກິໂຣຊອນ ມີຈຸດເກີດໄຟ ໃນອຸນຫະພູມລະຫວ່າງ 23-61^{ອົງສາ}

ບໍ່ຈໍາເປັນທີ່ຈະຈັດເກັບວັດຖຸໄວໄຟ ຢູ່ພາຍໃຕ້ຈຸດເກີດໄຟ ແຕ່ເປັນສິ່ງສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງຮັກສາໄວ້ໃນສະຖານທີ່ເຢັນທີ່ສຸດ ແລະ ບໍ່ເກັບໄວ້ບ່ອນທີ່ແສງຕາເວັນສ່ອງໃສ່ໂດຍກົງ. ມັນມີຄວາມສໍາຄັນໃນການຄວບຄຸມອັດຕາການລະເຫີຍ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງການກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມດັນ.

ພາກທີ 5: ການຄຸ້ມຄອງບັນຊີສາງ

ສາງຢາ, ຄລິນິກ ແລະ ສະຖານທີ່ສໍາລັບເກັບຮັກສາຜະລິດຕະພັນ ລວມທັງຕູ້ເກັບອາຫານຢູ່ເຮືອນ ຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງບັນຊີສາງ ເພື່ອກຳນົດ ເວລາທີ່ຈະສົ່ງຜະລິດຕະພັນເຂົ້າມາ, ຈະສົ່ງຊື້ຫຼາຍປານໃດ?

ແລະ ຮັກສາລະດັບເກັບຮັກສາທີ່ເໝາະສົມຄືແນວໃດ? ສໍາລັບຜະລິດຕະພັນທັງໝົດ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການຂາດ ແລະ ການສະໜອງຫຼາຍເກີນໄປ.

ໂດຍທົ່ວໄປ ມີສອງວິທີໃນການຄຸ້ມຄອງບັນຊີສາງ: ແບບປະຕິບັດຈົດກ່າຍດວ້ຍມື ແລະ ອັດຕະໂນມັດ

ການຄຸ້ມຄອງລະບົບບັນຊີແບບປະຕິບັດການຈົດກ່າຍດວ້ຍມື (Manually Management)

ສາງຢາຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກໂດຍທົ່ວໄປໃຊ້ລະບົບບັນຊີດ້ວຍການປະຕິບັດການຈົດກ່າຍດວ້ຍມື (manual inventory systems) ເຊິ່ງມີການບັນທຶກລາຍການສິນຄ້າດ້ວຍມື ເຊັ່ນ: ປຶ້ມບັນຊີ, ບັດກຳກັບເຄື່ອງ ແລະ ບັດກະຕ່າ (bin cards).

ລະບົບຄຸ້ມຄອງບັນຊີດ້ວຍການປະຕິບັດການຈົດກ່າຍດວ້ຍມື ແມ່ນການຈັດ ຕາມວັນທີ, ເລກອ້າງອີງທຸລະກຳ ເຊິ່ງເປັນໝາຍເລກສະເພາະບັນທຶກທຸລະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສໍາລັບ ການຮັບ ຫຼື ການຈ່າຍ, ແລະ/ຫຼື ຊື່ຂອງສາງຢາ ຈາກຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບເຂົ້າ ແລະ ໄດ້ຈ່າຍອອກ. ພວກເຂົາບັນທຶກການຮັບ, ການຈ່າຍ, ການເສຍ ແລະ ການດັດປັບ, ການດຸ່ນດຽງ ດ້ວຍມື ແລະ ບາງຄັ້ງກໍ່ບັນທຶກໝາຍເລກຊຸດຜະລິດ ແລະ ວັນໝົດອາຍຸ. ພວກເຂົາຍັງບັນທຶກວັນທີ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງສິນຄ້າທາງດ້ານກາຍະພາບ ເຊັ່ນ: ເວລາກວດນັບສິນຄ້າ ເພື່ອກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງ ທາງດ້ານປະລິມານໃນການເກັບຮັກສາ.

ການຄຸ້ມຄອງບັນຊີດ້ວຍລະບົບມື ເປັນວິທີການທີ່ປະຫຍັດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງບັນຊີ ສໍາລັບຈຳກັດຈຳນວນ ຫົວໜ່ວຍຈັດເກັບ (SUK) ຖ້າຫາກຈຳນວນຫາກບໍ່ຫຼາຍເກີນໄປ.

ອີງປະກອບຫຼັກຂອງລະບົບບັນຊີສາງດ້ວຍມືມີ:

ບັດຕິດຕາມຢູ່ພາຊະນະຈັດເກັບ (BIN CARD)

ບັດຕິດຕາມຢູ່ພາຊະນະຈັດເກັບ ແມ່ນບັນທຶກການມ້ຽນສິນຄ້າ ແຕ່ລະລາຍການທີ່ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນດ່ຽວ ໂດຍມີໝາຍເລກລ່ອດ ຫຼື ຊຸດຜະລິດດຽວກັນ (ກະລຸນາເບິ່ງຮູບ 4). ທຸກລາຍການມີເລກລ່ອດ ແລະ ວັນໝົດອາຍຸດຽວກັນ ຕົວຢ່າງ ໜຶ່ງບັດຕິດຕາມ ສາມາດມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລ່ອດດຽວຂອງ ຢາ ປາຣາເຊຕາໂມນ ໃນສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ. ຄວນບັນທຶກສໍາລັບແຕ່ລ່ອດ ແລະ ການເສຍ ແລະ ການດັດປັບ ສໍາລັບລ່ອດນັ້ນ. ໂດຍປົກກະຕິ ບັດຕິດຕາມ ສະແດງຢູ່ໃນກະຕ່າ ຫຼື ຕູ້ ຫຼື ພາເລັດ ບ່ອນທີ່ລ່ອດຕັ້ງຢູ່.

ບັດຕິດຕາມຢູ່ພາຊະນະຈັດເກັບ (Bin Card)									
ລ່ອດ/ຊຸດຜະລິດຂອງສິນຄ້າ				ຊື່ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ລາຍລະອຽດ					
ຫົວໜ່ວຍ				ວັນໝົດອາຍຸ					
ວັນທີ	ອ້າງອີງທຸລະກຳ	ວັນທີຮັບ/ວັນທີຈ່າຍ	ປະລິມານຮັບ	ວັນທີຮັບ	ວັນທີຈ່າຍ	ການເສຍ	ດຸ່ນດ່ຽງ	ປະລິມານມີໃນມື	ຊື່ຫຍໍ້

ບັດຄວບຄຸມລາຍການສິນຄ້າຢູ່ສາງ (INVENTORY CONTROL CARD)

ບັດຄວບຄຸມລາຍການສິນຄ້າຢູ່ສາງ ແມ່ນ ການບັນທຶກກ່ຽວກັບສິນຄ້າອັນນຶ່ງ ທີ່ເກັບຂໍ້ມູນທັງໝົດ ກ່ຽວກັບທຸກລ່ອດຂອງຜະລິດຕະພັນດ່ຽວ. ໃຊ້ບັດຄວບຄຸມສິນຄ້ານຶ່ງ ຕໍ່ໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນ. ບັດຄວບຄຸມສິນຄ້າ ສາມາດສັງລວມ ບັດສໍາລັບກະຕ່າຈໍານວນຫຼາຍບັດ ສໍາລັບຜະລິດຕະພັນສະເພາະ. ຕົວຢ່າງ ບັດຄວບຄຸມສິນຄ້າບັດໜຶ່ງ ສາມາດເກັບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຢາ ພາຣາເຊຕາໂມນ ທັງໝົດ ທີ່ຈັດເກັບໃນສາງ. ຄວນຈົດບັນທຶກ ສິນຄ້າ ຢາ ພາຣາເຊຕາໂມນ ທັງໝົດທີ່ມີໃນມື. ກະລຸນາ ເບິ່ງຮູບ 5 ຕາຕະລາງ ບັດຄວບຄຸມສິນຄ້າ. ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ແຕ່ລະລ່ອດຈັດການຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ໃນສາງຂະໜາດໃຫຍ່ ເຊິ່ງອາດມີຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຫຼາຍລ່ອດ ເກັບໄວ້ໃນສະຖານທີ່ຕ່າງກັນ, ເຊິ່ງແນະນໍາໃຫ້ໃຊ້ທັງ ບັດຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າ ແລະ ບັດຕິດຕາມສາງ. ໃນສາງຂະໜາດນ້ອຍ, ບັນທຶກການເກັບຮັກສາດ່ຽວ ເຊັ່ນ ບັດກໍາກັບສິນຄ້າ (stock card) ຫຼື ບັດຄວບຄຸມສິນຄ້າ ກໍພຽງພໍແລ້ວ)

ຮູບທີ 5 ບັດຄວບຄຸມລາຍການສິນຄ້າຢູ່ສາງ

ລ່ອດ/ຊຸດຜະລິດຂອງສິນຄ້າ ຕົວໜ່ວຍ				ຊື່ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ລາຍລະອຽດ ວັນໝົດອາຍຸ					
ວັນທີ	ອ້າງອີງ ທຸລະກໍາ	ວັນທີຮັບ/ ວັນທີ ປ່ອຍ	ປະລິມານຮັບ	ວັນທີຮັບ	ວັນທີປ່ອຍ	ເສຍ	ດຸ່ນດ່ຽງ	ປະລິມານມີ ໃນມື	ຊື່ຫຍໍ້

ບັນຊີແຍກປະເພດສິນຄ້າ (Stores Ledger)

ປຶ້ມບັນຊີສາງ ແມ່ນການບັນທຶກການເກັບຮັກສາ ທີ່ມີຂໍ້ມູນຄືກັນກັບ ບັນຊີຄວບຄຸມສິນຄ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ຄືກັບບັນຊີຄວບຄຸມສິນຄ້າ, ປຶ້ມບັນຊີສາງແມ່ນຈະເຮັດຜູກຕິດກັນເປັນຄືກັບປຶ້ມ. ຢູ່ບາງປະເທດ ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານແມ່ນຕ້ອງການໃຫ້ໃຊ້ປຶ້ມບັນຊີສາງ. ຜູ້ບໍລິຫານເຊື່ອວ່າ ປຶ້ມບັນຊີສາງ ເພີ່ມການກວດສອບໄດ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມຮູບແບບປຶ້ມບັນຊີ ແມ່ນເປັນຮູບແບບ ທີ່ຕ້ອງການໜ້ອຍກ່ວາ ຮູບແບບບັດເປັນແຕ່ລະໃບ ເພາະງ່າຍຕໍ່ການໃຊ້ເນື້ອທີ່ສໍາລັບຜະລິດຕະພັນແຕ່ລະລາຍການ ແລະ ຍັງເປັນການຍາກ ທີ່ຈະຕື່ມຜະລິດຕະພັນໃໝ່. ບັນຊີຄວບຄຸມສິນຄ້າແຕ່ລະໃບ ສາມາດຈັດລຽງຕາມລໍາດັບອັກສອນໄດ້ ເມື່ອມີການຕື່ມໃສ່ບັດໃໝ່. ໃນຫຼາຍປະເທດ, ກະຊວງການເງິນ ໄດ້ກຳນົດ ຮູບແບບດຽວກັບບັນທຶກການເກັບຮັກສາ. ໜ່ວຍງານລັດຖະບານ ໄດ້ນຳໃຊ້ຮູບແບບດຽວກັນ ເພາະວ່າ ສິນຄ້າ ແມ່ນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາວ່າເປັນຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາຮັບການເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ລະມັດລະວັງ. ກະລຸນາ ເບິ່ງ ຮູບທີ 6.

ການຄຸ້ມຄອງບັນຊີສາງແບບອັດຕະໂນມັດ (Automated Inventory Management)

ເມື່ອປະລິມານ ແລະ ບໍລິມາດຂອງຜະລິດຕະພັນເພີ່ມຂຶ້ນ-ບໍ່ວ່າທັງການຈັດມ້ຽນ ຫຼື ການເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນສາງ ມີຈໍານວນຫຼາຍຂຶ້ນ, ຜູ້ຈັດການກໍ່ຫັນມາໃຊ້ລະບົບການຄຸ້ມຄອງສາງ ແບບອັດຕະໂນມັດ (Warehouse Management System (WMS)) ເພື່ອຕິດຕາມລາຍການເຄື່ອງໃນສາງແທນ. ລະບົບເຫຼົ່ານີ້ຈະສາມາດເປັນຊອບແວແບບເຮັດວຽກດ້ວຍຕົນເອງໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຈະໃຊ້ລະບົບເຄືອຄ່າຍ (stand-alone software product) ຫຼື ຮູບແບບລະບົບນໍາໃຊ້ສໍາລັບຊັບພະຍາກອນພາຍໃນບໍລິສັດ (Enterprise Resource Planning (ERP) system) ເຊິ່ງປະກອບໃນຕ່ອງໂສ້ທັງໝົດ.

ກ່ອນທີ່ຈະສັ່ງຊື້ ແລະ ຕິດຕັ້ງ WMS ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຕັ້ງຖາມຄໍາດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ເຮົາຕ້ອງການລະບົບ WMS ແທ້ບໍ່?

ບໍ່ແມ່ນທຸກສາງຈະຕ້ອງການລະບົບ WMS, ເຖິງແມ່ນວ່າສາງສ່ວນໃຫຍ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກລະບົບນໍາໃຊ້ຄອມພິວເຕີກໍ່ຕາມ ແຕ່ການວິເຄາະ ຕົ້ນທຶນ/ຜົນປະໂຫຍດ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຈັດການຕັດສິນໃຈໄດ້ວ່າຜົນປະໂຫຍດນັ້ນພຽງພໍທີ່ ທີ່ຈະໃຫ້ເຫດຜົນ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນເບື້ອງຕົ້ນແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່ໄປ ຫຼື ບໍ່? ໂດຍປົກກະຕິຈໍານວນຫົວໜ່ວຍເກັບຮັກສາ (SKUs), ສະຖານທີ່ ຫຼື ໂປຣແກຼມຄວບຄຸມຂອງທ່ານ ຈະເປັນປັດໃຈ ໃນການຕັດສິນໃຈ. ຍິ່ງ SKU ມີຈໍານວນຫຼາຍຂຶ້ນ ຫຼື ປະລິມານການສັ່ງຂອງທ່ານມີຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່າໃດ, ທ່ານກໍ່ຍິ່ງຈະຕ້ອງການ WMS ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ຜົນປະໂຫຍດຈາກລະບົບ WMS ມີຫຍັງແດ່?

WMS ໃຊ້ຕົ້ນຕໍເພື່ອຊ່ວຍຄຸ້ມຄອງພັດສະດຸພາຍໃນສາງ ແລະ ຊ່ວຍໃນການປະມວນຜົນທາງດ້ານການບັນທຶກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ເມື່ອຕັ້ງຄ່າຢ່າງຖືກຕ້ອງ WMS ສາມາດຄັດເລືອກ, ເພີ່ມ ແລະ ການເອົາອອກ ໂດຍກົງໄດ້.

ວຽກຈັດມ້ຽນ ແລະ ວຽກການແຈກຢາຍຜະລິດຕະພັນອັນໃດ ທີ່ ລະບົບ WMS ຈະຊ່ວຍໄດ້?

ໜ້າວຽກທີ່ໄປທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍລະບົບ WMS ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ການຮັບເຄື່ອງ: ການຮັບຜະລິດຕະພັນເຂົ້າໃນສາງ, ການຮັບປະການຄຸນນະພາບ ສໍາລັບຜະລິດຕະພັນບາງຢ່າງ ແລະ ຈັດກຽມຜະລິດຕະພັນ ເພື່ອຈ່າຍອອກຈາກສາງ.
- ການເອົາໄປຈັດມ້ຽນ: ການວາງສິນຄ້າໃນສະຖານທີ່ຈັດມ້ຽນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບຈາກການຈັດສົ່ງ ເພື່ອເຂົ້າໄວ້ໃນສາງ.
- ການເຕີມຄືນ: ການເຄື່ອນຍ້າຍຜະລິດຕະພັນຈາກການຈັດເກັບສໍາຮອງ ໄປໄວ້ຢູ່ສະຖານທີ່ກັບຮັກສາຫຼັກ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການຄັດເລືອກ.
- ການຄັດເລືອກ/ການຫຸ້ມຫໍ່: ການຮວບຮວມຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ ຕາມການສັ່ງຂອງລູກຄ້າ ແລະ ການມັດຫໍ່ເຄື່ອງ ເພື່ອຈັດສົ່ງ.
- ການຈັດສົ່ງ: ແມ່ນການຂົນເຄື່ອງໃສ່ລົດຂົນສົ່ງ ແລະ ແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ.
- ການລາຍງານການຄຸ້ມຄອງ: ການລວບລວມ ແລະ ນໍາສະເໜີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລະດັບລາຍການສິນຄ້າ ແລະ ສະຖານທີ່, ອາຍຸຂອງສິນຄ້າ, ໃບສັ່ງຂອງລູກຄ້າ, ອັດຕາການບັນລຸການປະຕິບັດຄໍາສັ່ງຊື້ ແລະ ໃບສັ່ງຊື້.
- ການນັບວົງຈອນ: ການເຮັດບັນຊີສິນຄ້າທາງກາຍຍະພາບ ກ່ຽວກັບການໝູນວຽນພື້ນຖານ, ໂດຍປົກກະຕິ ຈະຂຶ້ນກັບມູນຄ່າ ແລະ ປະລິມານວຽກ ຂອງແຕ່ລະຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສະຖານທີ່ທາງກາຍຍະພາບ.

ຄວາມສາມາດ WMS

- ເພີ່ມຄວາມແມ້ນຢ້າຂອງການເຮັດບັນຊີສິນຄ້າ: ຖ້າຕັ້ງຄ່າ ແລະ ໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ WMS ຈະສາມາດລະບຸໄດ້ວ່າ ທ່ານມີຜະລິດຕະພັນແຕ່ລະຊະນິດຫຼາຍເທົ່າໃດ ໃນສາງຂອງທ່ານ.
- WMS ເພີ່ມສະມັດຕະພາບຂອງວຽກ: ໂດຍການສັ່ງວຽກ ບຸກຄະລາກອນພາຍຂອງສາງ. ນອກຈາກນີ້ຍັງສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຈັດການສາງ ເພື່ອວາງແຜນສໍາລັບແຮງງານທີ່ຕ້ອງການຫຼາຍ ແລະ ໜ້ອຍຕາມໜ້າວຽກທີ່ຄາດຫວັງໃນຊ່ວງເວລາທີ່ກໍານົດ.
- ຫຼຸດຜ່ອນການລາຍງານ: ໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນຂໍ້ມູນທີ່ຜິດພາດ. WMS ຈະຊ່ວຍຫຼຸດເວລາ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການລວບລວມ ແລະ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບັນຊີສິນຄ້າ ແລະ ການສັ່ງຂອງລູກຄ້າ ແລະ ລາຍການຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ, ຜູ້ບໍລິຈາກ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຕ່າງໆ. ໂດຍການກົດປຸ່ມ, ຜູ້ບໍລິຫານກໍສາມາດເບິ່ງເຫັນປະລິມານຜະລິດຕະພັນທັງໝົດ ໃນບັນຊີ; ກວດສອບອັດຕາການຊົມໃຊ້ ຕໍ່ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ຕໍ່ລູກຄ້າ. ລະບຸສິນຄ້າທີ່ໃກ້ຈະໝົດອາຍຸ ແລະ ເບິ່ງຄວາມຄວາມຕ້ອງການທີ່ຄາດຄະເນໄວ້, ໂດຍພິຈາລະນາຈາກການຊົມໃຊ້ ແຕ່ລະຜະລິດຕະພັນໃນປັດຈຸບັນ.
- ເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການນໍາໃຊ້ພື້ນທີ່: ຫຼາຍໆ WMS ສາມາດໃຫ້ຂ່າວສານແກ່ພະນັກງານກ່ຽວກັບບ່ອນທີ່ຈະໄວ້ເຄື່ອງບອກສະຖານທີ່ສະເພາະບົນພື້ນຖານຮູ້ຂະໜາດທັງຂະໜາດຜະລິດຕະພັນແລະບ່ອນຍັງຫວ່າງທີ່ມີຢູ່ໃນສາງຫຼື ບ່ອນທີ່ກ່ອນນີ້ຜະລິດຕະພັນເຄີຍມ້ຽນໄວ້.
- ເຮັດໃຫ້ການບໍລິການລູກຄ້າດີຂຶ້ນ: ດ້ວຍການຄວບຄຸມສິນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບການໄປເອົາເຄື່ອງໂດຍກົງຈະເຮັດໃຫ້ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ໄວໃບສັ່ງເຄື່ອງດ່ວນຂອງລູກຄ້າແລະແມ້ນຢ້າຂຶ້ນ.

WMS ສາມາດ

- ຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງດ້ານແຮງງານ: WMS ສາມາດເຮັດໃຫ້ການເຮັດວຽກມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນດ້ວຍການຫຼຸດເວລາທີ່ເສຍໄປກ່ຽວກັບກົດຈະກໍາທີ່ບໍ່ໃຫ້ໝາກຜົນ, ເຊັ່ນ ການຊອກຫາຜະລິດຕະພັນທີ່ເສຍຫຼືຢຸດຕິການປະຕິບັດງານການກວດກາກັບທີ່. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ WMS ຕ້ອງການການຝຶກອົບຮົມແລະລະບົບການບໍາລຸງຮັກສາຫຼາຍຂຶ້ນຊຶ່ງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍນີ້ອາດຈະສູງກວ່າຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແຮງງານທີ່ປະຫຍັດໄດ້ນັ້ນ.

- ເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການເກັບຮັກສາ: ໃນຂະນະທີ່ WMS ຕອບສະໜອງເຄື່ອງມືການເກັບສິນຄ້າແບບໃດແລະວິທີໃດໃຫ້ໄດ້ດີ, ການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນນີ້ຈະຂຶ້ນກັບວ່າກ່ອນໜ້າການນຳໃຊ້ WMS ຂະບວນການທີ່ບໍ່ເປັນລະບຽບເປັນຄືແນວໃດ?

WMS ບໍ່

ຫຼຸດບັນຊີສິນຄ້າທີ່ມີຂອງທ່ານ: ຖ້າທ່ານປັບປຸງຄວາມແມ້ນຢ່າ ແລະ ປະສິດທິພາບໃນຂະບວນການຮັບ, ທ່ານອາດຫຼຸດລະດັບຂອງຄວາມປອດໄພຂອງສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງການ, ແຕ່ຜົນກະທົບອາດເລັກນ້ອຍ ເມື່ອທຽບກັບລະດັບສິນຄ້າທັງໝົດ. ເມື່ອທ່ານມີສິນຄ້າໃນສາງຫຼາຍເກີນໄປ ຫຼື ມີປະລິມານຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ໝົດອາຍຸ, WMS ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ເຫັນລາຍການສິນຄ້າຂອງທ່ານໄດ້ ແລະ ຊ່ວຍທ່ານໃນການຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າຂອງທ່ານ. ແຕ່ຫຼັງຈາກການດຳເນີນງານກັບຄືນສູ່ປົກກະຕິແລະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ WMS ຈະຊ່ວຍຫຼຸດສິນຄ້າຂອງທ່ານ. ປັດໃຈສຳຄັນທີ່ຄວບຄຸມລະດັບຂອງສິນຄ້າ ແມ່ນການປັບຂະໜາດລ່ອດ, ຄວາມແປປວນຂອງຄວາມຕ້ອງການ ເຊິ່ງ WMS ຈະບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບ.

WMS ລາຍງານ

WMS ສາມາດສ້າງການລາຍງານຫຼາຍປະເພດຕ່າງກັນ ເຊັ່ນ ລາຍການເບີກສິນຄ້າ ແລະ ໃບບັນຈຸມັດທໍ່ ແມ່ນເປັນສ່ວນສຳຄັນຂອງການປະຕິບັດງານໃນສາງ. ການລາຍງານອື່ນໆ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຈັດການສາມາດຕິດຕາມການປະຕິບັດງານ ແລະ ລະບຸບັນຫາທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຂອງສິນຄ້າ ກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດບັນຫາຂຶ້ນ. ຕາຕະລາງ 7 ລາຍການທີ່ຈຳເປັນຂອງການລາຍງານຂອງ WMS.

ທ່ານຄວນຈະເບິ່ງຫຍັງໃນ WMS

ຢ່າງໜ້ອຍ WMS ຄວນແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານ, ມັນຄວນ:

- ມີການປັບລະບົບສະຖານທີ່ທີ່ຍືດຍຸ່ນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານກຳນົດບ່ອນທີ່ຈະເກັບ ແລະ ບ່ອນທີ່ທ່ານຈະເອົາເຄື່ອງ.
- ມີຄ່າພາຣາມິເຕີ ທີ່ຜູ້ໃຊ້ກຳນົດເອງ ຕໍ່ກັບວຽກໂດຍກົງ ແລະ ການໃຊ້ເອກະສານໃໝ່ໆ ເພື່ອປະຕິບັດງານເຫຼົ່ານີ້.
- ເພື່ອສ້າງລະດັບການເຊື່ອມສານການເກັບກຳຂໍ້ມູນໂດຍອຸປະກອນ ເຊັ່ນເຄື່ອງອ່ານບາໂຄດ.

ຕາຕະລາງ 7: ການລາຍງານຂອງລະບົບບໍລິການສາງ (WMS report)

ລາຍງານ	ອະທິບາຍ
ການຫຸ້ມຫໍ່	ລາຍການສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ ສຳລັບແຕ່ຜະລິດຕະພັນຕາມຄຳສັ່ງຊື້ຂອງລູກຄ້າ. ການລະບຸສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ ຕາມລາຍການສິນຄ້າທີ່ຈະໝົດອາຍຸ ອອກກ່ອນ. ບຸກຄະລາກອນສາງ ສາມາດໃຊ້ລາຍງານນີ້ເພື່ອລວບລວມຄຳສັ່ງຊື້ຂອງລູກຄ້າ ເພື່ອຈັດສິ່ງ.
ລາຍການສິນຄ້າຕາມສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ	ສະແດງປະລິມານລາຍການ ແລະ ວັນໝົດອາຍຸຂອງແຕ່ລະສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ. ບຸກຄະລາກອນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ ໃຊ້ການລາຍງານນີ້ ເພື່ອກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການນັບຄືນປະລິມານສິນຄ້າທີ່ໄດ້

	ລາຍງານ
ລາຍການສິນຄ້າຕາມວັນໝົດອາຍຸ (ອາຍຸ)	ສະແດງລາຍການຜະລິດຕະພັນໃນແຕ່ລະສະຖານທີ່ ເກັບມ້ຽນ ຕາມວັນໝົດອາຍຸ. ລາຍງານນີ້ ລະບຸ ຜະລິດຕະພັນທີ່ຈະໝົດອາຍຸພາຍໃນຊ່ວງເວລາທີ່ກຳນົດ, ແລະ ສາມາດໃຫ້ພະນັກງານສາງ ຈັດສັນ ຫຼື ຍ້າຍ ຜະລິດຕະພັນໝົດອາຍຸອອກ.
ໃບສັ່ງເຄື່ອງຂອງລູກຄ້າທີ່ສໍາເລັດແລ້ວ	ສະແດງປະລິມານລາຍການທີ່ໄດ້ສັ່ງ ສໍາລັບແຕ່ລະການ ສັ່ງຂອງລູກຄ້າ ທີ່ໄດ້ສໍາເລັດການຈັດສົ່ງແລ້ວ
ໃບສັ່ງເຄື່ອງຂອງລູກຄ້າທີ່ຍັງເປີດ	ສະແດງປະລິມານແຕ່ລະລາຍການທີ່ລູກຄ້າສັ່ງຊື້ໄດ້ສະ ເໜີ ເຖິງສາຍແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ສໍາເລັດການຈັດສົ່ງເທື່ອ (ລວມມີການສັ່ງຂອງລູກຄ້າ ທີ່ມີໄດ້ຮັບການຈັດສົ່ງບາງ ສ່ວນ)
ລາຍງານການປິດ ການສັ່ງຊື້	ສະແດງປະລິມານລາຍການທີ່ໄດ້ສັ່ງ ສໍາລັບແຕ່ລະການ ສັ່ງຊື້ ທີ່ ໄດ້ຮັບສິນຄ້າແລ້ວ.
ລາຍງານການເປີດການສັ່ງຊື້	ສະແດງລາຍການປະລິມານຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ສັ່ງ ສໍາ ລັບແຕ່ລະການສັ່ງຊື້ ທີ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ສະໜອງ, ແຕ່ຍັງບໍ່ ທັນໄດ້ຮັບສິນຄ້າ (ລວມມີການສັ່ງຊື້ທີ່ໄດ້ຮັບໃບບາງ ສ່ວນ)
ລາຍງານອັດຕາຄວາມໄວຂອງສິນຄ້າ	ສະແດງການລາຍງານຕາມຄຸນລັກຊະນະຂອງສິນຄ້າ, ປະລິມານສູງ/ຕໍ່າ ຂອງວຽກ

WMS ເຮັດວຽກຄືແນວໃດ?

ຊອບແວປະຕິບັດງານນຶ່ງກໍອາດມີຄວາມແຕກຕ່າງກັບອີກຊອບແວປະຕິບັດງານນຶ່ງ ແຕ່ທຸກໆກໍລະນີ ແມ່ນ ຈະນໍາໃຊ້ການປະສົມປະສານ ຂອງຂໍ້ມູນຊຶ່ງມີອົງປະກອບດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ລາຍການສິນຄ້າ-ເຊິ່ງລວມເຖິງຄຸນລັກຊະນະ ເຊັ່ນ: ຫົວໜ່ວຍວັດແທກ, ຊຸດ/ລໍ່ອດ, ວັນໝົດອາຍຸ.
- ສະຖານທີ່,
- ປະລິມານ
- ຂໍ້ມູນຄ່າສັ່ງ.

ສິ່ງທ້າທາຍອັນໃດໃນການຕິດຕັ້ງ WMS

ລະບົບຄຸມຄອງສາງທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່, ສະລັບຊັບຊ້ອນ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ລະອຽດ ເຊິ່ງພວກມັນ ຕ້ອງການການຕັ້ງຄ່າເລີ່ມຕົ້ນຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ລະບົບຊັບພະຍາກອນໃນການເຮັດວຽກ, ໃນລະບົບທີ່ສະລັບ ຊັບຊ້ອນຫຼາຍກວ່າ ເພື່ອສື່ສານກັບຂໍ້ມູນພາຍນອກ, ຈາກພະແນກການບັນຊີ, ພະແນກຈັດຊື້ ແລະ ພະແນກຈັດ ສົ່ງ.

ການຕິດຕັ້ງຂ້ອນຂ້າງກວ້າງຂວາງ ລະບົບຕ້ອງການຈັດລັກຊະນະຂອງແຕ່ລະລາຍການສິນຄ້າ ເຊັ່ນ: ຂະ ໜາດ ແລະ ນ້ຳໜັກທີ່ແນ່ນອນຂອງແຕ່ລະລາຍການ ເຊິ່ງປະກອບມີຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ຂອງສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຖືກຈັດ ມ້ຽນ. ເພື່ອຈັດມ້ຽນສິນຄ້າສະເພາະໃນວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ຕົວຢ່າງ ໃນຕູ້ ແລະ ພາເລັດ, ລະດັບຂອງລາຍລະອຽດ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ. ສະຖານທີ່ຈັດມ້ຽນແຕ່ລະລາຍການ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັກສາ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນລະດັບລາຍ ລະອຽດ ຫຼື ໂດຍກຸ່ມສິນຄ້າດຽວກັນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ເຂົ້າເປັນປະເພດຕ່າງໆ.

ໂດຍອີງຕາມການຕັ້ງຄ່າຂອງທ່ານ, WMS ຈະສາມາດລະບຸໄດ້ເຖິງສະຖານທີ່ຈັດເກັບຜະລິດຕະພັນ- ບ່ອນຜະລິດຕະພັນຈະຖືກເກັບຢ່າງພໍດີ ແລະ ສະຖານທີ່ບ່ອນໃດທີ່ຈະຖືກຈັດເກັບ ເຊັ່ນດຽວກັບການລະບຸລຳດັບ ສຳລັບການທີ່ຈະຈັດເກັບ ແລະ ລຳດັບທີ່ຈະສາມາດເອົາຜະລິດຕະພັນອອກມາ.

ຊັບພະຍາກອນສຳລັບການຈັດການ WMS

ບາງຄົນຈະຕ້ອງການບໍລິຫານທັງ ຊອບແວ ແລະ ຮາດແວ ຂອງ WMS; ຖ້າລະບົບຫາກກວ້າງຂວາງ ແລະ ສະລັບຊັບຊ້ອນ, ທ່ານອາດຕ້ອງການທີມງານສະເພາະຮັບຜິດຊອບສຳລັບການບໍລິຫານ WMS.

ການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຕໍ່ເນື່ອງ

ຜະລິດຕະພັນໃໝ່, ຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ປະລິມານໃໝ່ ທີ່ເຂົ້າມາສູ່ສາງຂອງທ່ານ, ເພື່ອຫາພື້ນທີ່ຫວ່າງ ແລະ ພື້ນທີ່ສຳລັບການຈັດມ້ຽນ ເມື່ອທ່ານຕ້ອງເພີ່ມເຕີມຄຳສັ່ງ ລະບົບຕ້ອງການການອັບເດດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຊິ່ງມັນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບສະພາບແວດລ້ອມ, ເຊິ່ງສາມາດດຳເນີນການແບບອັດຕະໂນມັດ ຫຼື ດ້ວຍມື. ການປ້ອນຂໍ້ມູນທີ່ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແລ້ວກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການປະມຸນ, ແຕ່ກ່ອນການສົ່ງມອບຜະລິດຕະພັນ ກໍ່ສາມາດ ຊ່ວຍປັບປຸງຂະບວນການຮັບໄດ້.

ສິ່ງທີ່ຄວນຈື່ກ່ອນການຕິດຕັ້ງ WMS

ການເລືອກຮາດແວ ເກັບກຳຂໍ້ມູນແບບອັດຕະໂນມັດ (automated data collection (ADC)) ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງອ່ານບາໂຄດ ເຊິ່ງຕ້ອງເຂົ້າກັນກັບການເລືອກ ຊອບແວ ສຳລັບ WMS. ຊຸດແຜັກເກດ WMS ທີ່ມີລາຄາສູງ ອາດແພງໜ້ອຍກວ່າໃນໄລຍະຍາວ, ເພາະອາດຈະມີລະດັບການສະໜັບສະໜູນທີ່ສູງກວ່າສຳລັບປະເພດ ADC ຮາດແວຊຶ່ງອາດຈະໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນອະນາຄົດ.

ພາກທີ 6: ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການຮັກສາຄວາມປອດໄພ

ອັກຄີໄພ

ເພື່ອປ້ອງການຄວາມເສຍຫາຍຈາກອັກຄີໄພ, ຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຖ້າເປັນໄປໄດ້ຄວນຕັ້ງລະບົບ ຫົວສີດນ້ຳ (sprinkler system).
- ເກັບຖັງດັບໄຟທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ໄວ້ຢູ່ທຸກໆອາຄານສາງ, ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງປະເທດ-ກະລຸນາ ເບິ່ງ ປະເພດບັງດັບໄຟ ໃນ ຂໍ້ຄວນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຊະນິດທີ່ເໝາະສົມ.

4 ປະເພດບັງດັບເພີງ

ບັງດັບໄຟຊະນິດເຄມີແຫ້ງ (Dry chemical extinguishers) ມີສານດັບໄຟ ເຊັ່ນ: ໂປຕາຊຽມ ໄບຄາໂບເນັດ-ຄີກັນກັບ ເບັກກິງ ໂຊດາ, ແລະ ໃຊ້ແຮງດັນແກສ໌ ຄື ໂປຼປີແລນ ເຊິ່ງມີປະສິດທິພາບກັບຫຼາຍໆ ສະນິດໄຟ ເຊັ່ນ ຂອງແຂງທີ່ຕິດໄຟ, ໄມ້ ຫຼື ເຈ້ຍ; ຂອງແຫຼວທີ່ຕິດໄຟ, ສານຄ້າຍຄືແກສໂຊລິນ ຫຼື ນໍ້າມັກກາແລັດ; ແລະ ໄຟຟ້າ.

ບັງດັບໄຟສະນິດນໍ້າ (Water extinguishers) ມີນໍ້າ ແລະ ແຮງດັນແກສ໌; ໃຊ້ເພື່ອດັບໄຟທໍາມະດາເທົ່ານັ້ນ ເຊັ່ນ ເຈ້ຍ, ໄມ້. ບໍ່ນໍາໃຊ້ ບັງດັບໄຟສະນິດນໍ້າ ເພື່ອດັບຂອງແຫຼວ ເຊັ່ນ ກາໂຊລິນ ຫຼື ກິໂຣແຊນ ຫຼື ໄຟຟ້າ.

ກາບອນ ອໍກາໄຊ (Carbon dioxide (CO₂)) ບັງດັບໄຟສ່ວນໃຫຍ່ໃຊ້ດັບໄຟທີ່ເປັນຂອງແຫຼວ ເຊັ່ນ: ກາໂຊລິນ ຫຼື ເກໂຣແຊນ ແລະ ໄຟຟ້າ; ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໄຟທີ່ເກີດຈາກ ປະເພດສານຕິດໄຟ-ເຈ້ຍ, ແກັດ ຫຼື ໄມ້. ແກສຈະກະຈາຍຢ່າງໄວ ແລະ ປະສານຄົງຄ້າງທີ່ອັນຕະລາຍໄວ້.

ບັງດັບໄຟ ຮາລອນ ນໍາໃຊ້ສ່ວນໃຫຍ່ກັບພື້ນທີ່ຈັດເກັບອຸປະກອນຄອມພິວເຕີ ຫຼື ເຄື່ອງຈັກ ເພາະວ່າ ມັນບໍ່ປະສານຄົງຄ້າງໄວ້. ພວກມັນໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ທົ່ວໄປກັບ ວັດຖຸໄວໄຟ ແລະ ໄຟຟ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຮາລອນ ມີຄວາມອັນຕະລາຍ ຕໍ່ການສູບດິມ ແລະ ອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ພວກມັນມີປະສິດທິພາບສູງພື້ນທີ່ທີ່ກໍານົດ ແຕ່ຈື່ໄວ້ວ່າ ພື້ນທີ່ສາງຈະຕ້ອງລະບາຍອາກາດ ກ່ອນກັບມາປະຕິບັດງານຄືນ.

- ກວດສອບບັງດັບໄຟດ້ວຍການເບິ່ງ ທຸກໆ 3 ເດືອນ ເພື່ອໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າ ຍັງຮັກສາຄວາມດັນ ແລະ ຄວາມພ້ອມຂອງບັງດັບໄຟ.
- ບໍລິການບັງດັບເພີງຢ່າງໜ້ອຍ ທຸກໆ 12 ເດືອນ.
- ວາງເຄື່ອງກວດຈັບຄ້ວນ ຕະຫຼອດ ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ; ກວດສອບພວກມັນທຸກໆ 2-3 ເດືອນ ເພື່ອໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າ ສາມາດເຮັດວຽກທີ່ເໝາະສົມ.
- ຫ້າມສູບຢາຢ່າງເດັດຂາດ.
- ດໍາເນີນການຝຶກຊ້ອມການດັບເພີງແກ່ບຸກຄະລາກອນ ທຸກໆ 6 ເດືອນ.
- ເຮັດເຄື່ອງໝາຍທາງອອກສຸກເສີນ ແລະ ກວດສອບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າ ທາງອອກຈະບໍ່ມີສິ່ງກົດຂວາງ ຫຼື ບໍ່ສາມາດອອກໄດ້.
- ສະແດງສັນຍານເຕືອນ ຢູ່ສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍສະເພາະສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາວັດຖຸໄວໄຟ.
- ນໍາໃຊ້ຊາຍ ເພື່ອດັບໄຟ ຖ້າບໍ່ມີບັງດັບໄຟ ຫຼື ລະບົບຫົວຊີດ. ວາງຖຸຊາຍໄວ້ໃກ້ໆປະຕູ.
- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ພະນັກງານສາງຢາ ໄດ້ຮັບການອົບຮົມ ວ່າຈະໃຊ້ບັງດັບເພີງສະເພາະ ຄືແນວໃນ ຫຼື ອຸປະກອນຕ່າງໆ ທີ່ ໃນສາງຂອງທ່ານ.

ຊຸດປະຖົມພະຍາບານ

- ເກັບຮັກສາຊຸດປະຖົມພະຍາບານໄດ້ຢ່າງດີ ສໍາລັບພະນັກງານ ແລະ ຜູ້ຢ້ຽມຢາມ.
- ວາງຊຸດອຸປະກອນໄວ້ບໍລິເວນໃຈກາງ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍສໍາລັບພະນັກງານທຸກຄົນ. ເພື່ອແນ່ໃຈວ່າ ຈະມີການບົ່ງບອກຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ພະນັກງານທຸກຄົນຮູ້ ເນື້ອໃນແລະສະຖານທີ່ດີ.
- ອົບຮົມກ່ຽວກັບການໃຊ້ຊຸດປະຖົມພະຍາບານໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກ.

ອຸປະກອນປ້ອງກັນພະນັກງານ

ອຸປະກອນປ້ອງກັນ (PPE) ເພື່ອປ້ອງກັນພະນັກງານ ຈາກການບາດເຈັບຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ. ການປະຕິບັດງານຢູ່ສາຍ ມີອັນຕະລາຍຫຼາຍຢ່າງທີ່ອາດເກີດ ກັບພະນັກງານ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປ້ອງກັນທີ່ເໝາະສົມ.

PPE ທົ່ວໆໄປທີ່ໃຊ້ໃນສາຍຢາ ປະກອບມີ:

- ເກີບບູດ
- ໝວກແຂງ
- ຖົງມື

ການປ້ອງກັນ

ການຈຳກັດການເຂົ້າເຖິງບໍລິເວນອ້ອມຮອບສາຍ ແລະ ກະໂຕສາຍເອງ ແມ່ນບາດກ້າວທຳອິດເພື່ອແນ່ໃຈວ່າ ປອດໄພຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕໍ່ກັບສິນຄ້າ ໂດຍການໃສ່ຮົ້ວ ຫຼື ຮົ້ວນາມ ອ້ອມບໍລິເວນສາຍ. ແນະນຳໃຫ້ນຳໃຊ້ພະນັກງານຮັກສາຄວາມປອດໄພ ຢູ່ປະຕູທາງເຂົ້າຂອງສາຍ. ການມີປື້ມລົງທະບຽນສຳລັບແຂກ/ຜູ້ຢ້ຽມຢາມ ຈະຊ່ວຍໃນການກວດສອບຄືນ ຜູ້ທີ່ມາ ແລະ ໄປ. ພະຍາຍາມຫຼີກລ້ຽງຈ້າງພະນັກງານເຮັດວຽກແບບເບ້ຍມື ຫຼື ພະນັກງານຊົ່ວຄາວ, ຍິ່ງມີຄົນຫຼາຍເຂົ້າເຖິງ ຫຼື ຮູ້ເຫັນພາຍໃນສາຍຫຼາຍເທົ່າໃດກໍຍິ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກໍຈະມີໂອກາດໃນການລະເມີດລະບຽບຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ.

ກວດສອບໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າທາງເຂົ້າອາຄານສາຍ ມີປະຕູທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ມີກະແຈລ່ອກ. ຖ້າສະຖານະການຫາກເອື້ອຍອ່ານວຍ, ໃຫ້ຕິດຕັ້ງກະແຈສອງໜ່ວຍ ແລະ ເອົາລູກກະແຈໃຫ້ສອງຄືນ; ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໜຶ່ງຄືນບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນສາຍໄດ້ຜູ້ດຽວ. ຕິດຕັ້ງປ້ອງຢ້ຽມ ແລະ ເປີດໃຫ້ມີການລະບາຍອາກາດ ແລະ ກົງເຫຼັກຮູບທ່ອນ. ໃນສາຍທີ່ມີສິນຄ້າທີ່ມີມູນຄ່າສູງ (ລາຄາສູງ, ມີຄວາມຕ້ອງການສູງ) ໃຫ້ເກັບໄວ້ໃນຕູ້ ຫຼື ຫ້ອງ ແລະ ລ່ອກກຸນແຈ.

ພາກທີ 7: ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ

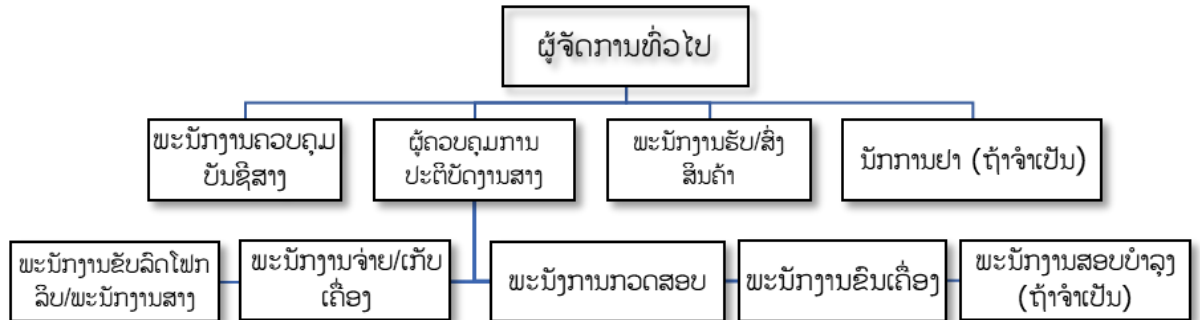
ໃນຂະນະທີ່ພື້ນທີ່ ແລະ ອຸປະກອນ ມີຄວາມສຳຄັນ, ຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການອົບຮົມເປັນຢ່າງດີ ກັບການໃຫ້ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ການຄວບຄຸມທີ່ເໝາະສົມ ແມ່ນປັດໃຈທີ່ຈຳເປັນທີ່ສຸດ ໃນການກຳນົດວ່າ ສາຍຂອງທ່ານຈະມີໜ້າຜົນ ແລະ ຄວາມສຳເລັດ ຫຼື ບໍ່. ນອກຈາກນີ້ການຈ້າງພະນັກງານນ້ອຍເກີນໄປ ອາດເປັນອັນຕະລາຍເຊັ່ນດຽວກັບການຈ້າງພະນັກງານຫຼາຍເກີນໄປ. ຈຳນວນພະນັກງານໜ້ອຍເກີນໄປ ອາດສົ່ງຜົນໃຫ້ເວລາຕອບສະໜອງບໍ່ໄດ້ຕໍ່ການສັ່ງເຄື່ອງ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຍອມຮັບບໍ່ໄດ້ ແລະ ບໍ່ເພິ່ງພໍໃຈຂອງລູກຄ້າໄດ້. ໃນຂະນະດຽວກັນ ຖ້າຫາກມີຈຳນວນພະນັກງານທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ ອາດສົ່ງຜົນຕໍ່ປະສິດທິພາບ ແລະ ຕົ້ນທຶນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງຂຶ້ນ. ການຄົ້ນຫາການປະສົມປະສານທີ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນສຳຄັນຫຼາຍ, ໂດຍສະເພາະ ສາມາດຄາດເດົາໄດ້ ໄລຍະວຽກຫຼາຍ ແລະ ໜ້ອຍ.

ບຸກຄະລາກອນທີ່ຕ້ອງການສຳລັບສາຍທົ່ວໄປ

ບຸກຄະລາກອນສຳລັບສາຍທົ່ວໄປ ປະກອບມີ ຜູ້ຄວບຄຸມ, ພະນັກງານບັນທຶກ ແລະ ກຳມະກອນ. ໄດ້ແນະນຳລະອຽດ ໃນຮູບທີ 7 ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງການບໍລິຫານ/ການຄວບຄຸມ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຕ້ອງການເພື່ອປະຕິບັດງານພາຍໃນສາຍລະດັບກາງ. ການມີໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງການບໍລິຫານພາຍໃນສາຍຂອງທ່ານ ຈະຊ່ວຍກຳນົດ ແລະ ແນ່ໃຈວ່າແຕ່ລະຄົນຮູ້ວ່າໃຜຮັບຜິດຊອບຄືແນວໃດ ແລະ ຂຶ້ນຢູ່ກັບໃຜ. ຂຶ້ນກັບຂະໜາດສາຍຂອງ

ທ່ານ ເຊິ່ງທ່ານອາດຈະບໍ່ຕ້ອງການມີລາຍການໜ້າວຽກຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸຂ້າງລຸ່ມ ເຊິ່ງແຕ່ລະໜ້າວຽກໄດ້ຮັບການອະທິບາຍຂ້າງລຸ່ມ ຈຳນວນທົ່ວໄປຂອງບຸກຄະລາກອນ ສຳລັບແຕ່ລະໜ້າທີ່, ວຽກທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ການອົບຮົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຈຳເປັນ.

ຮູບທີ່ 7 ໂຄງຮາງການຈັດຕັ້ງການບໍລິການ/ການຄວບຄຸມ ສຳລັບບຸກຄະລາກອນສາງ

ຈຳນວນພະນັກງານກຳມະກອນທັງໝົດ ຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບບຸກຄົນ-ຄວາມສາມາດ ທີ່ຕ້ອງການສຳລັບແຕ່ລະກິດຈະກຳ. ຈະກຳນົດຈຳນວນຄົນທີ່ຕ້ອງການສຳລັບ ແຕ່ລະກິດຈະກຳ ຄືແນວໃດ ເຊິ່ງຈະໄດ້ອະທິບາຍໃນສ່ວນຕໍ່ໄປ.

ຜູ້ຈັດການ: ໂດຍທົ່ວໄປມີໜຶ່ງຄົນ

ຄວາມຕ້ອງການວຽກ: ຜູ້ຈັດການ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ສຳຫຼັບທຸກການປະຕິບັດງານຂອງສາງ, ເຊິ່ງລວມມີ ການບໍລິການລູກຄ້າ, ການປະຕິບັດງານພາຍໃນສາງ ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ. ຜູ້ຈັດການຍັງຕ້ອງຕິດຕໍ່ປະສານງານກັບພະແນກຈັດຊື້ ແລະ ຂົນສົ່ງພາຍໃນອົງການ-ສະຫຼຸບບັນດາກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຈັດການຢູ່ບ່ອນອື່ນໆຂອງ ອົງກອນ. ຜູ້ຈັດການຈະບໍລິຫານ ແລະ ຊີ້ນຳທຸກກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສາງ ເຊິ່ງລວມເຖິງແຜນການ ແລະ ຕາຕະລາງການ ບໍລິການການແຈກ.

ຄວາມຕ້ອງການໃນການອົບຮົມ: ຖ້າຜູ້ຈັດການສາງບໍ່ມີປະສົບປະການປານໃດກ່ຽວກັບການບໍລິຫານສາງຫຼືການປະຕິບັດງານຂອງສາງ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນດ້ານທີ່ລາວຍັງອ່ອນ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຝຶກອົບຮົມທຸກດ້ານທີ່ກ່ຽວກັບການກວດກາ, ການສ້າງຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ການສື່ສານລະຫວ່າງພະນັກງານ, ແລະການວາງແຜນຊຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບຕຳແໜ່ງນີ້.

ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງເຄື່ອງໃນສາງ: ປົກກະຕິແມ່ນໜຶ່ງຄົນ. ພະນັກງານຜູ້ນີ້ສາມາດເຮັດທັງວຽກຈັດສົ່ງເຄື່ອງ (shipping), ວຽກຮັບເຄື່ອງ ຖ້າຫາກວ່າເວລາເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້.

ຄວາມຕ້ອງການວຽກ: ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂັ້ນຕົ້ນຂອງຜູ້ຊ່ວຍແມ່ນຮັກສາ ແລະ ປັບປຸງບັນຊີບັນທຶກສິນຄ້າທີ່ມີໃນສາງໃຫ້ທັນສະພາບ, ຕາມທຳມະດາແລ້ວຈະເປັນລະບົບອັດຕະໂນມັດ. ພວກເຂົາ ສ້າງຂັ້ນຕອນການບໍລິຫານບັນຊີສາງ, ເມື່ອຫາກຈຳເປັນ, ແລະ ປະສານກັບການກວດນັບຕົວຈິງປະຈຳປີ. ຜູ້ຊ່ວຍຕອບຂໍ້ສອບຖາມຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ພາກສ່ວນອື່ນຖາມມາ, ເມື່ອຫາກຈຳເປັນ, ແລະ ສ້າງບັນດາບົດລາຍງານ ແລະ ເອກະສານເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຄວບຄຸມສິນຄ້າທີ່ມີໃນສາງຖືກຕ້ອງ.

ຄວາມຕ້ອງການໃນການອົບຮົມ: ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນວິທີທີ່ໃຊ້ໃນການຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າທີ່ມີໃນສາງ. ຖ້າຢູ່ສາງເປັນລະບົບອັດຕະໂນມັດ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ສິ່ງດັ່ງກ່າວທັງໝົດ ຫຼືສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງລະບົບ. ຍ້ອນວ່າຜູ້ຊ່ວຍຈະຕ້ອງໄດ້ຕອບຂໍ້ສອບຖາມຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກຜູ້ຈັດການແລະ ພະນັກງານດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມດ້ານມະນຸດສຳພັນ ແລະ ທັກສະໃນການສື່ສານ.

ພະນັກງານຈັດສິ່ງແລະຮັບເຄື່ອງ: ປົກກະຕິແມ່ນໜຶ່ງຄົນ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພະນັກງານ ຮັບຜິດຊອບຄວບຄຸມເຄື່ອງໃນສາງຈະຮັບຜິດຊອບກິດຈະກຳການຈັດສິ່ງແລະການຮັບ.

ຄວາມຕ້ອງການວຽກ: ຜູ້ຊ່ວຍຄົນນີ້ຮັບປະກັນເອກະສານ ແລະ ໜ້າທີ່ການສິ່ງ ແລະ ຮັບທັງໝົດແມ່ນສຳເລັດຢ່າງ ສົມບູນ.

ຄວາມຕ້ອງການໃນການອົບຮົມ: ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມວິທີການຈັດສິ່ງ ແລະ ຮັບເຄື່ອງທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ໃນສາງ; ຫາກສາງເປັນລະບົບອັດຕະໂນມັດ, ພະນັກງານຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການອົບຮົມໃນການປ້ອນ ຫຼື ດຶງຂໍ້ມູນ ແລະ ໃບສັ່ງ ເຄື່ອງຜູ້ສະໜອງແລະລູກຄ້າ. ຍ້ອນວ່າພະນັກງານຈະຕ້ອງຕອບຂໍ້ສອບຖາມຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງການຈາກຜູ້ ຈັດການແລະລູກຄ້າ/ຜູ້ສະໜອງ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງໄດ້ຝຶກອົບຮົມໃນດ້ານມະນຸດສຳພັນ ແລະ ທັກສະໃນການ ສື່ສານ.

ຜູ້ກວດກາການປະຕິບັດວຽກຂອງສາງ: ໜຶ່ງຄົນ

ຄວາມຕ້ອງການວຽກ: ຜູ້ຈັດການຜູ້ນີ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການບໍລິຫານທົ່ວໄປບັນດາກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງ ສາງ ແລະ ພະນັກງານທັງໝົດທີ່ເຮັດວຽກໃນສາງລວມທັງພະນັກງານຂັບລົດຍົກ, ພະນັກງານເອົາເຄື່ອງມ້ຽນແລະ ຈ່າຍອອກ, ພະນັກງານກວດເຄື່ອງ, ພະນັກງານຍົກຍໍ, ແລະ ພະນັກງານບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ. ຕາມ ປົກກະຕິພະນັກງານຜູ້ນີ້ຈະນັ່ງຢູ່ໃນສາງແລະແຕ່ລະມື້ຈະກວດພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກແລະການປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ. ພະນັກງານຜູ້ນີ້ຈະເກັບຮັກສາລະບົບການມ້ຽນເຄື່ອງຢູ່ແຕ່ລະບ່ອນ ແລະ ປະສານງານວຽກການການເກັບ ເອົາເຄື່ອງແລະຈ່າຍອອກແລະການກວດນັບກັບທີ່ຕົວຈິງປະຈຳວັນ.

ຄວາມຕ້ອງການໃນການອົບຮົມ: ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທຸກດ້ານຂອງວຽກງານກວດກາ ລວມທັງແຕ່ບໍ່ ຈຳກັດເພື່ອກຳນົດເປົ້າໝາຍ, ການມອບໝາຍ ແລະ ການຊີ້ແນະພະນັກງານໃຫ້ປະຕິບັດຕາມໜ້າທີ່, ພັດທະນາສາຍ ພົວພັນອັນດີກັບພະນັກງານ, ຊົມເຊີຍແລະ/ຫຼືປະຕິບັດວິໄນ, ປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດແລະການລັກ ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ ເກີດຜະລິດຕະພາບຂອງງານ. ຖ້າສາງເປັນລະບົບອັດຕະໂນມັດ ພະນັກງານກວດກາຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອນຳໃຊ້ລະບົບຊອກຮູ້ບ່ອນທີ່ຍັງຫວ່າງ, ບ່ອນທີ່ມີເຄື່ອງແລະເຮັດບັນຊີການເອົາເຄື່ອງ. ຖ້າຫາກຄວາມຮູ້ຍັງບໍ່ທັນ ພຽງພໍ ພະນັກງານເຮັດວຽກກວດກາຈະຕ້ອງໄດ້ຝຶກອົບຮົມການປະຕິບັດໜ້າວຽກທັງໝົດຂອງພະນັກງານເຮັດວຽກ ໃນສາງ.

ພະນັກງານຂັບລົດຍົກ: ຈຳນວນຂຶ້ນກັບເວລາທີ່ຄາດຄະເນໃຊ້ໃນການຈັດມ້ຽນ/ການຈ່າຍເຄື່ອງຈາກພະເລດ.

ຄວາມຕ້ອງການວຽກ: ເຂົາເຈົ້າດຳເນີນການເດີນລົດ, ຍົກຍ້າຍແລະສັບຊ້ອນວັດສະດຸ. ເຂົາເຈົ້າຈະປະຕິບັດການບຳ ລຸງຮັກສາເລັກຍຸນອ້ຍຍຸລົດຍົກແລະອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລະອາດຊ່ວຍໃນການປະຕິບັດໃບສັ່ງເຄື່ອງ, ຖ້າຕ້ອງການ

ຄວາມຕ້ອງການໃນການອົບຮົມ: ຈະຕ້ອງຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບລົດຟັກລົບສຳເລັດຕາມແຜນການຊຶ່ງຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນການຄວບຄຸມລົດໃຊ້ກັບພັດສະດຸ ແລະ ດຳເນີນການບຳລຸງຮັກສາລົດໃນແຕ່ລະວັນ. ພວກເຂົາ

ຈະຕ້ອງຮູ້ລະບົບບ່ອນເກັບມ້ຽນຂອງສາງ. ຖ້າຫາກໃຊ້ເຂົ້າເຈົ້າຊ່ວຍໃນການປະຕິບັດໃບສັ່ງເຄື່ອງ ເຂົ້າເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນການເອົາເຄື່ອງມ້ຽນຫຼືຈ່າຍອອກ.

ພະນັກງານປະຕິບັດໃບສັ່ງເຄື່ອງແລະໃບຈ່າຍເຄື່ອງ:

ຄວາມຕ້ອງການວຽກ: ຈຳນວນຂຶ້ນກັບເວລາທີ່ຄາດຄະເນໃຊ້ໃນການປະຕິບັດຈ່າຍເຄື່ອງ

ຄວາມຕ້ອງການໃນການອົບຮົມ:

ເຂົ້າເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບລະບົບການລະບຸຕຳແໜ່ງຂອງສາງ ແລະ ການໃສ່ປ້າຍ ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຖືກຈັດເກັບພາຍໃນສາງ. ເຂົ້າເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບການອົບຮົມ ສຳລັບການຄັດເລືອກຈຳນວນທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງແຕ່ລະລາຍການສິນຄ້າ ຕາມການສັ່ງເຄື່ອງ ແລະ ເອກະສານວຽກທັງໝົດກ່ຽວກັບການຄັດເລືອກເອົາເຄື່ອງ ຕາມການສັ່ງ ຫຼື ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ເຂົ້າເຈົ້າຍັງຕ້ອງໄດ້ຮັບການອົບຮົມກ່ຽວກັບການນັບຜະລິດຕະພັນໃນສາງ ເພື່ອນັບທາງກາຍຍະພາກ ແລະ ຈັດໃຫ້ເປັນເອກະສານທີ່ເໝາະສົມ. ຖ້າຈະໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າຊ່ວຍໃນວຽກບັນຈຸມັດຫີບຫໍ່ ແລະ ລວບລວມການສັ່ງເຄື່ອງຕ່າງໆ, ເຂົ້າຄວນໄດ້ຮັບການອົບຮົມຢ່າງເໝາະສົມກ່ຽວກັບການບັນຈຸມັດຫີບຫໍ່ ແລະ ການຈັດລຳດັບການສັ່ງ ໂດຍລູກຄ້າ ຫຼື ຜູ້ຂົນສົ່ງເຄື່ອງ.

ຜູ້ກວດສອບ: ຈຳນວນແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ຄວາມຕ້ອງການເວລາ ສຳລັບການກວດສອບຄຳສັ່ງທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກ.

ຄວາມຕ້ອງການວຽກ: ນັບຜະລິດຕະພັນທັງໝົດທີ່ເຂົ້າ-ອອກ; ແລະ ກວດປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ, ການຕິດສະຫຼາກ ແລະ ການໃສ່ທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ສັ່ງເຄື່ອງ. ຜູ້ກວດສອບ ອາດຫຸ້ມຫໍ່ເຄື່ອງ ແລະ ປະກອບຕາມຄຳສັ່ງເຄື່ອງ ເພື່ອຂົນສົ່ງ.

ການອົບຮົມທີ່ຕ້ອງການ: ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການອົບຮົມເພື່ອນັບເຄື່ອງທີ່ສັ່ງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈັດໃຫ້ເປັນເອກະສານວຽກທີ່ຄົບຖ້ວນ. ຖ້າຜູ້ກວດສອບຈະຊ່ວຍການບັນຈຸຫີບຫໍ່ ແລະ ປະກອບຕາມຄຳສັ່ງເຄື່ອງຕ່າງໆ, ພວກເຂົ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບການອົບຮົມທີ່ເໝາະສົມກ່ຽວກັບການບັນຈຸຫີບຫໍ່ ແລະ ການຈັດລຽງລຳດັບ ຕາມລູກຄ້າ ຫຼື ຜູ້ຂົນສົ່ງເຄື່ອງ.

ຜູ້ຍົກເຄື່ອງຂຶ້ນ/ລົງ: ຈຳນວນແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຕ້ອງການເວລາທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນ ສຳລັບການຂົນສົ່ງພັດສະດຸຂຶ້ນ ແລະ ລົງ.

ຄວາມຕ້ອງການວຽກ: ການເຄື່ອນຍ້າຍວັດສະດຸຈາກພາຫະນະ ໄປຍັງພື້ນທີ່ການຮັບ ແລະ ຈາກພື້ນທີ່ການຂົນສົ່ງ ໄປຍັງພາຫະນະ ແລະ ອາດຊ່ວຍວຽກການຫຸ້ມຫໍ່, ການກະກຽມພາເລັດ, ການອະນາໄມ ແລະ ວຽກອະນາໄມຕ່າງໆ

ການອົບຮົມທີ່ຕ້ອງການ: ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການອົບຮົມກ່ຽວກັບຂົນສົ່ງເຄື່ອງຂຶ້ນລົງທີ່ຖືກຕ້ອງໃສ່ພາຫະນະ. ພວກເຂົ້າຍັງໄດ້ຮັບການສອນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ອຸປະກອນຄວບຄຸມວັດສະດຸ ເຊັ່ນ: ລໍ້ຂົນເຄື່ອງ, ຖ້າພວກເຂົາຈະຕ້ອງການຊ່ວຍການບັນຈຸຫີບຫໍ່ ແລະ ການປະກອບຕາມຄຳສັ່ງເຄື່ອງ ກໍ່ຄວນໄດ້ຮັບການອົບຮົມ ການຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ການຈັດລຽງ ຕາມລູກຄ້າ ຫຼື ຜູ້ຂົນສົ່ງ.

ພະນັກງານສ້ອມແປງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ: ໜຶ່ງຄົນກໍ່ໄດ້ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ

ຄວາມຕ້ອງການວຽກ: ຮັກສາອຸປະກອນໃຫ້ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ ເຊິ່ງປະກອບມີ ການສ້ອມແປງ ອາຄານ, ເຄື່ອງປັ່ນໄຟ, ຫຼອດໄຟ ແລະ ອຸປະກອນຄວບຄຸມວັດສະດຸ.

ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການບຸກຄະລາກອນ

ຜູ້ວາງແຜນການສ້າງສາງ ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນ ໃນການກຳນົດປະເພດ ແລະ ຈຳນວນຄົນທີ່ຕ້ອງການ ໃນການປະຕິບັດງານໃນສາງ. ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸກ່ອນໜ້ານີ້ ຈຳນວນພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກໃນສາງຂຶ້ນຢູ່ກັບກຳລັງຄົນ ທີ່ຕ້ອງການສໍາລັບແຕ່ລະກິດຈະກຳ.

ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການບຸກຄະລາກອນ ປະຕິບັດງານໃນສາງ ສາມາດກຳນົດໂດຍ:

1. ການລະບຸກິດຈະກຳພື້ນຖານຂອງສາງ: ການຮັບ, ການຈັດມ້ຽນ, ການຈ່າຍອອກຕາມການສັ່ງ.
2. ການແບ່ງແຕ່ລະກິດຈະກຳເຂົ້າໃນອົງປະກອບຂອງໜ້າວຽກເຊັ່ນ: ວຽກການຮັບ ອາດປະກອບມີລິດຍົກ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ການຂົນພາເລັດລົງຈາກລິດບັນທຸກ, ການຕື່ມແບບຟອມ ແລະ ອື່ນໆ.
3. ການລະບຸປະເພດບຸກຄະລາກອນທົ່ວໄປ ໃນການເຮັດວຽກໃນສາງ, ແລະ ການຮ່ວມກັນຂອງບຸກຄະລາກອນເຫຼົ່ານີ້ກັບກິດຈະກຳ/ວຽກສະເພາະ; ກຳນົດວ່າ ມີຄວາມຕ້ອງການຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ທັກສະສະເພາະ ຫຼື ບໍ່ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸວຽກນີ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
4. ພາຍຫຼັງການສໍາເລັດກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ໃຫ້ລະບຸຄວາມຕ້ອງການເວລາ ສໍາລັບແຕ່ລະໜ້າວຽກ ຕົວຢ່າງ ຈະໃຊ້ເວລາປະມານ 15 ນາທີ ເພື່ອຕິດຈັກລິດໂຟກລິບ.
5. ກຳນົດເວລາເທົ່າໃດທີ່ຕ້ອງການເພື່ອປະຕິບັດແຕ່ລະວຽກງານ ແລະ ໃຜຄວນຈະປະຕິບັດວຽກ.
6. ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອຄິດໄລ່ຈຳນວນບຸກຄະລາກອນທີ່ຕ້ອງການສໍາລັບ ທຸກໆ ກິດຈະກຳ.

ການລະບຸກິດຈະກຳພື້ນຖານຂອງສາງ ແລະ ກິດຈະກຳວຽກ

ໂດຍທົ່ວໄປຈະມີ 10 ປະເພດວຽກງານກິດຈະກຳພື້ນຖານຂອງສາງ:

1. ການຮັບ/ຂົນລົງລິດ
2. ການກວດກາ
3. ການຄຸ້ມຄອງບັນຊີ
4. ການຈັດມ້ຽນຮັກສາ
5. ການຕື່ມຄົນ (ຖ້າຈຳເປັນ)
6. ການຈ່າຍຕາມໃບສັ່ງ (order-picking)
7. ການກວດສອບ
8. ການບັນຈຸດັດທໍ່
9. ການຈັດກຽມສິ່ງ
10. ການຂົນສົ່ງ/ຂົນຂຶ້ນລິດ.

ທຸກໆ ກິດຈະກຳມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍໜ້າວຽກ ເຖິງວ່າຈຳນວນຄັ້ງຂອງວຽກ ໄດ້ປະຕິບັດແຕກຕ່າງກັນ ກໍ່ຕາມ, ສາງທຸກແຫ່ງ ກໍ່ຕ້ອງມີ ຊຸດວຽກ ໂດຍທົ່ວໄປ ເຊິ່ງປະກອບມີ:

ການຮັບ: ຂົນເຄື່ອງລົງຈາກລິດຜູ້ສະໜອງ, ຍ້າຍພັດສະດຸ ໄປຍັງພື້ນທີ່ກວດກາ.

ການກວດກາ: ເບິ່ງຕົວຢ່າງເຄື່ອງຈາກການຈັດສົ່ງ ແລະ ກວດກາ-ຫຼື ຈັດໃຫ້ມີການກວດກາ-ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງ ກັບຂອບເຂດມາດຕະຖານ ຕາມການສັ່ງຊື້; ລາຍງານກ່ຽວກັບສະຖານນະການກວດກາ ຕໍ່ກັບການສັ່ງຊື້ ແລະ ບັນຊີຄວບຄຸມສິນຄ້າ; ນັບວັດຖຸ ແລະ ກວດສອບໃບແຈ້ງການຈັດສົ່ງອີກຄັ້ງ; ລາຍງານສະຖານະການນັບຕົວຈິງ ກັບບັນຊີ; ໃຫ້ຂໍ້ສັ່ງເກດຄວາມແຕກຕ່າງໃດໆ.

ການຄວບຄຸມບັນຊີ: ການປະຕິບັດການຄວບຄຸມໂດຍມີ ຫຼື ອັດຕະໂນມັດ; ໃຫ້ທິດທາງສໍາລັບການເຄື່ອນຍ້າຍເຄື່ອງໄປຫາ/ຂົນຈາກສາງ; ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕໍ່ຜູ້ບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບການຮັບ, ການຈ່າຍ ແລະ ການດຸ່ນດ່ຽງສິນຄ້າ; ສັງລວມສິນຄ້າລົງໃນປຶ້ມ ຫຼື ບັນທຶກແບບອັດຕະໂນມັດ.

ການເກັບຮັກສາ: ການເຄື່ອນຍ້າຍເຄື່ອງທີ່ເຂົ້າມາ ໄປຍັງສະຖານທີ່ຈັດເກັບສະເພາະ-ຖ້າຍັງມີໜຶ່ງ-ແລະ/ຫຼື ສະຖານທີ່ຈັດເກັບ; ຍືນຍັນການເຄື່ອນຍ້າຍເຄື່ອງ ກັບບັນຊີຄວບຄຸມສິນຄ້າ.

ການເຕີມຄືນສິນຄ້າ : ການຍ້າຍເຄື່ອງ ຈາກສະຖານທີ່ຈັດເກັບ ໄປຍັງສະຖານທີ່ຄັດເລືອກ; ຍືນຍັນການຍ້າຍເຄື່ອງ ກັບບັນຊີຄວບຄຸມສິນຄ້າ.

ການຈ່າຍຕາມໃບສັ່ງ: ການເລືອກລາຍການສິນຄ້າຈາກສະຖານທີ່ຈັດມ້ຽນພິເສດ ຫຼື ສາງ ໂດຍອີງຕາມລາຍການທີ່ຈະເອົາ; ຍືນຍັນການຄັດເລືອກສິນຄ້າ ກັບບັນຊີຄວບຄຸມລາຍການສາງ; ດໍາເນີນການກວດສິນຄ້າທີ່ເກັບ.

ການກວດກາ: ກວດລາຍການເຄື່ອງທີ່ຈ່າຍຖືກຕ້ອງຕາມໃບສັ່ງຈ່າຍທາງດ້ານລາຍການ, ຈໍານວນແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ; ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ສົມທຽບກັບປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ, ສະຫຼາກ ແລະ ທີ່ຢູ່ຕາມໃບສັ່ງຂອງລູກຄ້າ.

ການບັນຈຸທົບທໍາ: ຫຸ້ມຫໍ່ຕາມໃບສັ່ງລູກຄ້າ, ໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ສະຫຼາກພາສະນະຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ຖືກຕາມການສັ່ງຂອງລູກຄ້າ.

ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການເວລາສໍາລັບກິດຈະກຳ ແລະ ໜ້າວຽກ

ເພື່ອຄາດຄະເນຈໍານວນຂອງພະນັກງານທີ່ຕ້ອງການປະຕິບັດງານໃນສາງ, ທ່ານຕ້ອງກຳນົດຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານເວລາ ຫຼື ມາດຕະຖານ ສໍາລັບໜ້າວຽກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະກິດຈະກຳ. ໂດຍທົ່ວໄປ ມີສອງວິທີທີ່ໃຊ້ ເພື່ອກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຂອງເວລາ: (1) ການສັງເກດວ່າດົນປານໃດທີ່ພະນັກງານເຮັດແຕ່ລະວຽກ ຫຼື ວິທີທີ (2) ໃຊ້ມາດຕະຖານເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ.

ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການເວລາສໍາລັບກິດຈະກຳ/ໜ້າວຽກຕ່າງ ສາມາດແຕກຕ່າງກັນ.

ຕະລາງ 8 ສະແດງຄວາມຕ້ອງການເວລາແຕ່ລະອາທິດຂອງການຮັບ.

ວຽກ (ປະເພດວຽກ)	ສູດການຄິດໄລ່ຄວາມຕ້ອງການເວລາ	ເວລາທີ່ຕ້ອງການຕໍ່ອາທິດ	ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບ
ການຂົນສົ່ງສະດຸລົງຈາກລົດ	ຂົນສົ່ງຈໍານວນ 1,000 ແກັດ ໄປຍັງພາເລັດ 3 ນາທີຕໍ່ແກັດ	50 ຊົ່ວໂມງ	ຜູ້ຂົນສົ່ງ/ຂົນຂົນ
ການຍ້າຍວັດສະດຸໄປຫາຈຸດຮັບ ຫຼື ພື້ນທີ່ການກວດກາ	ເຄື່ອນຍ້າຍ 1,000 ແກັດ ໄປຍັງ ພື້ນຮັບ 1,5 ນາທີຕໍ່ພາເລັດ	25 ຊົ່ວໂມງ	ຜູ້ຂົນສົ່ງ/ຂົນຂົນ
ເອົາເອກະສານການຮັບໄປໃຫ້ພະນັກງານຮັບ/ພະນັກງານຈັດສົ່ງ ເພື່ອດໍາເນີນການຕື່ມຂໍ້ມູນທີ່ຈໍາເປັນລົງໃນເຈ້ຍວຽກ	ໜ້າວຽກໃຊ້ເວລາ ປະມານ 30 ນາທີ ຕໍ່ມື້	3 ຊົ່ວໂມງ	ຜູ້ຂົນສົ່ງ/ຂົນຂົນ
ຮັບພາເລັດໃໝ່ ແລະ ອຸປະກອນປະຕິບັດງານອື່ນໆ	ໂດຍປົກກະຕິ 15 ນາທີ	2 ຊົ່ວໂມງ	ຜູ້ຂົນສົ່ງ/ຂົນຂົນ
ບໍາລຸງ/ສ້ອມແປງອຸປະກອນຄວບ	ໂດຍປົກກະຕິ 2 ຄັ້ງຕໍ່ປີ	2 ຊົ່ວໂມງ	ຜູ້ບໍາລຸງຮັກສາ/ສ້ອມແປງ

ກະລຸນາສັງເກດວ່າ ຕົວຢ່າງ ເຊິ່ງປະກອບມີທັງວຽກທີ່ເຮັດໄປເຮັດມາຫຼາຍໆເທື່ອ (ວຽກຊ້າໆ) ແລະ ເຮັດບໍ່ຫຼາຍເທື່ອ (ບໍ່ຊ້າ). ໃນຕົວຢ່າງນີ້ ສາງໄດ້ນຳໃຊ້ ໂມງຈັບເວລາ ເພື່ອກຳນົດວ່າຈະໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດເພື່ອສຳເລັດວຽກທົ່ວໄປທີ່ບໍ່ຊ້າ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍຄຸນຈຳນວນທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍຈຳນວນເວລາວຽກ ທີ່ໄດ້ເຮັດຄືນໃນແຕ່ລະອາທິດ. ສຳລັບວຽກທີ່ບໍ່ຊ້າ ສາງຈະຕ້ອງຄາດຄະເນວ່າໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດ ທີ່ຕ້ອງການສຳລັບວຽກນີ້ຕໍ່ອາທິດ.

ເວລາທີ່ຕ້ອງການສຳລັບກິດຈະກຳການຮັບ:

ຜູ້ຂົນເຄື່ອງຂຶ້ນ/ລົງ:	80 ຊົ່ວໂມງທີ່ຕ້ອງການ ຕໍ່ ອາທິດ
ພະນັກງານບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ:	2 ຊົ່ວໂມງທີ່ຕ້ອງການ ຕໍ່ ອາທິດ

ພະນັກງານທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການ ສຳລັບກິດຈະກຳການຮັບ:

ຜູ້ຂົນເຄື່ອງຂຶ້ນ/ລົງ:	ເຮັດວຽກ 80 ຊົ່ວໂມງ ຕໍ່ອາທິດ/40 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ ຕໍ່ ພະນັກງານຂົນເຄື່ອງຂຶ້ນ/ລົງ 02 ຄົນ ທີ່ຕ້ອງການ
ພະນັກງານບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ:	ເຮັດວຽກ 2 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ/40 ຊົ່ວໂມງ ຕໍ່ ອາທິດ ຕໍ່ 0,05 ພະນັກງານບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ທີ່ຕ້ອງການ

(ຂໍ້ສັງເກດ ນີ້ຄາດວ່າວຽກນີ້ ແມ່ນ 40 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ)

ຄວນກ່າວເຖິງເວລາທີ່ຕ້ອງການນັ້ນ ເຊິ່ງການໄດ້ຄິດໄລ່ນີ້ ແມ່ນ ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາ ຕົວເລກ ໃນການມາຊ້າ/ພັກຜ່ອນ. ທ່ານຕ້ອງເຮັດການປັບປ່ຽນ ເວລາທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອພິຈາລະນາການ ພັກເຂົ້າຫ້ອງນໍ້າ, ຕົ້ມຊາກາຟ, ມີຄົນເຂົ້າມາຢ້ຽມຢາມ, ເຄື່ອງຈັກບໍ່ເຮັດວຽກ ແລະ ອື່ນໆ. ສາງ ອາດຮູ້ວ່າປັດໃຈການປັບ ແມ່ນຫຍັງ ຫຼື ພວກເຂົາອາດຈະໃຊ້ປັດໃຈມາດຕະຖານ ເຊັ່ນ 5 ນາທີສຳລັບວຽກເບົາ ແລະ 15 ເປີເຊັນ ສຳລັບວຽກໜັກ.

ຈຳນວນພະນັກງານທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການໃນການຮັບ:

ຜູ້ຂົນເຄື່ອງຂຶ້ນ/ລົງ:	80 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ/36 ຊົ່ວໂມງ ຕໍ່ ອາທິດ ຕໍ່ ພະນັກງານຂົນເຄື່ອງຂຶ້ນ/ລົງ 2.22 ຄົນ ທີ່ຕ້ອງການ
ພະນັກງານບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ:	ເຮັດວຽກ 2 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ/40 ຊົ່ວໂມງ ຕໍ່ ອາທິດ ຕໍ່ 0,05 ພະນັກງານບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ທີ່ຕ້ອງການ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1

ເຄື່ອງມືປະເມີນສາງດ້ວຍຕົນເອງ

ເຄື່ອງມືປະເມີນສາງດ້ວຍຕົນເອງ ປະກອບມີ 7 ພາກ:

1. ການວາງແຜນກ່ຽວກັບໂຄງສ້າງພື້ນຖານ.
2. ການວາງແຜນກ່ຽວກັບແຜນຜັງ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການປະຕິບັດງານ.
3. ອຸປະກອນສໍາລັບສາງ.
4. ຄວາມຕ້ອງການການຈັດມ້ຽນພິເສດ.
5. ການຄຸ້ມຄອງບັນຊີສາງ.
6. ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວາມປອດໄພ.
7. ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.

ແຕ່ລະພາກຈະມີເປົ້າໝາຍດ້ານສະເພາະ ແລະ ສໍາຄັນຂອງສາງ. ໃນຂະນະການປະເມີນນີ້ ມີລັກຊະນະກວມລວມເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້, ບາງພື້ນທີ່ອາດບໍ່ໄດ້ໃຊ້ ເຊັ່ນ: ສາງເຢັນ. ຈຸດທີ່ເຮັດການປະເມີນ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ຈຸດຄຶງຄ້າງທີ່ພົບ ເຊິ່ງທ່ານ ຈະໄດ້ສຸມໃສ ເພື່ອການປັບປຸງຂົງເຂດເຫຼົ່ານັ້ນ. ນອກຈາກນີ້ມັນຍັງຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໃຈ ວ່າຂົງເຂດອັນໃດທີ່ທ່ານຕ້ອງການເພື່ອຈະຖ່າຍໂອນຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ການຂໍ້ເພີ່ມຊັບພະຍາກອນຕື່ມ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງສາມາດຊ່ວຍຍົກໃຫ້ເຫັນຈຸດແຂງສາງຂອງທ່ານ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ສິ່ງທີ່ທ່ານກໍາລັງເຮັດໄດ້ດີ.

ໃນສ່ວນສຸດທ້າຍຂອງການປະເມີນ, ທ່ານສາມາດຕື່ມ ແລະ ໃຫ້ຄະແນນການປະເມີນໄດ້, ແບ່ງຄະແນນໂດຍຈໍານວນຄໍາຖາມໃນແຕ່ລະສ່ວນ ເພື່ອຄິດໄລ່ເປັນເປີເຊັນ. ໃນທ້າຍສຸດຂອງການປະເມີນ ທ່ານຈະເຫັນ ແຜ່ນເຈຍຄະແນນ ທີ່ທ່ານສາມາດໃຊ້ເພື່ອລວບລວມຄະແນນໃນແຕ່ລະພາກ ເຊັ່ນດຽວກັບພື້ນທີ່ເພື່ອສັງລວມຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບແຕ່ລະພາກ.

ພາກທີ 1: ການວາງແຜນກ່ຽວກັບໂຄງລ່າງພື້ນຖານ		ຄະແນນ	ສູງສຸດ
1	ເພດານຢູ່ໃນສະພາບດີບໍ່? (ບໍ່ບິດໍາ ຫຼື ເປັນຮູ)	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐	1
2	ເພດານ ຫຼື ຝາ ມີຮອຍເປື້ອນທີ່ບົ່ງບອກວ່າການການຮົ່ວຂອງຫຼັງຄາ ບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐	1
3	ສະພາບຂອງພື້ນ ປາດສະຈາກຝຸ່ນ ແລະ ຮູຕ່າງໆ ບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐	1
4	ຝາຢູ່ໃນສະພາບດີ, ສະອາດ ແລະ ໄດ້ຫາສີບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐	1
5	ມີແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ ແລະ ບໍ່ມີແສງຕາເວັນສ່ອງໃສ່ໂດຍກົງບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐	1
6	ສາງມີແອ ຫຼື ການລະບາຍອາກາດ/ພັດລົມ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຮັກສາອຸນຫະພູມ ໄດ້ 24 ອົງສາ ໃນຕອນທ່ຽງ ບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐	1
7	ມີເຄື່ອງແທກອຸນຫະພູມ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກ ຫຼື ບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐	1
8	ພື້ນທີ່ຈັດເກັບປາດສະຈາກແມງໄມ້ ຫຼື ໝູ ບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐	1
9	ແຫຼ່ງຈ່າຍໄຟມີການຂັດຂ້ອງເລື້ອຍໆບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐	1
10	ພະນັກງານໄດ້ລາຍງານການລົ້ນຂອງເບັກເກີບ ເມື່ອຝົນຕົກ	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐	1

	ແລະ ແອ ເຮັດວຽກເຕັມທີ່ບໍ່?			
11	ສາມາດເຄື່ອງປັ່ນໄຟບໍ່	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
12	ເຄື່ອງປັ່ນໄຟເຮັດວຽກໄດ້ບໍ່	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
13	ມີງົບປະມານໃນການຈັດຊື້ນໍ້າມັນສໍາລັບເຄື່ອງປັ່ນໄຟບໍ່?			1
14	ມີແຜນການສ້ອມແປງ ຫຼື ເອກະສານກ່ຽວກັບການສ້ອມແປງເຄື່ອງປັ່ນໄຟບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1

ລວມ

ຄະແນນສໍາລັບພາກນີ້

ຄໍາເຫັນເພີ່ມຕື່ມ:

	ພາກທີ 2 ມີການວາງແຜນຜັງ ແລະ ປະຕິບັດງານທີ່ມີປະສິດທິພາບ		ຄະແນນ	ສູງສຸດ
1	ສະເລ່ຍໃນອາທິດ ມີມື້ໃດແດ່ ທີ່ ໃບສັ່ງ ບໍ່ໄດ້ຖືກດໍາເນີນການ	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
2	ສະເລ່ຍໃນອາທິດ ມີມື້ໃດແດ່ ທີ່ ການຮັບ ບໍ່ໄດ້ຖືກດໍາເນີນການ	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
3	ລົດສາມາດເຂົ້າເຖິງລານຮັບ/ສິ່ງ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
4	ພື້ນທີ່ການຮັບ ແລະ ການສິ່ງ ແຍກກັນ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
5	ໃນພື້ນທີ່ການຮັບມີການພື້ນທີ່ປອດໄພພຽງພໍ ເພື່ອຈັດກຽມ ແລະ ການຈັດສິ່ງທີ່ກໍາລັງຈະມາໄວງນີ້ບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
6	ມີພື້ນທີ່ທີ່ກໍານົດສໍາລັບຜະລິດຕະພັນທີ່ເສຍຫາຍ ແລະ ໜົດອາຍຸ	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
7	ມີພື້ນທີ່ປອດໄພເພື່ອການປະກອບການຈັດສິ່ງສິນຄ້າທີ່ກໍາລັງຈະອອກໄປ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
8	ມີພື້ນທີ່ສໍາລັບການວາງພາເລດ, ຕູ້ .. ໜ້ອຍກ່ວາ 75%?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
9	ບໍ່ມີສິນຄ້າວາງຢູ່ລະຫວ່າງທາງສັນຈອນກັບຊັ້ນວາງ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		

ລວມ

___/14

ຄະແນນສໍາລັບພາກນີ້

___/%

ຄໍາແນະນໍາເພີ່ມຕື່ມ

ພາກທີ 3 ອຸປະກອນສາງ			ຄະແນນ	ສູງສຸດ
1	ມີພາເລດພຽງພໍ	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
2	ມີເຄື່ອງຍົກພາເລດພຽງພໍ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
3	ຖ້າມີພາເລັດ, ມີລົດຍົກທີ່ເຮັດວຽກໄດ້ ແລະ ມີແຜນການບໍາລຸງຮັກສາ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
4	ມີລະບົບການຈັດມ້ຽນທີ່ນໍາໃຊ້ (ຕູ້, ຊັ້ນ) ແລະ ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
5	ມີພື້ນທີ່ທາງສັນຈອນພຽງພໍ ແລະ ບໍ່ມີອຸປະກອນຄວບຄຸມພັດສະດຸ ຄົງຄ້າງ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
6	ບ່ອນທີ່ສິນຄ້າຈັດມ້ຽນຢູ່ພື້ນ ຖືກວາງຊ້ອນກັນຕໍ່າກວ່າ 2.5 ແມັດ	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		

7	ແກ້ດຢູ່ໃນສະພາບດີ (ບໍ່ແຕກ ເນື່ອງຈາກການ ປະຕິບັດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ອຸປະກອນການຍົກທີ່ບໍ່ດີ)	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		
8	ແກ້ດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສູງຈາກຈາກພື້ນ ແລະ ບ້ອງກັນ ຈາກນໍ້າ ແລະ ຜຸນ	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		

ລວມ _____/14

ຄະແນນສໍາລັບພາກນີ້ _____/%

ຄໍາເຫັນເພີ່ມຕື່ມ:

ພາກທີ 4 ການຄຸ້ມຄອງບັນຊີ ຄະແນນ ສູງສຸດ

1	ບັນຊີສາງທີ່ເປັນເອກະສານ ຫຼື ລະບົບອີເລັກໂຕຼນິກ ທີ່ໄດ້ອັບ ເດດ ສໍາລັບການຮັບ ແລະ ການປ່ອຍບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
2	ໄດ້ເກັບບັນຊີແຍກສິນຄ້າ ແລະ ບັດແບບຖັງ ສ່ອງຄອງກັບ ການ ຢູ່ໃນຫ້ອງເກັບບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
3	ບັນຊີແຍກປະເພດສິນຄ້າໄດ້ຮັບການເກັບຮັກສາ ແລະ ກວດ ສອບຕົວຢ່າງ ແລະ ກວດຕົວຢ່າງ ຢູ່ໃນບັດຖັງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຽວກັນບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
4	ໃນຂະບວນການໃນການສອບສວນ ແລະ ແກ້ໄຂການ ຄາດເຄື່ອນໃດໆ ໃນບັນທຶກບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
5	ມີລະບົບໝູນການກວດສອບສິນຄ້າບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
6	ໄດ້ປະຕິບັດການນັບສິນຄ້າທາງກາຍຍະພາກຢ່າງໜ້ອຍທຸກໆ 3 ເດືອນ	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
7	ມີການບັນທຶກຢ່າງປົກກະຕິ ການທໍາລາຍເຄື່ອງທີ່ເສຍຫາຍ ແລະ ໜີດອາຍຸ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
8	ໄດ້ຈັດເກັບຜະລິດຕະພັນຕາມ ລະບົບ FEFO ບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1

ລວມ _____/18

ຄະແນນສໍາລັບພາກນີ້ _____/%

ຄໍາເຫັນເພີ່ມຕື່ມ:

ພາກທີ 5 ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຄະແນນ ສູງສຸດ

1	ມີຮົ່ວສູງອ້ອມຮອບອາຄານ ແລະ ມີພະນັກງານຍາມປ້ອງກັນຢູ່ ປະຕູທາງເຂົ້າ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
2	ການເຂົ້າໄປພາຍໃນສາງ ຈໍາກັດໃຫ້ແຕ່ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບ ການກໍານົດໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
3	ມີບ່ອງຢ້ຽມ ແລະ ໄດ້ຕິດຕັ້ງຕາງໜ່າງກັນຂະໂມຍ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
4	ປະຕູ ແລະ ບ່ອງຢ້ຽມ ແຂງແຮງ ແລະ ປ້ອງປອດໄພ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
5	ການເກັບຮັກສາປ້ອງກັນໂດຍມີການລ່ອກ ແລະ ກຸນແຈງ ແຕ່ ເຂົ້າເຖິງໄດ້ໃນຊ່ວງເວລາເຮັດວຽກປົກກະຕິ	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
6	ມີອຸປະກອນດັບເພີງ ແລະ ໄດ້ຕິດປ້າຍຢູ່ອຸປະກອນການດັບ ເພີງ ບົ່ງບອກວ່າໄດ້ສ້ອມບໍາລຸງໃນປີກ່ອນ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
7	ພະນັກງານໄດ້ຮັບການອົບຮົມວິທີການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນດັບ ເພີງ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1

8	ມີອຸປະກອນປ້ອງກັນສໍາລັບພະນັກງານກໍາລັງຖືກໃຊ້ (ຖົງມື, ເກີບບຸດ)	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
ລວມ				___/18
ຄະແນນສໍາລັບພາກນີ້				___/%
ຄໍາເຫັນເພີ່ມຕື່ມ				
ພາກທີ 6 ຄວາມຕ້ອງການການກັບຮັກສາພິເສດ				
			ຄະແນນ	ສູງສຸດ
1	ສະຖານທີ່ສໍາລັບການເກັບຜະລິດຕະພັນທີ່ຕ້ອງຈັດເກັບໃນເຢັນ ໄດ້ມີສະຖານທີ່ສະເພາະ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
2	ມີສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາສໍາລັບຜະລິດຕະພັນຕ້ອງຮັກສາຄວາມເຢັນ ພຽງພໍ ບໍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
3	ຫ້ອງເຢັນ ຫຼື ຕູ້ເຢັນທັງໝົດເຮັດວຽກໃດດີ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
4	ມີການຕິດຕາມອຸນຫະພູມສໍາລັບແຕ່ລະໜ່ວຍ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
5	ມີຕູ້ເຢັນທີ່ເຮັດວຽກດ້ວຍພະລັງງານໄຟຟ້າ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
6	ຖ້າສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກເກັບຮັກສາໃນຄວາມເຢັນ ທີ່ໃຊ້ໄຟຟ້າ ມີ ແຫຼ່ງພະລັງງານສໍາຮອງ (ຕົວຢ່າງ ເຄື່ອງປັ່ນໄຟ)?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
7	ມີງົບປະມານສໍາລັບ ພະລັງງານສໍາຮອງ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
8	ມີພື້ນທີ່ສໍາລັບການເກັບຮັກສາວັດຖຸໄວໄຟ/ວັດຖຸອັນຕະລາຍ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
9	ມີລາຍການທີ່ເປັນວັດຖຸໄວໄຟ/ອັນຕະລາຍ ເກັບໃນພື້ນທີ່ທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ ຈາກອາຄານໃຫຍ່?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
10	ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີມູນຄ່າສູງ ໄດ້ຖືກຈັດເກັບເປັນຢ່າງດີ ແລະ ລ່ອກດ້ວຍກຸນແຈ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
ລວມ				___/18
ຄະແນນສໍາລັບພາກນີ້				___/%
ຄໍາເຫັນເພີ່ມຕື່ມ				
ພາກທີ 7 ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ				
			ຄະແນນ	ສູງສຸດ
1	ສາງມີພະນັກງານຮັບຜິດຊອບສໍາລັບ ບໍລິຫານ (ຜູ້ຄວບຄຸມ) ປະຈໍາ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
2	ມີໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງສະແດງຢູ່ແຕ່ລະບ່ອນຈັດເກັບ ທີ່ພົວພັນກັບຕໍ່ແໜງງານ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
3	ມີພະນັກງານທີ່ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍ ເພື່ອເບິ່ງການຄຸ້ມຄອງລະບົບສາງ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
4	ມີບັນທຶກຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມທາງນອກ ແລະ ຜູ້ກວດສອບ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
5	ມີພາລະບົດບາດສໍາລັບທຸກຕໍາແໜ່ງງານໃນສາງ?	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
6	ມີຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ເປັນມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ປັບປຸງ ສໍາລັບທຸກໜ້າທີ່ ແລະ ທຸກຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ດໍາເນີນຢູ່ໃນອາຄານ.	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
7	ມີການອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1
8	ມີຂະບວນການເຮັດປະຖົມນິເທດແກ່ພະນັກງານເຂົ້າເຮັດ	ແມ່ນ ☐ ບໍ່ແມ່ນ ☐		1

ວຽກໃໝ່?			
ລວມ			___/18
ຄະແນນຂອງພາກນີ້			___/%
ຄໍາເຫັນເພີ່ມຕື່ມ			

ເຈ້ຍຜົນໄດ້ຮັບສໍາລັບການປະເມີນ, ສອບຖາມ, ການໃຫ້ຄະແນນຂອງສາງ

ພາກ	ຈຸດດີ	ຈຸດອ່ອນ	ຄະແນນ
1. ການວາງແຜນ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຂອງສາງ			
2. ການວາງແຜນຜັງ ແລະ ປະສິດທິພາບ ການປະຕິບັດງານ			
3. ອຸປະກອນສາງ			
4. ຄວາມຕ້ອງການ ການຈັດເກັບຮັກສາ ພິເສດ			
5. ການຄຸ້ມຄອງບັນຊີ ສາງ			
6. ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວາມປອດໄພ			
7. ຊັບພະຍາກອນ ມະນຸດ			

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2

ຖ້ານຮອງ, ຖ້ານວາງ, ຊັ້ນວາງ

ການເລືອກເກັບລະບົບຮັກສາ

ປະເພດຂອງລະບົບເກັບເຮັກສາປະກອບມີ:

- ການກອງໄວ້ເທິງພະເລດ (Pallet stacking)
- ຊັ້ນວາງແບບຄົງທີ່ (Static shelving)
- ຖ້ານວາງພະເລດ (Pallet racking).

ລະບົບຖ້ານເກັບຮັກສາ ມີຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ເສຍ; ການເລືອກໂດຍປົກກະຕິ ແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຈັດເກັບ ແລະ ຄວາມຍືດຍຸ່ນ ຂອງແຕ່ລະລະບົບ, ໂດຍກ່ຽວຂ້ອງກັບຕົ້ນທຶນຂອງລະບົບ.

ການໃຈ້ແຍກ ແລະ ການວິເຄາະຢ່າງລະອຽດ ກ່ຽວກັບການເລືອກ ຈະຊ່ວຍເປັນແນວທາງແກ່ຜູ້ບໍລິຫານໃນການເລືອກລະບົບຊັ້ນວາງທີ່ມີເໝາະສົມ ແລະ ກຸ້ມຄ່າທີ່ສຸດສໍາລັບສາງ.

ໃຫ້ຈື່ໄວ້ວ່າ ກ່ອນການຕິດຕັ້ງລະບົບເກັບຮັກສາ, ຕົ້ນທຶນຕ້ອງລວມກັບປັດໃຈຕ່າງໆ - ດ້ານອຸປະກອນການຍົກຍ້ອນໆ ທີ່ຕ້ອງການ, ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ແລະ ພື້ນສາງ.

ນອກຈາກນີ້ປັດໃຈຕົ້ນທຶນ, ເພື່ອເລືອກລະບົບຊັ້ນວາງ ຫຼື ການປະສົມປະສານລະບົບຊັ້ນວາງ ເພື່ອຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ການຈັດເກັບ, ທ່ານຕ້ອງເຂົ້າໃຈປະເພດແລະ ປະລິມານຂອງຜະລິດຕະພັນ ທີ່ຈະຖືກເກັບມ້ຽນໃນສາງຂອງທ່ານ. ຖ້າທ່ານຮູ້ຜະລິດຕະພັນໃດທີ່ທ່ານຈະຮັບ, ແລະ ແຜນການແຈກຢາຍສໍາລັບຜະລິດຕະພັນເຫຼົ່ານີ້, ທ່ານສາມາດຈັດປະເພດພວກມັນ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການກຳນົດ ວິທີການຈັດເກັບຮັກສາຄືແນວໃດຈຶ່ງຈະຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ຂອງທ່ານຂຶ້ນໄດ້. ລະບຽບການໂດຍທົ່ວໄປດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ກ່ຽວກັບການຈັດປະເພດການເກັບຮັກສາຜະລິດຕະພັນ.

ປະເພດຜະລິດຕະພັນທີ່ຈະເກັບຮັກສາ:

- ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີການເຄື່ອນຍ້າຍຊ້າ-ວາງໄວ້ຢູ່ຜູ້ຊັ້ນເກັບ ຕົວຢ່າງ ມິດຜ່າຕັດ ແລະ ຢາຕ້ານພິດໆ...
- ເຄື່ອງເຄື່ອນຍ້າຍໄວ, ປະລິມານຫຼາຍ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນໜັກ-ວາງໄວ້ຢູ່ຜູ້ຊັ້ນວາງ ຕົວຢ່າງ: ຖົງມື, ຖົງຢາງ ອະນາໄມ ແລະ ນໍ້າເກືອ ແລະ ອື່ນໆ...

ການກອງໄວ້ເທິງພະເລດ (Pallet Stacking)

ຂໍ້ດີ:

- ລາຄາຖືກ
- ຍືດຍຸ່ນ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາໄດ້.
- ບໍ່ຕ້ອງການບຸລະນະພື້ນທີ່ແພງ

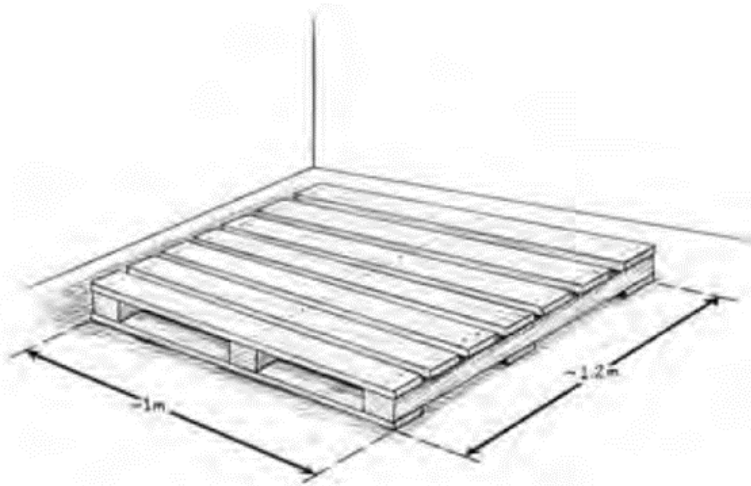
ຂໍ້ເສຍ

- ສາມາດເກີດການຮົກເຮື້ອ
- ໃຊ້ພື້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ດີ ຖ້າເພດານຫາກສູງ ກວ່າ 4,5 ແມັດ

ພະເລດແມ່ນໜຶ່ງໃນຊັ້ນຮອງທີ່ງ່າຍດາຍທີ່ສຸດ, ວິທີການຈັດເກັບທີ່ຄຸ້ມຄ່າທີ່ສຸດ. ການໃຊ້ວິທີນີ້, ເກັບກ່ອງ ຜະລິດຕະພັນສາມາດວາງໄວ້ດ້ານເທິງຂອງພາເລັດ. ນ້ຳໜັກ ແລະ ຂະໜາດຂອງຜະລິດຕະພັນ ຈະເປັນຕົວກຳ ນົດຄວາມສູງ ແລະ ຄວນຈະວາງແນວໃດ. ໃຫ້ເບິ່ງສະເໜີ ກ່ຽວກັບການປັບຈຸທິບໍາ ຖ້າໂຮງງານຜະລິດ ໄດ້ ໃສ່ສະຫຼາກ ກ່ຽວກັບຄວາມສູງຈຳກັດຂອງແກັດ ທີ່ຄວນຈະວາງ ລວມທັງເບິ່ງລູກສອນບົ່ງບອກ ທິດທາງຂອງ ແກັດ. ກະລຸນາເບິ່ງຂໍ້ມູນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບການວາງ ແລະ ຄວາມສູງ ສູງສຸດໃນການວາງ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນ ທົ່ວໄປ.

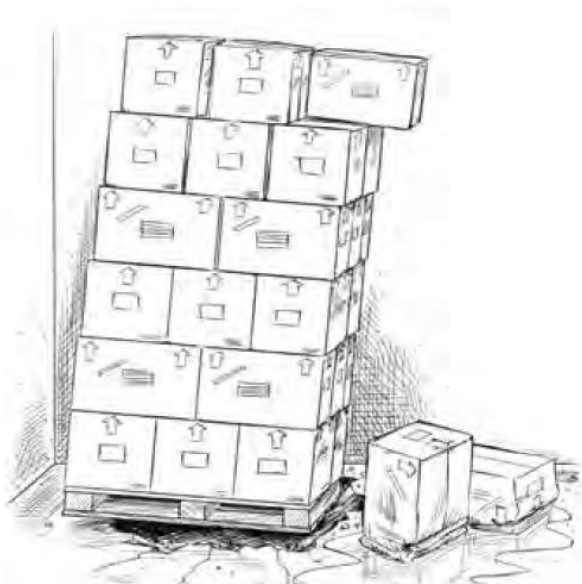
ແນວທາງສຳລັບການວາງ

ຮູບທີ 8 ມາດຕະຖານຂອງຖ້ານຮອງພື້ນສະນິດໄມ້ (1.22 ຄູນ 1.02 ແມັດ)

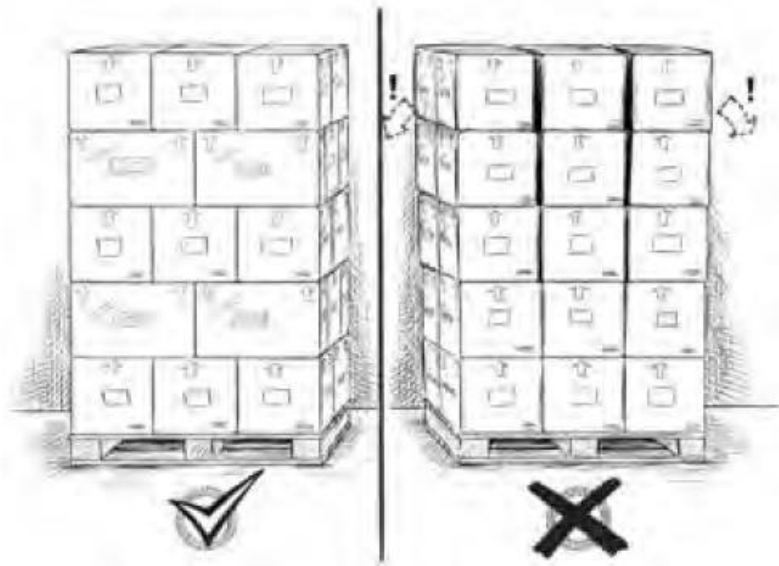

ວາງຜະລິດຕະພັນຢູ່ພາເລັດທີ່ຢູ່ເທິງພື້ນ ເພື່ອປ້ອງກັນຜະລິດຕະພັນຢາຈາກການປຽກ, ຝຸ່ນ ແລະ ສັດ ແລະ ມັນຍັງຊ່ວຍໃຫ້ມີການລະບາຍໄດ້ດີ ຕາມສະແດງໃນຮູບທີ 8 ເຊິ່ງໄດ້ຖືກໃຊ້ໂດຍທົ່ວໄປ.

ຮູບພາບ 9 ພາເລັດງຽງຍ້ອນພື້ນບໍ່ສະເໝີ

ວາງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ຈາກນັ້ນຢ່ອງມັນໄວ້ຢູ່ພື້ນທີ່ພຽງ ເພື່ອປ້ອງກັນຜະລິດຕະພັນລົ້ມ.
 ຮູບທີ 10 ລະຫວ່າງການວາງທີ່ແຈບ ແລະ ການວາງທີ່ບໍ່ແຈບດີ

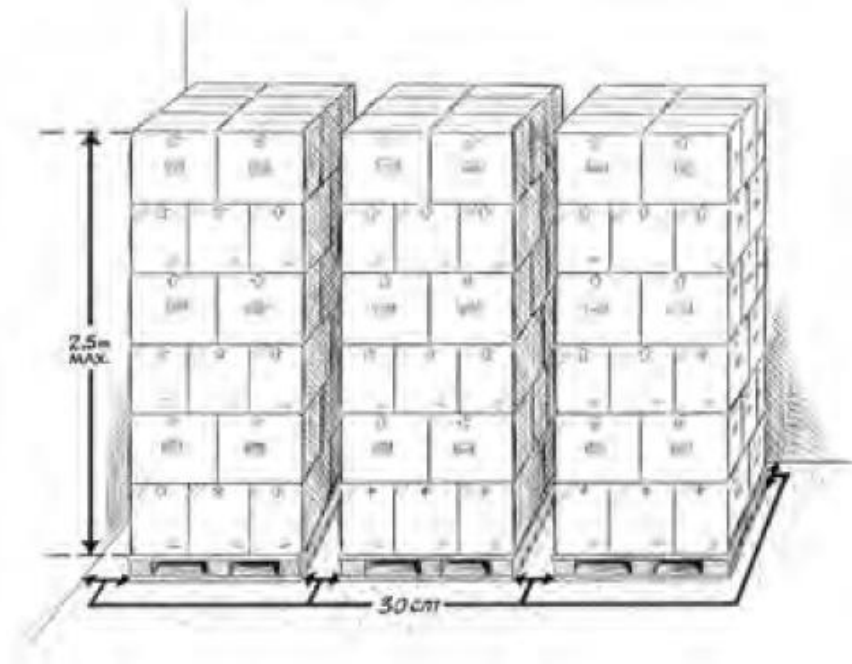
ຢ່ອງຜະລິດຕະພັນຂຶ້ນເທິງພາເລັດ ແລະ ວາງຖືກຕໍາແໜ່ງໃນລັກຊະນະຕິດກັນ ຫຼື ເຊື່ອມກັນ ເພື່ອປ້ອງ
 ກັນການຕົກລົ້ມລົງ.

ຮູບທີ 11 ຕົວຢ່າງແກ້ດທີ່ເສຍຫາຍຍ້ອນ ການວາງສູງໂພດ

ບໍ່ໃຫ້ວາງຜະລິດຕະພັນເຕັງກັນສູງກວ່າ 2.5 ແມັດ ເພື່ອປ້ອງກັນຜະລິດຕະພັນ ເຊິ່ງແມ່ນລະບຽບທົ່ວໄປ,
 ແຕ່ຖ້າທ່ານມີຜະລິດຕະພັນທີ່ໜັກຫຼາຍ ເຊັ່ນຂອງແຫຼວ, ທ່ານ ອາດຕ້ອງການເພື່ອວາງແກ້ດຕໍ່າກວ່າ ເພື່ອປ້ອງກັນ
 ຄວາມ ໜັກຈາກການໜົບເຕັງ-ການແຍກຂອງແກ້ດທີ່ຢູ່ພື້ນຂອງຖ້ານຮອງ. ນອກຈາກນີ້ ການວາງສູງກວ່າ 2.5
 ແມັດ ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາເລື່ອງຄວາມປອດໄພ.

ຮູບພາບ 12 ການວາງໃສ່ພາເລັດ ທີ່ເໝາະສົມ

ວາງຜະລິດຕະພັນຫ່າງຈາກຝາ ແລະ ຖ້ານວາງອື່ນໆ ຢ່າງໜ້ອຍ 30 ເຊັນຕີແມັດ ເພື່ອປ່ອຍໃຫ້ອາກາດໄຫຼຜ່ານໄດ້ດີ. (ຮູບພາບໄດ້ສະແດງການວາງ ທີ່ເໝາະສົມ ໃນລະດັບຄວາມສູງ 2.5 ແມັດ ແລະ ຫ່າງຈາກຝາ ແລະ ຖານວາງອື່ນໆ ປະມານ 30 ເຊັນຕີແມັດ.

ຕາມລະບຽບທົ່ວໄປ, ຊັ້ນພະເລດທີ່ມີຊັ້ນວາງສາມຊັ້ນ ຫຼື ສູງໜ້ອຍກວ່ານັ້ນ ຕ້ອງໃຊ້ຕາລາງແມັດຕໍ່ພາເລດ ຫຼາຍກວ່າພື້ນທີ່ທີ່ເກັບຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ເນື່ອງຈາກຕ້ອງມີພື້ນທີ່ທາງຢ່າງ ແລະ ຊ່ອງວ່າງຂອງຊັ້ນວາງ. ຖ້າຫາກເພດານຂອງທ່ານບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຕິດຕັ້ງຊັ້ນວາງ ສູງກວ່າ 3 ຊັ້ນ, ຜົນຕອບແທນຈາກການລົງທຶນອາດຈະບໍ່ຄຸ້ມຄ່າ-ທ່ານຈະໃຊ້ຈ່າຍເງິນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບພື້ນທີ່ເພີ່ມຕື່ມໃດໆ. ຖ້າລະບົບວາງພາເລັດສາມາດສູງໄດ້ເຖິງ 4 ຫຼື 5 ຊັ້ນ, ການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ ມັກຈະດີກວ່າການຈັດເກັບພາເລັດຢູ່ພື້ນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້ານຮອງ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າເຖິງພາເລດສະເພາະ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ສາງສິນຄ້າ ມີຄວາມເປັນລະບຽບ. ແນວໃດກໍຕາມ ຈະບໍ່ມີແຕ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບລະບົບຊັ້ນວາງ ພຽງຢ່າງດຽວ, ຍັງຈະຕ້ອງມີການໃຊ້ຈ່າຍກັບການຊື້ລົດຍົກທີ່ເໝາະສົມມາຕື່ມອີກ.

ຄຳແນະນຳ

ບາດກ້າວເບື້ອງຕົ້ນທີ່ດີ ໃນການພິຈາລະນາວ່າ ທ່ານຕ້ອງການຈະຊື້ລະບົບຊັ້ນວາງ ແມ່ນການປະເມີນພື້ນຖານກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍແທ້ຂອງການຈັດເກັບ ຫຼື ການໃຊ້ພື້ນທີ່ຫວ່າງຂອງສາງ ໂດຍໃຊ້ການຈັດເກັບແບບຖ້ານຮອງ ຊ້ອນກັນ ຢູ່ພື້ນ, ຈາກນັ້ນປຽບທຽບມັນ ກັບລະບົບຖ້ານວາງ ຫຼື ຊັ້ນວາງ.

ລະບົບຊັ້ນວາງຂະໜາດນ້ອຍ (Static Shelving)

ຂໍ້ດີ

- ຕົ້ນທຶນປານກາງ
- ແຜນຜັງທີ່ຍືດຍຸ່ນໄດ້
- ສາມາດຍ້າຍໄປມາໄດ້
- ບໍ່ຈຳເປັນປັບປຸງພື້ນທີ່ມີລາຄາແພງ

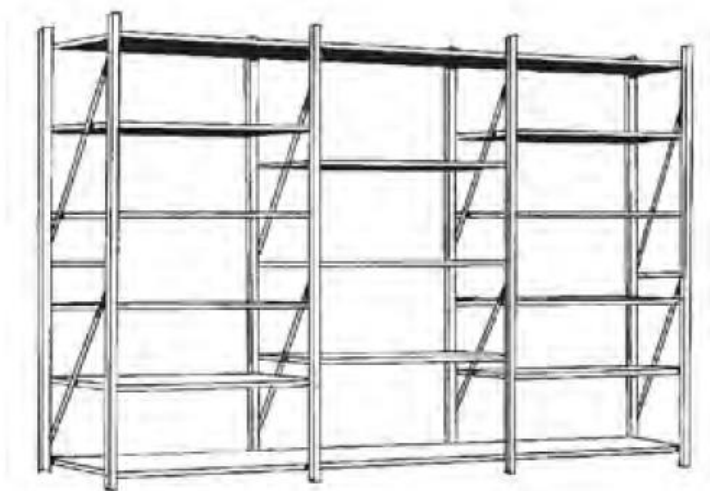
ຂໍ້ເສຍ

- ຕ້ອງແບກຫາບຜະລິດຕະພັນດ້ວຍມືຂຶ້ນ-ລົງຕູ້
- ໃຊ້ພື້ນທີ່ບໍ່ເຕັມຄວາມສາມາດຖ້າເພດານຫາກ ສູງກວ່າ 4.5 ແມັດ

ລະບົບຊັ້ນວາງຂະໜາດນ້ອຍ ແມ່ນອຸປະກອນຈັດເກັບຜະລິດຕະພັນທີ່ເກົ່າແກ່ທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນທີ່ນິຍົມຫຼາຍທີ່ສຸດ ໃນຮູບແບບໜຶ່ງ. ຊັ້ນວາງນ້ອຍ ມັກສ້າງຂຶ້ນໂດຍໃຊ້ໂຄງເຫຼັກເບົາ ຫຼື ໂຄງເລັກໜັກເຢັນ-ມ້ວນເຫຼັກ. ການກຳນົດຮູບຮ່າງສ່ວນໃຫຍ່ມີເສົາແນວຕັ້ງ ທີ່ຮອງຮັບຊັ້ນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຊັ້ນໃນແນວນອນ. ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຊັ້ນມີຄວາມເລິກ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການແບກຮັບນ້ຳໜັກທີ່ຫຼາກຫຼາຍ.

ຮູບພາບ 13 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຊັ້ນວາງຂະໜາດນ້ອຍຮອງຮັບເຄື່ອງ. ມີສອງທາງເລືອກໃຫ້ ທັງການຮອງຮັບວຽກເບົາໆ ແລະ ວຽກໜັກ ຂຶ້ນກັບຂະໜາດ ແລະ ນ້ຳໜັກຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ຈະຈັດເກັບ. ນີ້ແມ່ນລະບົບຊັ້ນວາງ ທີ່ ເໝາະສົມສຳລັບການເກັບຮັກສາສຳລັບເຄື່ອງທີ່ມີບໍລິມາດ/ຫຼື ປະລິມານຕໍ່າ (ເຊັ່ນ: ເຊຣອມຕ້ານພິດ, ອຸປະກອນມິດຜ່າຕັດ ແລະ ອື່ນໆ) ທີ່ມີຫົວໜ່ວຍເກັບຮັກສາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ (SKUs). ນອກຈາກນີ້ ຍັງເໝາະສົມສຳລັບສາຍສິນຄ້າທີ່ມີ ຜະລິດຕະພັນຫົວໜ່ວຍຈັດເກັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ມີນ້ຳໜັກຫຼາຍ (ເຊັ່ນ: ນ້ຳເກືອ), ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີ່ເບົາກ່ວາ ທີ່ຈະຈັດວາງຢູ່ ຕູ້ຊັ້ນວາງ.

ຮູບພາບ 13 ຊັ້ນວາງນ້ອຍ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການອຸປະກອນທີ່ລຽບງ່າຍປານໃດກໍຕາມ, ແຕ່ການຈັດເກັບສຳລັບອຸປະກອນນີ້ ກໍ່ຕ້ອງມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງ, ມີການວາງແຜນຢ່າງຮອບຄອບເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ໃຊ້ໃນການກະກຽມສຳລັບລະບົບການຈັດວາງຊັ້ນວາງພະເລດ.

ຊັ້ນວາງພະເລດ (Pallet Racking)

ຂໍ້ດີ:

- ສາມາດຈັດວາງໄດ້ສູງຫຼາຍ
- ສາມາດຮັບນ້ຳໜັກໄດ້ຫຼາຍ ແລະ ທົນທານ

ຂໍ້ເສຍ:

- ຕ້ອງການພື້ນ ທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ພື້ນທີ່ລຽບພຽງ
- ເປັນທາງເລືອກທີ່ມີມູນຄ່າສູງ
- ຍາກໃນການກຳນົດສັດສ່ວນ

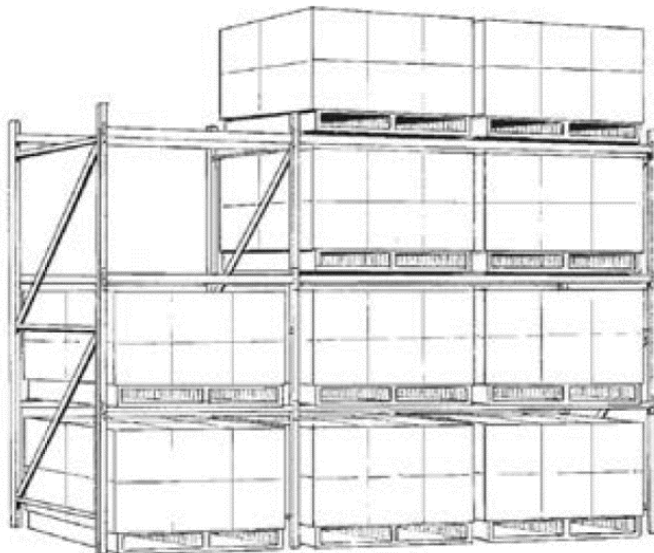
ຖ້ານວາງພະເລດ ອາດເປັນອຸປະກອນຈັດເກັບທີ່ໃຊ້ທົ່ວໄປໃນທົ່ວໂລກ, ຜະລິດຕະພັນຈັດເກັບໃນພາເລັດ ປະກອບດ້ວຍຈຳນວນຊ່ອງວາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ຊ່ອງວາງ ອາດສາມາດສູງໄດ້ ຕັ້ງແຕ່ໜຶ່ງຊັ້ນຂຶ້ນໄປ, ແຖບແນວນ້ອຍ (ຄານ) ແລະ ແນວຕັ້ງ (ໂຄງ) ຄຳຄານອອກຈາກພື້ນສາງ. ເມື່ອສອງຊ່ອງວາງ ຫຼື ຫຼາຍຊ່ອງວາງ ເຊື່ອມຕໍ່ຊ່ອງວາງຂຶ້ນໄປໃນແນວ ຍາວ ເຊິ່ງນີ້ສະແດງເປັນແຖວຂອງຊັ້ນວາງ.

ແຕ່ລະພາເລັດສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ໂດຍທ່າງຢ່າງ; ເພີ່ມເນື້ອທີ່ຂອງພື້ນ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບຫຼາຍ ຂຶ້ນ, ສາມາດວາງແຖວໃຫ້ໄກກັບຝາໄດ້.

ຖ້ານວາງພະເລດ ແບບເລືອກໄດ້ ເປັນລະບົບຊັ້ນວາງປະເພດໜຶ່ງທີ່ຍືດຍຸ່ນທີ່ສຸດຂອງລະບົບຊັ້ນ ວາງ ເພາະວ່າ ຊັ້ນວາງສາມາດຖືກຈັດເກັບ, ຈັດກຽມ, ຫຼື ຄັດເລືອກ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການຈັດກຽມພາ ເລດອື່ນໆ. ລະບົບຊັ້ນວາງປະເພດນີ້ ມີໂຄງສ້າງເຫຼັກທີ່ຕັ້ງຊື່ ແບບງ່າຍດາຍ ແລະ ຄານຮັບຮັບນ້ຳໜັກຄູ່ ສຳລັບຍົກແຕ່ລະຊັ້ນ. (ຮູບ 14)

ຮູບ 14. ໜຶ່ງແຖວເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຖວໜຶ່ງ (ສອງສ່ອງວາງ) ພ້ອມກັບຊັ້ນວາງ ແບບຫຼາຍຊັ້ນ

ມັນມີຄວາມສໍາຄັນສໍາລັບຜູ້ຈັດການສາງ ເພື່ອຈື່ໄວ້ວ່າ ທຸກການຂົນເຄື່ອງ ແມ່ນ ຢູ່ທາງຢ່າງໜຶ່ງ ເມື່ອເຂົາໃຊ້ການກໍານົດຊັ້ນວາງທາງເລືອກ (Selective rack configuration).

ນອກຈາກນີ້ພາເລັດ ແລະ ຫົວໜ່ວຍການຂົນ (Load-Unit) ເຊິ່ງລວມທັງນໍ້າໜັກ ແລະ ຂະໜາດທັງໝົດ, ອຸປະກອນຍົກຍໍ ແລະ ອາຄານ ເປັນໂຕກໍານົດປະເພດຂອງແບບຊັ້ນວາງທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບແຕ່ລະສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ.

ໂດຍການສ້າງຮູບຮ່າງຂະໜາດຂອງຊັ້ນວາງເຄື່ອງ, ທ່ານສາມາດອອກແບບແຜນຜັງສາງໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ອັນດັບໜຶ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງກໍານົດປະເພດຂອງອຸປະກອນລົດຍົກທີ່ຈະໃຊ້ສໍາລັບຊັ້ນວາງເກັບຮັກສາ-ປະເພດຕ່າງໆຂອງອຸປະກອນຍົກຍໍ ແມ່ນຈະໄດ້ສິນທະນາໃນພາກຕໍ່ໄປ.

ສ່ວນ ແລະ ວັດຖຸ ຕ່າງໆ ຂອງຖ້ານວາງພະເລດ (ໂລຫະປະສົມ)

ສ່ວນໃຫຍ່ ລະບົບຖ້ານວາງພະເລດ ໄດ້ຖືກສ້າງແບບງ່າຍດາຍ ໂດຍມີເສົາໂລຫະແນວຕັ້ງ ແລະ ໂຄງສ້າງໂລຫະແນວນອນ ເຊິ່ງໃຫ້ເຄື່ອງທີ່ຈັດມ້ຽນເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ. ເມື່ອເຄື່ອງໄດ້ຖືກເຄື່ອນຍ້າຍອອກ, ພື້ນທີ່ຊັ້ນວາງທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.

ລະບົບຊັ້ນວາງປະກອບດ້ວຍໂຄງຊັ້ນວາງທີ່ມີເສົາຢູ່ດ້ານໜ້າ ແລະ ດ້ານຫຼັງ ເຊິ່ງຖືກຍືດເຂົ້າກັນຢ່າງແໜ້ນໜາ ໂດຍໂຕຄໍ້າຍັນແນວນອນ ແລະ ທາງຂວາງ. ໂຕຄໍ້າແນວຂວາງ ແລະ ແນວນອນ, ເສົາ ແລະ ຕົວຄໍ້າຍັນແມ່ນສໍາຄັນຫຼາຍ ເພາະວ່າມັນໃຫ້ການປະກອບໄດ້ໂຄງຮ່າງ ທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ແໜ້ນໜາ. ໂຕຍືດຊັ້ນວາງ ຈະຖ່າຍໂອນແຮງໃນແນວນອນລະຫວ່າງເສົາ ສ່ວນໜ້າ ແລະ ສ່ວນຫຼັງ; ໂຕຄໍ້າຍັນ ຊັ້ນວາງຈະຖ່າຍໂອນແຮງໃນແນວຕັ້ງລະຫວ່າງເສົາ.

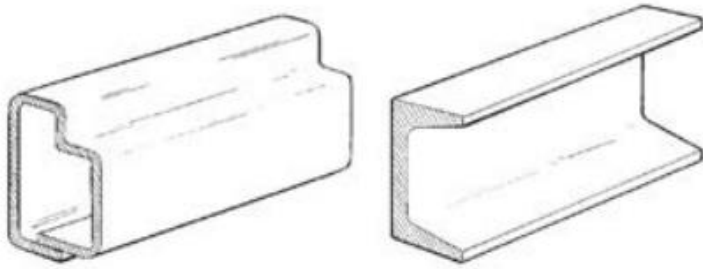
ແນ່ນອນ ຈໍານວນເສົາ ແລະ ໂຕຄໍ້າຍັນ ຢູ່ໂຄງສ້າງຊັ້ນວາງ ມີຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊັ້ນວາງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ຍາວນານຂອງໂຄງສ້າງ ກໍ່ຈະຫຼາຍຂຶ້ນ.

ເມື່ອມີການສ້າງລະບົບຊັ້ນວາງ, ການຂົນເຄື່ອງແຕ່ລະຄັ້ງອາດມີຄວາມສູງ ແລະ ກ້ວາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ຄວາມສູງ ຫຼື ກ້ວາງ ຂອງຊັ້ນວາງ ໄດ້ອອກແບບເພື່ອມາຮອງຮັບ ແລະ ໝັ້ນໃຈວ່າສານປະກອບດ້ານໂລຫະຂອງຊັ້ນວາງມີຄວາມສະໜໍາສະເໝີ.

ສ່ວນປະສົມຂອງໂຄງສ້າງແນວນອນຂອງຊັ້ນວາງກໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນ ເທົ່າໆກັນ. ຮູບຮ່າງຂອງຄານຮັບນໍ້າໜັກແນວນອນ ແມ່ນໄດ້ຖືກສ້າງຈາກເຫຼັກມ້ວນເຢັນ ຫຼື ເຫຼັກມ້ວນຮ້ອນ. ນອກຈາກນີ້, ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ການແນບຕິດ ເພາະວ່າຄານຮັບນໍ້າໜັກຕ້ອງສອດເຂົ້າ ແລະ ຕິດກັບເສົາ, ປາຍແຕ່ລະດ້ານຂອງຄານ ມີແຜນປາຍ ຫຼື ຂໍ້ຕໍ່ (ຂໍ້ວາຕໍ່) ເຊື່ອມ ຫຼື ຍືດເຂົ້າກັບມັນ.

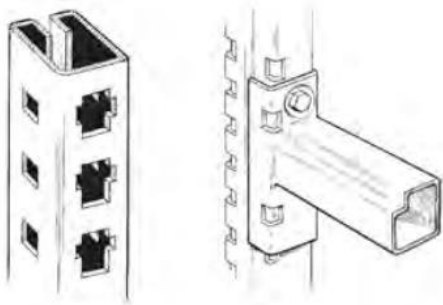
ດ້ວຍເຫດຜົນຫຼາຍຢ່າງ-ເສດຖະກິດ, ຄວາມອາດສາມາດທາງດ້ານວິຊະວະກໍາ, ປະສິດທິພາບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ອື່ນໆ- ຜູ້ຜະລິດຊັ້ນວາງ ມີການເຮັດຮູບຮ່າງຂອງ ເສົາຄໍ້າ ແລະ ຄານຮອງຮັບ ເປັນມາດຕະຖານ. ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ກ່າວກ່ອນໜ້ານີ້ ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າ ຄວາມສູງ ມັກຈະກໍານົດຄວາມອາດສາມາດຂອງຄານຮັບນໍ້າໜັກ, ຄານແບບມ້ວນທີ່ຂຶ້ນຮູບ ສ່ວນໃຫຍ່ມີລັກສະນະຄືກັບກ່ອງ ເຊິ່ງໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ມີປະສິດທິພາບ (ເບິ່ງຮູບ 15).

ຮູບພາບ 15. ສ່ວນຂອງຄານຮັບນໍ້າໜັກທົ່ວໄປ (ຄານແບບມ້ວນທີ່ຂຶ້ນຮູບ ດ້ານຂວາ ແລະ ໂຄງສ້າງດ້ານຂວາ)

ການເຊື່ອມຄານກັບເສົາ ເປັນປັດໃຈຫຼັກ ເພື່ອການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ອາຍຸການໃຊ້ງານ ໄລຍະຍາວ ຂອງລະບົບຊັ້ນວາງ. ຄວາມແຂງແຮງຂອງລະບົບຊັ້ນວາງ ຂຶ້ນກັບຄວາມແຂງຂອງການເສື່ອມຕໍ່ ແບບ ເສົາ ກັບ ຄານ. ການເສື່ອມຈອດຂອງປະເພດແມ່ນ ການເສື່ອມຈອດຮູບຢອດນໍ້າຕາ-ຍັງເອີ້ນອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າການ ເຊື່ອມຈອດຮູບຮຸກແຈ (ເບິ່ງຮູບ 16) - ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ແບບໃຊ້ນໍ່ອດ. ການເຊື່ອມຕໍ່ແບບນໍ່ອດ ຕ້ອງການ ໃຊ້ເວລາຫຼາຍ ເພື່ອປະກອບ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ຕ້ອງໄດ້ກວດສອບການປະກອບເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຕ້ອງຫັນຕົວຍິດໃຫ້ແໜ້ນ.

ຮູບ 16. ສ່ວນຕ່າງໆຂອງຄານຊັ້ນວາງ ທົ່ວໄປ

ການກຳນົດຊັ້ນວາງ ແລະ ການເວັ້ນໄລຍະຫ່າງຊັ້ນວາງ

1. ຄວາມເລິກມາດຕະຖານຂອງຊັ້ນວາງ ໂດຍປົກກະຕິຈະມີຄວາມເລິກ 1.06 ແມັດ ຫຼື ໜ້ອຍກວ່າຄວາມ ເລິກຂອງຊັ້ນວາງ 0.16 ແມັດ. ຫາກໃຊ້ຂະໜາດນີ້, ຊັ້ນວາງຈະມີດ້ານໜ້າ 0.08 ແມັດ ແລະ ວາງດ້ານ ຫຼັງເທິງຄານຊັ້ນວາງ. ດັ່ງນັ້ນ ຊັ້ນວາງເລິກ 1.22 ແມັດ ສໍາລັບຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ຈະຕ້ອງການລວງເລິກ 1.06 ແມັດ. ສິ່ງທີ່ວາງຢູ່ນີ້ ຮັບປະກັນວ່ານໍ້າໜັກຂອງສິ່ງທີ່ຈະບັນທຸກ ຈະຖືກວາງກະຈາຍເທົ່າກັນ ຢູ່ຊັ້ນວາງ.
2. ຄວາມກ້ວາງທີ່ເປັນມາດຕະຖານຂອງຊັ້ນວາງ ແມ່ນ 2.6 ແມັດ, ເຊິ່ງຈະຮອງຮັບໄດ້ສອງພາເລດຄຽງຂ້າງ ກັນ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍ ສໍາລັບຮັກສາໄລຍະຫ່າງທີ່ພຽງພໍ ລະຫວ່າງ ຖ້ານວາງ ແລະ ເສົາ ທີ່ຈະເຄື່ອນຍ້າຍ ຖ້ານ ວາງ ເຂົ້າ ແລະ ອອກ ໄດ້ຢ່າງປອດໄພ.
3. ຄວາມສູງຂອງຊັ້ນວາງ ແມ່ນໄດ້ຖືກຈຳກັດໂດຍຄວາມສູງຂອງເພດານ ແລະ ຄວາມສູງຂອງການຍົກ ຂອງ ອຸປະກອນຍົກຍໍ່ໃດໆ. ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ຄວາມສູງຂອງ ພາເລັດ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງສໍາຄັນສໍາລັບຊັ້ນເທິງສຸດ ຢ່າງ ໜ້ອຍ ຈະນ້ອຍກວ່າ 0.15 ແມັດ ຄວາມສູງ ສູງສຸດຂອງການຍົກສູງຂອງລົດຍົກ. ຂໍ້ມູນນີ້ເບິ່ງຄື ອາດເປັນ ພື້ນຖານ ຫຼື ຈະໃຊ້ ສໍາລັບຜູ້ຈັດການ ແລະ ພະນັກງານສ່ວນໃຫຍ່; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ທ່ານ ຕ້ອງກຳນົດ ແລະ ໃຊ້ຂໍ້ມູນ ເພື່ອໃຫ້ມີພື້ນທີ່ຈັດເກັບທີ່ປະຫຍັດ, ປະຕິບັດ ແລະ ໃຊ້ງານໄດ້ ໃນລະບົບຊັ້ນວາງເກັບ ຮັກສາ.

ຊັ້ນວາງພາເລດ ແລະ ລົດຍົກ

ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນຫຼາຍສໍາລັບທ່ານ ໃນການກຳນົດປະເພດຂອງອຸປະກອນລົດຍົກ ທີ່ຈະນໍາໃຊ້ໃນສາງກ່ອນຈະເລີ່ມ ການສ້າງຊັ້ນວາງ ໃນລະຫວ່າງຂະບວນການອອກແບບຊັ້ນວາງ, ເນື່ອງຈາກລົດຍົກແຕ່ລະປະເພດມີລັກຊະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ໃນການກຳນົດຊ່ອງຫວ່າງໃຫ້ການປະຕິບັດງານຢ່າງເໝາະສົມ. ຄວາມສູງໃນການຍົກ ແລະ ຄວາມສູງຂອງເພດານຂອງສາງ ກຳນົດຈຳນວນຂອງຊັ້ນທີ່ສາມາດໃຊ້ສໍາລັບແຕ່ລະຊ່ອງຊັ້ນວາງແຕ່ລະຊ່ອງ. ສ່ວນຂອງຄານທີ່ເປັນມາດຕະຖານສ່ວນໃຫຍ່ ສາມາດຮອງຮັບນໍ້າໜັກ ພາເລດສອງອັນ-ຄຽງຂ້າງກັນ ເຊິ່ງອັດຕາກຳນົດການຮັບນໍ້າໜັກ ແຕ່ 680 ຖົງ 1,587 ກິໂລກຼາມ ຕໍ່ຄານ. ພາເລດ ກ້ວາງ 1 ແມັດ ອາດຕ້ອງການ ໃຊ້ຄານຄູ່ຍາວ 2.3 ແມັດ ຖ້າຫາກອະນຸຍາດໃຫ້ດ້ານລະ 0.10 ແມັດ ແລະ ລະຫວ່າງພາເລດ.

ມັນຂຶ້ນຢູ່ກັບປະເພດຂອງລົດຍົກທີ່ໃຊ້ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຄວາມກ້ວາງຕໍ່າສຸດ ຂອງທາງຢ່າງ. ຄວາມຕ້ອງການທາງທົ່ວໄປຂອງທາງຢ່າງ ແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍລະອຽດໃນພາກຂອງລົດຍົກ. ຄວນຂໍຄຳປຶກສາກັບຜູ້ຜະລິດລົດຍົກສະເພາະ ທີ່ຈະສັ່ງຊື້ ນໍາໃຊ້ລົດຍົກທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ເພື່ອພິຈາລະນາຄວາມກ້ວາງຂອງທາງຢ່າງທີ່ເໝາະສົມ.

ເມື່ອມີການໃຊ້ລົດຍົກ ໃຫ້ເວັ້ນໄລຍະຫ່າງຢ່າງນ້ອຍ 0.010 ແມັດ ລະຫວ່າງ ໂຄງເສົາ ແລະ ສິ່ງທີ່ຂົນ. ນອກຈາກນີ້ ທ່ານຄວນປ່ອຍໄລຍະຫ່າງໃນການປະຕິບັດງານຢ່າງນ້ອຍ 0.010 ແມັດ ຈາກດ້ານເທິງຂອງເຄື່ອງທີ່ຂົນ ຈົນເຖິງດ້ານລຸ່ມຂອງຊັ້ນວາງ.

ປັດໃຈທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍຢ່າງ ທີ່ເປັນຕົວກຳນົດຈຳນວນຂອງຊັ້ນວາງ ທີ່ສາມາດໃຊ້ ສໍາລັບຊັ້ນວາງແຕ່ລະຊ່ອງ:

- ຄວາມສູງຂອງອຸປະກອນການຍົກ
- ຄວາມສູງຂອງເພດານທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສາມາດວາງ
- ຂອບເຂດຈຳກັດດ້ານຄວາມອາດສາມາດໃນການຮັບນໍ້າໜັກ ສໍາລັບແຕ່ລະຊ່ອງວາງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 3

ອຸປະກອນຄວບຄຸມການຂົນຖ່າຍວັດຖຸ

ປະເພດລົດຍົກພາເລັດ

ລົດຍົກພາເລັດ ແມ່ນມີໃຫ້ເລືອກຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຫຼາຍຮູບແບບ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ໃນການອະທິບາຍ ແຕ່ລະປະເພດ ແລະ ການຈຳແນກປະເພດນັ້ນ ສາມາດຢູ່ນອກເໜືອຈາກເອກະສານຄູ່ມືສະບັບນີ້. ໃນສ່ວນຕໍ່ໄປນີ້, ທ່ານ ຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບອຸປະກອນການຂົນຖ່າຍວັດຖຸບາງປະເພດ ທີ່ມັກນິຍົມ ແລະ ໃຊ້ງານໄດ້ ເຊິ່ງ ມັກເອີ້ນວ່າລະບົບການຈັດມ້ຽນ ແລະ ການຍົກພາເລດອອກມາ ເຊິ່ງໃຊ້ໃນສາງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກໃນ ປັດຈຸບັນ.

ຕາຕະລາງ 9 ສະແດງລາຍການປະເພດທົ່ວໄປ ຂອງລົດຍົກພາເລດ ໂດຍພິຈາລະນາຈາກຄວາມສູງໃນການຍົກ ແລະ ຄວາມພ້ອມຂອງພື້ນທີ່ທາງຍ່າງ:

ຕາຕະລາງ 10 ສະແດງບັນຊີປະເພດລົດທີ່ຊື່ ແລະ ໃຊ້ງານ ລວມທັງຄວາມອາດສາມາດ.

ລົດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກສະເພາະ ເນື່ອງຈາກມີຄວາມສາມາດທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການ ສຳລັບສາງຂະ ແໜງການສາທາລະນະສຸກ; ນອກຈາກນີ້ຍັງສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ.

ຖ້າທ່ານຮູ້ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງສາງຂອງທ່ານ ເຊັ່ນ ຄວາມກ້ວາງຂອງທາງຍ່າງ ແລະ ຄວາມ ສູງການຍົກທີ່ຕ້ອງການ, ຕາມຕາຕະລາງ 10 ສາມາດຊ່ວຍທ່ານຕັດສິນໃຈ ໄດ້ວ່າ ລົດຍົກຄັນໃດ ເໝາະສົມກັບການ ເຮັດວຽກຂອງທ່ານຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ຕາຕະລາງ 9. ຄວາມສູງໃນການຍົກ ແລະ ຄວາມກ້ວາງຂອງທາງຍ່າງ

ຄວາມສູງໃນການຍົກ	ຄວາມກ້ວາງຂອງທາງ
ການຍົກຕໍ່າ <ul style="list-style-type: none"> ສາມາດຍົກພາເລດສູງຈາກພື້ນ 0,10 ແມັດ ເຖິງ 0.18 ແມັດ 	ຄວາມກ້ວາງຂອງທາງລົດ <ul style="list-style-type: none"> ທາງ 3.5 ແມັດ ຂຶ້ນໄປ
ການຍົກຂະໜາດກາງ <ul style="list-style-type: none"> ສາມາດຍົກພາເລດ ແລະ ຈັດເກັບຢູ່ຊັ້ນວາງ ຂຶ້ນໄດ້ ສູງສາມຊັ້ນ 	ລົດສຳລັບທາງແຄບ <ul style="list-style-type: none"> ທາງ 2.5 – 3 ແມັດ
ການຍົກສູງ <ul style="list-style-type: none"> ສາມາດຍົກພາເລດ ແລະ ຈັດເກັບຢູ່ຊັ້ນວາງ ໄດ້ທີ່ ຄວາມສູງ ກວ່າ 5 ຊັ້ນ 	ລົດສຳລັບທາງແຄບຫຼາຍ <ul style="list-style-type: none"> ທາງ 1.5 ແມັດ - 2.5 ແມັດ

ຕາຕະລາງ 10. ປະເພດລົດຍົກຍົມ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນການຍົກຍົມ

ຄວາມສາມາດ	ລີ້ຍົກແກ່	ລົດຍົກຍົມແບບຢາງຕາມ			ລົດຍົກຍົມທ່ວງນ້ຳໜັກ		Narrow Aisle
	<i>Pallet Jack</i>	<i>Walkie Stacker</i>					Reach Truck
	ດ້ວຍມື	ໄຟຟ້າ	ໄຟຟ້າຢ່າງດຽວ	ດີເຊວ	ແກສທຳມະຊາດ	ໄຟຟ້າ	ໄຟຟ້າຢ່າງດີ
ໃຊ້ພາຍນອກຢ່າງດຽວ				x			x
ໃຊ້ສຳລັບພາຍໃນຢ່າງດຽວ	x	X	x			x	
ໃຊ້ພາຍນອກ ແລະ ພາຍໃນ					x		x
ຄວາມສາມາດຍົກສູງ				x	x	x	x
ຄວາມສາມາດຍົກປານກາງ			x	x	x	x	
ຍົກຕໍ່າຢ່າງດຽວ	x	X					
ທາງກ້ວາງ	x	X	x	x	x	x	x
ທາງແຄບ	x	X	x				x
ທາງແຄບຫຼາຍ	x	X					
ສະເລ່ຍມູນຄ່າ	\$500	\$2,000	\$30,000	\$30,000	\$25,000	\$40,000	\$60,000

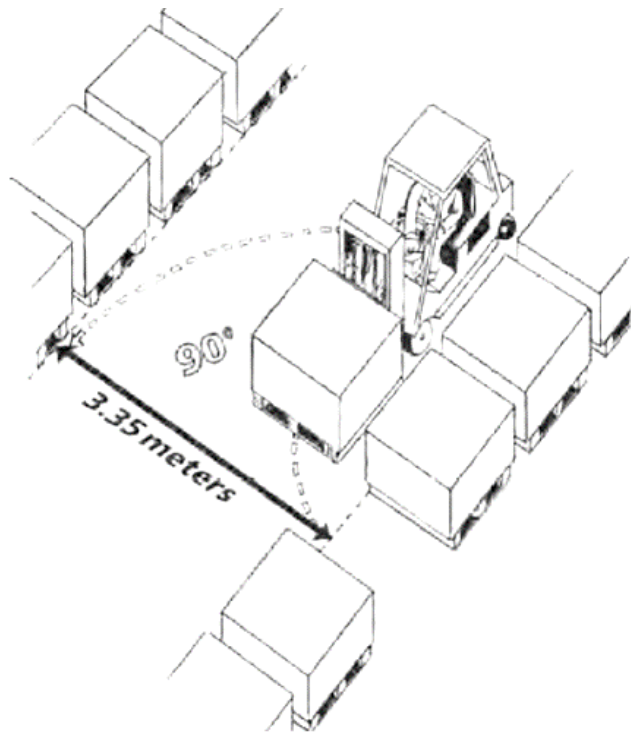
ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມກ້ວາງຂອງທາງ ແລະ ຄວາມສູງໃນການຍົກ ການຕັດສິນໃຈແຕ່ລະຄັ້ງ ຍັງຈະຕ້ອງກວມເອົາອົງປະກອບຂອງຕົ້ນທຶນ. ໃນຂະນະທີ່ການຊື້ລົດຂົນຍົກທີ່ໃຊ້ກັບທາງຍ່າງທີ່ແຄບ ອາດເບິ່ງຄືເປັນທາງເລືອກທີ່ດີທີ່ສຸດ ເນື່ອງຈາກມີຍືດຍຸ່ນຫຼາຍທີ່ສຸດ ແຕ່ ຈິ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ລາຄາຂອງລົດຂົນຍົກປະເພດນີ້ ແພງກວ່າອຸປະກອນການຍົກຂະໜາດກາງເຖິງສອງເທົ່າ ແລະ ແພງຫຼາຍກວ່າລົດລາກຍົກດ້ວຍມື. ນອກຈາກນີ້, ການບຳລຸງຮັກສາ ທີ່ຈຳເປັນຍັງຊັບຊ້ອນ ແລະ ມີລາຄາແພງ.

ພື້ນທີ່ການສັນຈອນ ຕ້ອງການ ເພື່ອການປະຕິບັດງານຂອງລົດຍົກຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນການວາງແຜນ ແລະ ການອອກແບບຂອງການປະຕິບັດງານ ຂອງສາງ. ລົດຍົກທັງໝົດມີລັດສະໝີວົງລ້ຽວສອງດ້ານ: ໃນ ແລະ ນອກ. ລັດສະໝີວົງນອກ ວັດແທກໂດຍການແກ່ງ ໂຄງລົດ ໄປຍັງຈຸດສະເພາະຂອງໂຄງດ້ານຫຼັງ. ວົງລັດສະໝີດ້ານນອກ ຫຼື ຈຸດໝູນ ມັກຈະຢູ່ນອກກົງຂັບເຄື່ອນຂອງລົດ (ລໍໜ້າ) 0.08 ເຖິງ 0.10 ແມັດ. ດັ່ງນັ້ນ, ອຸປະກອນຈື່ງບໍ່ສາມາດໝູນໄດ້ພາຍໃນ ຮອບວົງຂອງມັນເອງ.

ໃນການຄິດໄລ່ວົງລັດສະໝີສຳລັບມູມລ້ຽວຂວາແບບເຕັມໆ ດ້ວຍພາເລດ ໂດຍໃຊ້ 0.15 ແມັດ ສຳລັບໄລຍະຫ່າງການປະຕິບັດງານ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ໃຊ້ລາຍລະອຽດຈາກຜູ້ຜະລິດ ມູມລ້ຽວ (ລົດຍົກຍົມ)+ຄວາມຍາມຂອງພາເລັດ + ໄລຍະຫ່າງ (0,15 ແມັດ) = ລັດສະໝີວົງລ້ຽວຂວາເຕັມ ເປັນແມັດ.
2. ຕົວຢ່າງ: ລົດຍົກຍົມ ລ້ຽວຂວາ (2 ແມັດ) + ຄວາມຍາວຂອງ ພາເລັດ (1.2 ແມັດ) + ໄລຍະຫ່າງໃນການເຮັດວຽກ (0.15 ແມັດ) = ລວມ (3.35 ແມັດ)

ຮູບ 17. ວົງລັດສະໝີມູນລ້ຽວຂວາ

ອຸປະກອນທຸກອັນມີຄຸນສົມບັດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ການຕິດຕໍ່ໂຮງງານຜະລິດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕິດຕໍ່ຢູ່ ເລື້ອຍໆ ເພື່ອສະໜອງຂະໜາດທີ່ແນ່ນອນຂອງລົດ ທີ່ທ່ານສົນໃຈ ແລະ ເພື່ອລວບລວມຂໍ້ມູນໂດຍລະອຽດເພີ່ມ ເຕີມກ່ຽວກັບວົງລັດສະໝີວົງລ້ຽວ. ໂດຍທົ່ວໄປຜູ້ຈັດການຕ້ອງການແຜນສໍາລັບການຄິດໄລ່ການວາງ ແລະ ການ ຄິດໄລ່ທາງສັນຈອນ ຂ້າມຜ່ານ, ໂດຍອີງຕາມລັດສະໝີວົງລ້ຽວ, ໂຄງຮ່າງຂອງລົດ ແລະ ຄວາມກ້ວາງ ແລະ ຄວາມ ຍາວຂອງຫົວໜ່ວຍຂົນ.

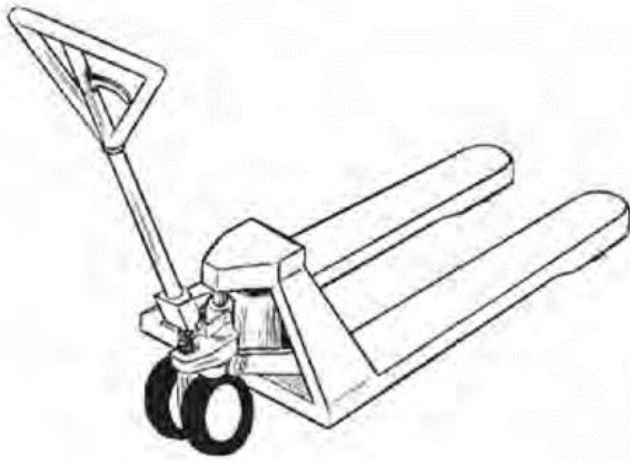
ດ້ານລຸ່ມນີ້ ແມ່ນລິ້ແກ່ພາເລັດ (pallet jacks), ລິ້ຍົກແບບຍ່າງຕາມ (walkie stacker) ແລະ ລົດຍົກ ເຊິ່ງໄດ້ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມລາຍລະອຽດສະເພາະ. ສະແດງຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ເສຍ ແລະ ຕົວຢ່າງຄວາມຕ້ອງການຄວາມ ກ້ວາງຂອງທາງຢ່າງ ສໍາລັບແຕ່ລະປະເພດ.

ລິ້ແກ່ແຮງຍົກແກ່ ພາເລດ (Pallet Jacks)

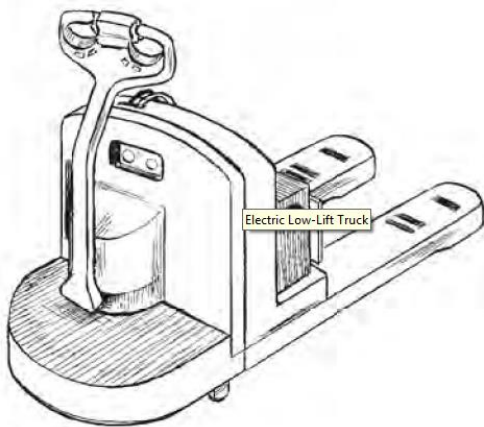
ລິ້ແກ່ແຮງຍົກແກ່ ພາເລດ ດ້ວຍມື ຫຼື ໄຟຟ້າ (ເບິ່ງຮູບ 18 ແລະ 19). ລິ້ຍົກຕໍ່າທີ່ປະຕິບັດງານດ້ວຍຕົນ ເອງ ມັກເອີ້ນວ່າ ລິ້ແກ່ແຮງຍົກແກ່ ພາເລດ ຫຼື ແກ່ແຮງພາເລດ ເປັນລິ້ຍົກແບບເຕັຍ ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນ ເຊິ່ງເປັນ ເຄື່ອງຊ່ວຍແຮງທີ່ແທ້ຈິງສໍາລັບສາງ. ລິ້ຍົກເຕັຍ ທັງແບບໃຊ້ດ້ວຍມື ແລະ ແບບໄຟຟ້າ ເຮັດວຽກຈາກຕໍ່າ ແລະ ສາມາດຍົກຍົດວ້ຍຕົວມັນເອງ ແລະ ພໍດີລະຫວ່າງແຜ່ນດ້ານເທິງ ແລະ ລຸ່ມຂອງພາເລດ ທັງສອງໜ້າ. ລິ້ຍົກພາເລດ ດ້ວຍມື ຈະເປັນຫຼັກ ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ມີການບັນທຸກ, ລະດັບ ແລະ ໄລຍະທາງ ແມ່ນຂະໜາດນ້ອຍພໍທີ່ຈະຍົກ ຫຼື ບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ລົດຍົກ. ສ້ອມ (ກ້ວາງປະມານ 0.15 ແມັດ) ມາພ້ອມກັບ ການສະໄລໃນຕົວ ໃຫ້ຄວາມແຂງແຮງ ແລະ ການເຂົ້າ ແລະ ອອກຈາກພາເລດໄດ້ງ່າຍ. ມັນເປັນອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ງານງ່າຍ ຊຶ່ງຕ້ອງການຝຶກອົບຮົມພຽງເລັກ ນ້ອຍ ກໍ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ທົ່ວທັງສາງ ນັບແຕ່ຈຸດລານຈອດລົດ ຫຼື ພາຍໃນຂອງປະເພດການບັນທຸກທຸກສະນິດ.

ມັນໃຫ້ຄວາມຄ່ອງແຄ່ວ ແລະ ຄວາມຍືດຍຸ່ນ ໃນການປະຕິບັດງານທີ່ຕີຫຼາຍ ແລະ ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ຄ່າ ບໍາລຸງຮັກສາທີ່ຕໍ່າກວ່າອຸປະກອນຂົນຍ້າຍພາເລດອື່ນໆ.

ຮູບ 18. ລີ້ແມ່ແຮງຍົກຍໍແບບໃຊ້ແຮງຄົນ

ລີ້ແມ່ແຮງຍົກພາເລດພະລັງງານໄຟຟ້າ (electric-powered pallet jack) ຫຼື ເອີ້ນວ່າລົດຍົກເຕ້ຍແບບຢ່າງນໍາ (walkie low-lift truck) ເປັນການປະສົມລະຫວ່າງແມ່ແຮງ ແລະ ແບັດເຕີຣີ ສະນິດສາກໄຟຟ້າໃນຕົວ (ເບິ່ງຮູບ 19) ທີ່ຂັບເຄື່ອນອຸປະກອນຊະນິດນີ້. ແບັດເຕີຣີ ໃຫ້ພະລັງງານໃນການຍົກ ແລະ ພະລັງໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ. ຄວາມໄວ ແລະ ອາດສາມາດຮັບນໍ້າໜັກທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ ຕາມແຕ່ລະລຸ້ນ. ຄວາມໄວສະເລ່ຍສໍາລັບອຸປະກອນສະນິດນີ້ ແມ່ນ 6 ກິໂລແມັດ ຕໍ່ ຊົ່ວໂມງ. ອຸປະກອນສະນິດນີ້ ມີຫຼາຍຂະໜາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ລີ້ແມ່ແຮງຍົກແກ່ພາເລດພະລັງໄຟຟ້າ ໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ໃນສະຖານະການທີ່ຄືກັນກັບ ລີ້ແມ່ແຮງຍົກຍໍແບບໃຊ້ມື ແຕ່ສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງພື້ນຖານ ແມ່ນສາມາດຍົກແກ່ເຄື່ອງທີ່ໜັກກວ່າ, ໄລຍະທາງທີ່ຍາວກວ່າ ແລະ ໄວກວ່າ. ການໃຊ້ລີ້ແມ່ແຮງຍົກຍໍພາເລດພະລັງໄຟຟ້າ, ຜູ້ປະຕິບັດສາມາດເຫັນ ກ້ານສ້ອມທັງໝົດຂອງລົດ (fork tips); ການໝູນອອກຂອງແບັດເຕີຣີ ເພື່ອໃຫ້ງ່າຍ ແລະ ກວດສ້ອມແປງງ່າຍ.

ຮູບ 19. ລີ້ແມ່ແຮງຍົກແກ່ພາເລດພະລັງໄຟຟ້າ

ຕົວຢ່າງ ຄວາມຕ້ອງການຄວາມກ້ວາງຂອງທາງຢ່າງ

ຂະໜາດປົກກະຕິທີ່ຕ້ອງການຂອງມູມໝູນເບື້ອງຂວາ ສໍາລັບ ລີ້ແມ່ແຮງຍົກແກ່ພາເລດດ້ວຍມື ອັດຕາຈາກ 1.5-2.1 ແມັດ ແລະ ສໍາລັບ ລີ້ແມ່ແຮງຍົກແກ່ພາເລດພະລັງໄຟຟ້າ ຈາກ 2.0-2.5 ແມັດ. ລົດບັນທຸກປະເພດເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນຈັດຢູ່ໃນປະເພດທີ່ທາງຢ່າງທີ່ແຄບຫຼາຍ. ອີກເທື່ອນຶ່ງ ຂະໜາດລົດເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ຕ້ອງການ ຈະແຕກຕ່າງກັນໄປ ຂຶ້ນກັບປະເພດຂອງລີ້ຍົກແກ່ທີ່ໄດ້ເລືອກ; ມັນຈໍາເປັນຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງກວດສອບຂະໜາດທີ່ຕ້ອງການ

ທັງ ໝົດ ກັບຕົວແທນຈຳໜ່າຍຂອງໂຮງງານຜະລິດ ຫຼື ວິສາວະກອນ ລະຫວ່າງການວາງແຜນ ແລະ ຂະບວນການ ຄັດເລືອກ.

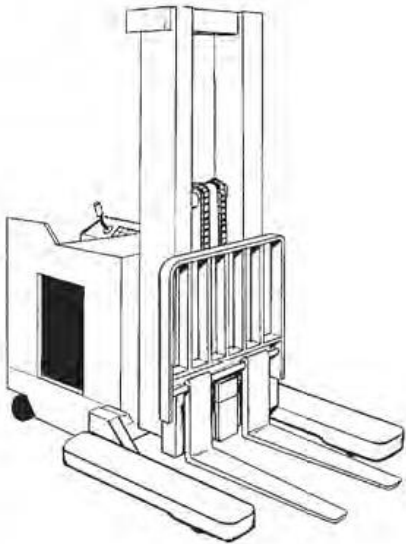
ລົດຍົກແບບຍ່າງຕາມຫຼັງ (*Walkie Stackers*)

ລົດຍົກແບບຍ່າງ ເປັນລົດວາງພາເລັດ ແບບຍ່າງຕາມ ພ້ອມເສົາສຳລັບການຍົກພາເລດ ໄປຍັງຄວາມສູງ ກວ່າ 4.5 ແມັດ, ພວກມັນຖືກໃຊ້ ເມື່ອຄວາມສູງທີ່ຍົກ ບໍ່ເກີນ 4.5 ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ລົດຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ລາຄາແພງ, ໃຊ້ໃນອາຄານທີ່ມີພື້ນຊືມັງ ແຕ່ສາມາດສົ່ງກັບລໍ່ທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ທີ່ສາມາດປະຕິບັດງານຢູ່ພື້ນບໍ່ລຽບ ພຽງໄດ້.

ລົດຍົກແບບຍ່າງ ສອງປະເພດທີ່ໃຊ້ທົ່ວໄປ ຄື: ລຸ້ນມີຂາຄາບ (*walkie straddle stacker*) ແລະ ລຸ້ນ ເອື້ອມຫາ (*walkie reach stacker*) ເຊິ່ງໃຊ້ພະລັງງານແບັດເຕີຣີໄຟຟ້າ.

ບໍ່ຄືກັບລົດຍົກອື່ນ, ລົດຍົກເດີນຕາມ *walkie straddle stacker* ແລະ ລົດຍົກແບບເອື້ອມ *walkie reach stacker* ຈະເຮັດວຽກຢູ່ທາງຍາງທີ່ແຄບ. ປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມປະຫຍັດຂອງລົດຍົກປະເພດນີ້ ສະແດງໃຫ້ ເຫັນໃນການໃຊ້ງານຕົວຈິງເປັນເວລາຫຼາຍປີ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ.

ລົດຍົກຍ່າງຕາມແບບມີຂາຄາບ (**WALKIE STRADDLE STACKER**)

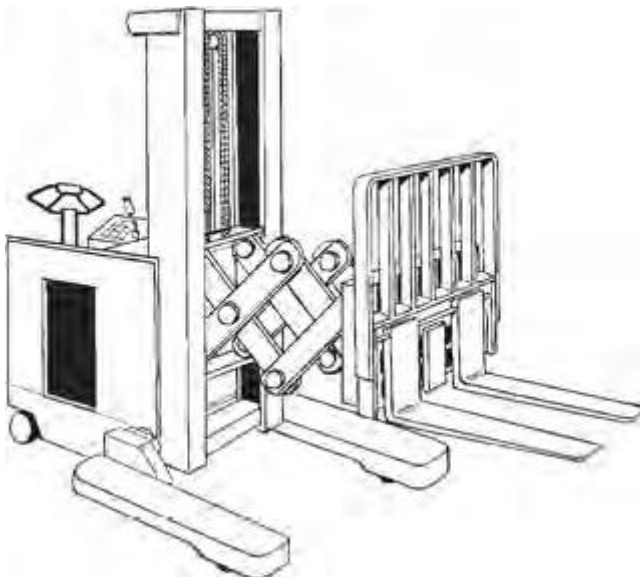

ລົດຍົກລຸ້ນຄາບ *Walkie straddle stackers* ໃຊ້ຂາຄາບ ເພື່ອກະຈາຍນ້ຳໜັກການບັນທຸກ. ຂາຊ່ວຍໃຫ້ລົດບັນທຸກ ຄາບພາເລັດ, ເປັນລົດບັນທຸກທີ່ດີທີ່ໃຊ້ໃນການວາງພື້ນ ເນື່ອງຈາກຂາຄາບສາມາດວາງພາເລັດໄດ້ໃກ້ຂຶ້ນ (ເບິ່ງ ຮູບ 20). ເມື່ອໃຊ້ຮ່ວມກັບການຈັດວາງພາເລດ, ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນ ຕ້ອງອອກແບບຊັ້ນວາງ ໃຫ້ມີພື້ນທີ່ພຽງພໍເພື່ອໃຫ້ ສາມາດວາງຂາຄາບທີ່ກວ້າງ ເມື່ອຂົນພາເລັດເຂົ້າ ແລະ ອອກ ຈາກຊັ້ນວາງ. ຄວາມສູງໃນການຍົກເລີ້ມຕົ້ນ ຢູ່ທີ່ 2.6 ແມັດ ແລະ ສູງເຖິງ 4.8 ແມັດ.

ລົດຍົກ ຍ່າງຕາມ ລຸ້ນເອື້ອມຍົກຍໍ (walkie reach stacker)

ລົດຍົກລຸ້ນເອື້ອມເພື່ອຍົກຍໍ ແມ່ນການປ່ຽນແປງ ຈາກລົດຍົກລຸ້ນນັ່ງມັນມີຄວາມຄ່ອງຕົວຫຼາຍກວ່າລົດຍົກມາດຕະຖານ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດປະຕິບັດງານໃນພື້ນທີ່ຂະໜາດນ້ອຍ. ສໍາລັບການໃຊ້ງານທີ່ຕ້ອງການຄວາມຄ່ອງຕົວຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກຂະໜາດຂອງການຂົນ ແລະ ຄວາມທ້າທາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນພາຍໃນສະຖານທີ່. ລົດຍົກຍ່າງຕາມຊະນິດເອື້ອມຫາ ອາດຈະເໝາະສົມກວ່າສໍາລັບສະຖານທີ່ທີ່ຕ້ອງການ. ລົດຍົກມີກົນໄກການເອື້ອມລັກຊະນະຄືກັບມິດຕັດ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍສ້ອມ ໄປດ້ານໜ້າເຂົ້າໄປໃນສິ່ງທີ່ຈະຂົນ (ເບິ່ງຮູບ 21) ຄວາມສູງໃນການຍົກເລີ່ມຕົ້ນທີ່ 2.5 ແມັດ ແລະ ສາມາດຍົກສູງຮອດ 4.54 ແມັດ.

ຮູບ 21 ລົດຍົກຍ່າງຕາມ ລຸ້ນເອື້ອມຫາ

ຕົວຢ່າງຄວາມຕ້ອງການຄວາມກ້ວາງຂອງທາງຍ່າງ

ໃນການລ້ຽວມູມ 90^{ອົງສາ} ໃນທາງຍ່າງ, ໂດຍພາເລດ 1.22 X 1.02 ແມັດ ສໍາລັບລົດຍົກຍ່າງຕາມລຸ້ນຂາຄາບແບບມາດຕະຖານ ຫຼື ລົດຍົກຍ່າງຕາມລຸ້ນເອື້ອມຫາໄດ້, ຂະໜາດມູມລ້ຽວຂົວແມ່ນ 2.25 ແມັດ. ຖ້າທ່ານເພີ່ມໄລຍະຫ່າງ 0.15 ແມັດ ໃນການດໍາເນີນງານ, ຄວາມຕ້ອງການຄວາມກ້ວາງຂອງທາງ ເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ 2.5 ແມັດ. ສິ່ງນີ້ຖືວ່າມູມລ້ຽງ 90^{ອົງສາ} ພາຍໃນທາງຍ່າງທີ່ມີເຄື່ອງຂົນ.

ລົດຍົກ ທ່ວງດຸນນໍ້າໜັກ (Counterbalance Lift Trucks)

ຕາມຊື່ທີ່ໄດ້ກ່າວຂ້າງເທິງ, ລົດຍົກ ທ່ວງດຸນນໍ້າໜັກ ໃຊ້ເຄື່ອງທ່ວງຄວາມສົມດຸນຢູ່ໃກ້ກັບດ້ານຫຼັງຂອງລົດເພື່ອຮັກສາຄວາມສະຖຽນ ໃນການຍົກທີ່ກໍາລັງຍົກຍໍ ໄປຍັງພື້ນທີ່ຈັດເກັບ ແລະ ຍົກອອກຄືນ. ລົດຍົກແບບທ່ວງດຸນນໍ້າໜັກ ສາມາດຂັບເຄື່ອນໂດຍເຄື່ອງຈັກໃຊ້ແກສ, ນໍ້າມັນດີເຊວ, ຫຼື ແກສປີໂຕລຽມ ຫຼື ດ້ວຍແບດເຕີລີ. ດ້ວຍຄວາມອາດສາມາດຍົກ 1.360 ເຖິງ 2.721 ກິໂລກຼາມ ແລະ ສາມາດຈອດໄດ້ທຸກສະພາບການ ບໍ່ວ່າຈະຈອດຢູ່ທາງແຍກ, ຈອດຢູ່ຈຸດຍົກເຄື່ອງຂຶ້ນລົງ. ລົດຍົກ ທ່ວງດຸນນໍ້າໜັກ ມີເສົາກະດ່ອງທີ່ກ້ວາງຍືດຕິດ ເພື່ອຮອງຮັບການຂົນທຸກປະເພດ (ເບິ່ງຮູບ 22). ປັດຈຸບັນລົດຍົກ ທ່ວງດຸນນໍ້າໜັກ ສ່ວນໃຫຍ່ ຮອງຮັບການຄວບຄຸມຕາມຫຼັກ

ສະລິລະຂອງຄົນຂັບ ແລະ ເຂົ້າເຖິງການບໍາລຸງຮັກສາໄດ້ງ່າຍ. ນອກຈາກນີ້ ລົດບາງລຸ້ນ ມີຫ້ອງໂດຍສານສໍາລັບຄົນ ຂັບເຕັມຮູບແບບ. ລົດຍົກທ່ວງດຸນນ້ຳ ຫັກ ເປັນອຸປະກອນທີ່ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນສູງ ຖືເປັນກະດູກສັນຫຼັງ ຂອງ ອຸດສາຫະກຳສາງສິນຄ້າ.

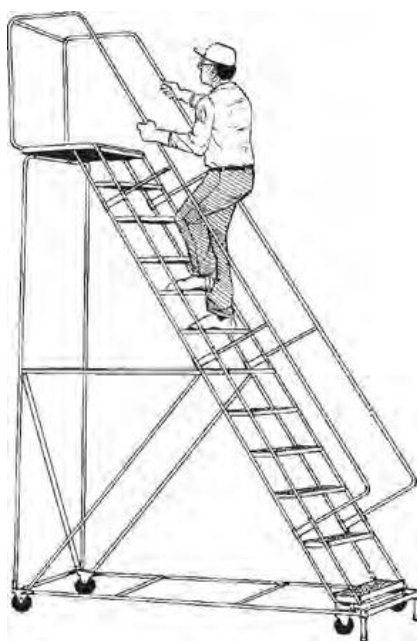
ຂັ້ນໄດແບບມີລໍ້ Rolling Warehouse Ladders

ຄັນໄດມີລໍ້ຍູ້ ໃຫ້ຄວາມໝັ້ນທ່ວງ, ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາໄດ້ ເພື່ອການບໍາລຸງຮັກສາ, ການຈັດເກັບ ແລະ ການເລືອກຕາມການສັ່ງ ແລະ ສໍາລັບວຽກອື່ນໆຂອງສາງ ແລະ ພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ງານ. ອຸປະກອນນີ້ມີ ຄຸນສົມບັດເຊັ່ນ ເປັນຕົວປັບລະດັບພື້ນໄດ້ ແລະ ຂັ້ນໄດ ປ້ອງກັນການມື່ນ (ເບິ່ງຮູບ 24). ຂະໜາດຂອງຄັນໄດມີ ລໍ້ຍູ້ ສາມາດມີແຕ່ລ້ຽນ ສອງຂັ້ນ ຈົນຮອດ 15 ຂັ້ນ ແລະ ຄວາມສູງລວມ 0.508 ເຖິງ 4.8 ແມັດ. ຄຸນສົມບັດສໍາ ຄັນເພີ່ມ ໄດ້ແກ່-

- ດອກຍາງກັນໜຶ່ນ: ພື້ນຜິວນີ້ມີຄວາມຕ້ານທານການໜຶ່ນ ແລະ ຄວາມສະບາຍສູງສຸດ ເມື່ອກໍາລັງນັ່ງ ຫຼື ຄຸກເຂົ້າຢູ່ຂັ້ນໄດ.
- ລະບົບລ່ອກຂັ້ນໄດ: ການລ່ອກຂັ້ນໄດ ເພີ່ມເຕີມ ໃນບ່ອນທີ່ຄົນກ້າວຂຶ້ນ. ການລ່ອກຄັນໄດເພີ່ມເຕີມ ແມ່ນມາດຕະຖານໃນທຸກໆລຸ້ນ.
- ໂຄງສ້າງທີ່ຂະໜາດເສັ້ນຜ່າສູນກາງ 11/16 ນິ້ວ ຫັກ: ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຮ້າຍແຮງ, ໂຄງສ້າງທີ່ໃຫ້ ຄວາມແຂງແຮງ, ທົນທານ ແລະ ໃຊ້ງານຍາວນານ.
- ເຄືອບສີຝຸ່ນທີ່ທົນທານ: ພື້ນຜິວປະເພດນີ້ ອົບດ້ວຍສີ ເຊັ່ນ: ສີເທົາອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ສີເຫຼືອງ ເພື່ອຄວາມ ປອດໄພ.
- ຜິວເຄືອບເພື່ອປ້ອງກັນຮອຍຂຸດຂີດ, ເຊິ່ງໃຫ້ຄວາມທົນທານ ແລະ ໃຊ້ໄດ້ຍາວນານ.
- ນອກຈາກນັ້ນ ຂັ້ນໄດສາງ ຍັງມີໃຫ້ເລືອກ ທັງແບບເຫຼັກ ຫຼື ອະລູມິນຽມ. ນອກຈາກນີ້ຍັງມີຄວາມລາດ ຊັ້ນຂອງຂັ້ນໄດ ຫຼາຍອົງສາ (40-56^{ອົງສາ}) ເພື່ອໃຫ້ຂຶ້ນລົງໄດ້ງ່າຍທີ່ຮູ້ຈັກກັນທົ່ວໄປວ່າຂັ້ນໄດທາງຂັ້ນສາງ. ເຫດຜົນໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຂັ້ນໄດເຫຼົ່ານີ້ຄື ຂັ້ນໄດມີຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄັນໄດເຮືອນ, ສະນັ້ນ ຄົນງານຮູ້ສຶກ ສະບາຍ ແລະ ຮູ້ສຶກປອດໄພ ໃນການປີນຂຶ້ນລົງ.

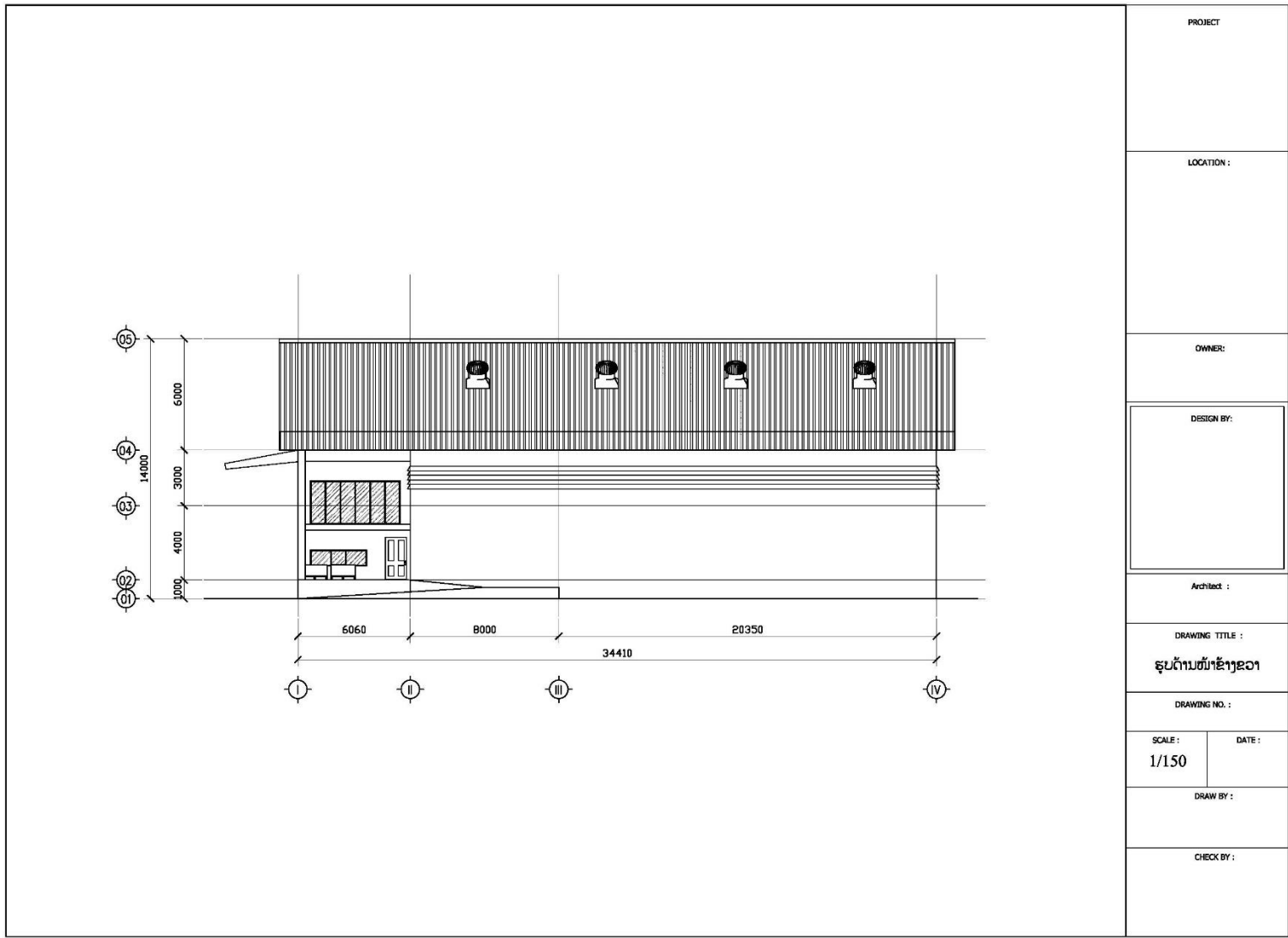
ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກບາງຢ່າງ ສາມາດໃຊ້ລະບົບຊັ້ນວາງ ຫຼື ລະບົບຖັງ ທີ່ມີປະສິດທິພາບໄດ້ ໂດຍ ໃຊ້ພຽງຂັ້ນໄດມີລໍ້ ຂອງສາງ. ຖ້າຂະໜາດຂອງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ຫຼື ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງອຸປະກອນການ ຂົນຖ່າຍາຍຸຊະນິດ ເປັນຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ສາຍບໍ່ສາມາດຮອງຮັບອຸປະກອນຍົກຍໍພາເລດໃດກໍ່ໄດ້ ສໍາລັບກິດຈະກຳການ ຈັດມ້ຽນ ແລະ ການດຶງຄືນ, ຂັ້ນໃດ (ເບິ່ງຮູບ 24) ອາດພຽງພໍສໍາລັບການຈັດເກັບຕົວຈິງ ແລະ ການສົ່ງຂອງຂະ ໜາດນ້ອຍ.

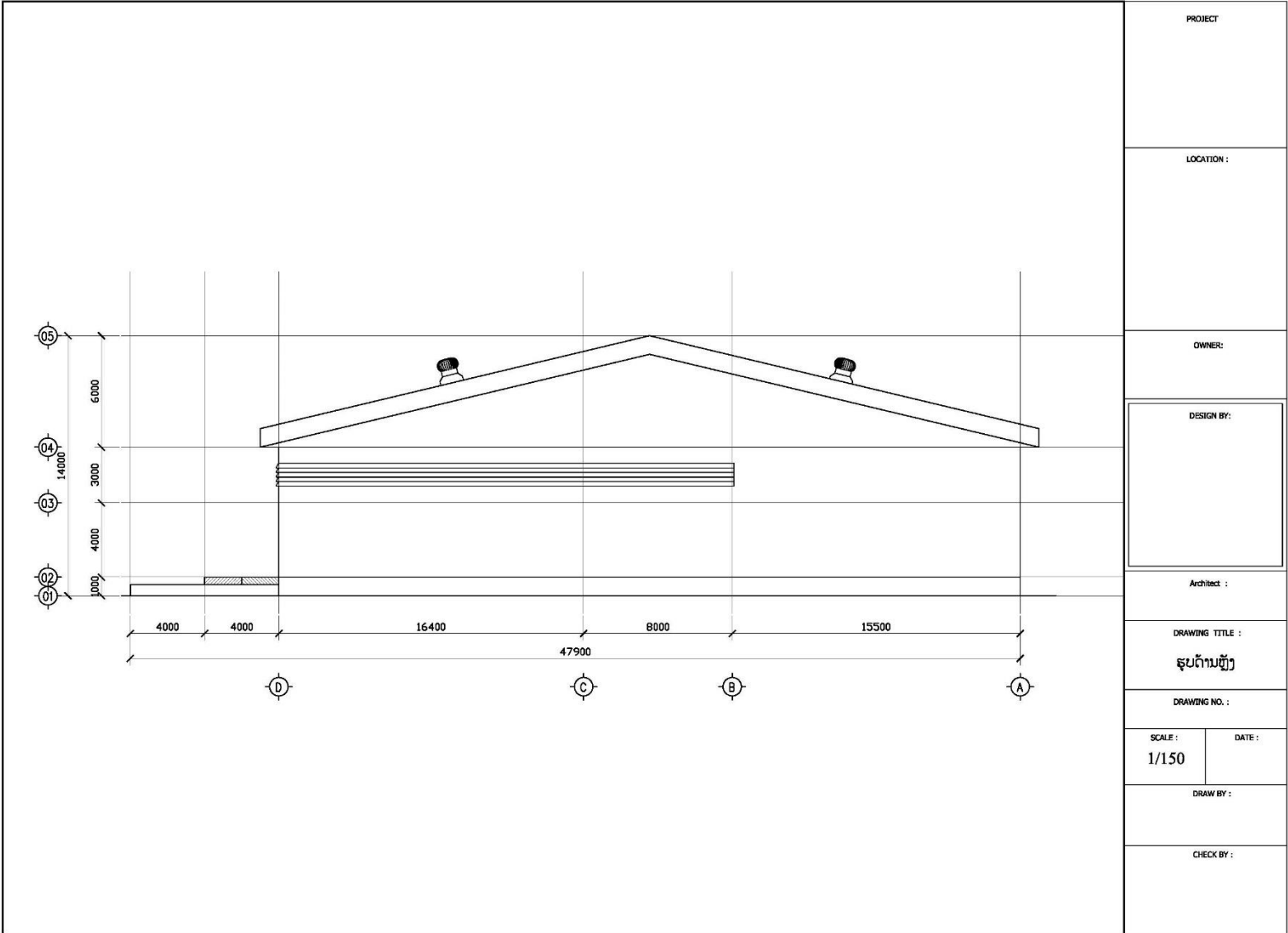
ຮູບ 24. ຂັ້ນໄດມີລໍ້

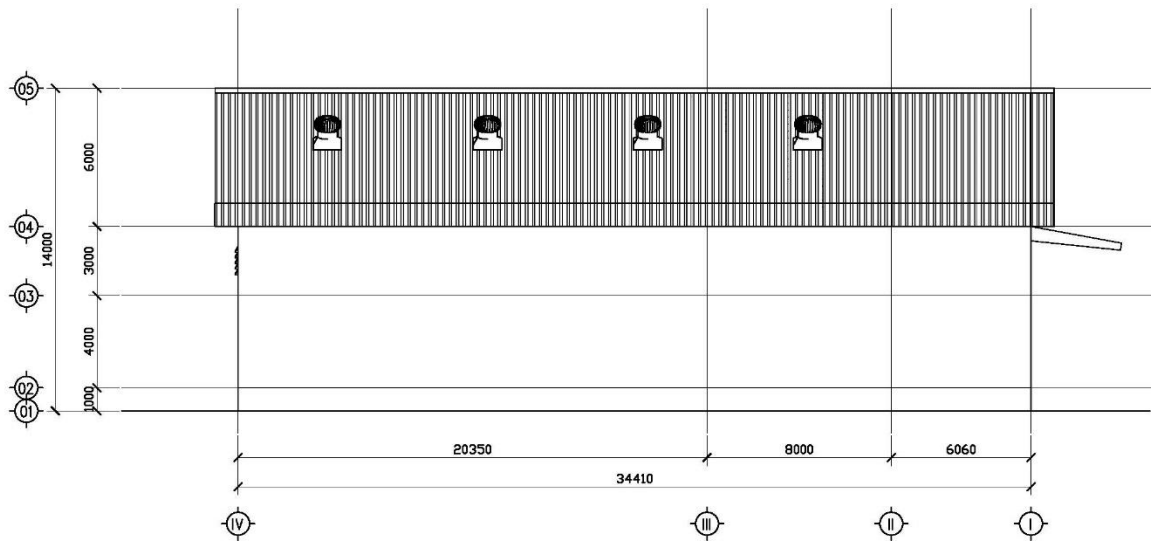

ຂັ້ນໃດເລື່ອນ ສາມາດໃຊ້ສໍາລັບ ຄວາມຈໍາເປັນການເກັບຮັກສາທີ່ຈໍາເປັນ; ຜູ້ບໍລິຫານ ອາດຕ້ອງການເພື່ອ ຮັກສາຂັ້ນໃດເລື່ອນໄວ້ໃນສາງ ເພື່ອເສີມຄວາມຈໍາເປັນ ໃນແຕ່ລະວັນ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີປະໂຫຍດເປັນການສໍາ ຮອງໄວ້ ຖ້າອຸປະກອນການຂົນຖ່າຍວັດຖຸ ຫາກບໍ່ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4 (ຮຸບແຕ້ມຕົວຢ່າງສໍາລັບສາງ)

PROJECT :

LOCATION :

OWNER :

DESIGN BY :

Architect :

DRAWING TITLE :

ຮູບດ້ານຂ້າງຊ້າຍ

DRAWING NO. :

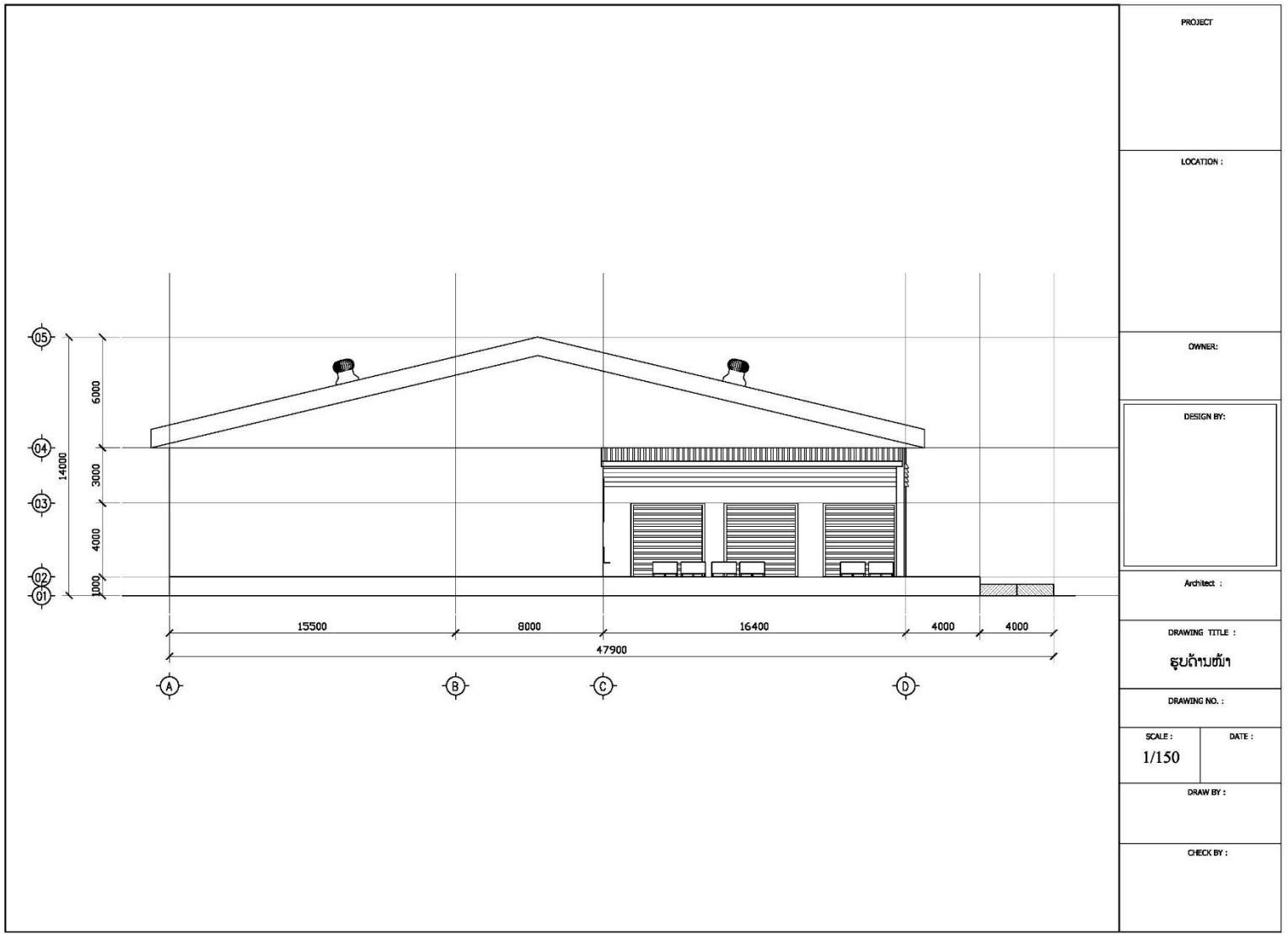
SCALE :

1/150

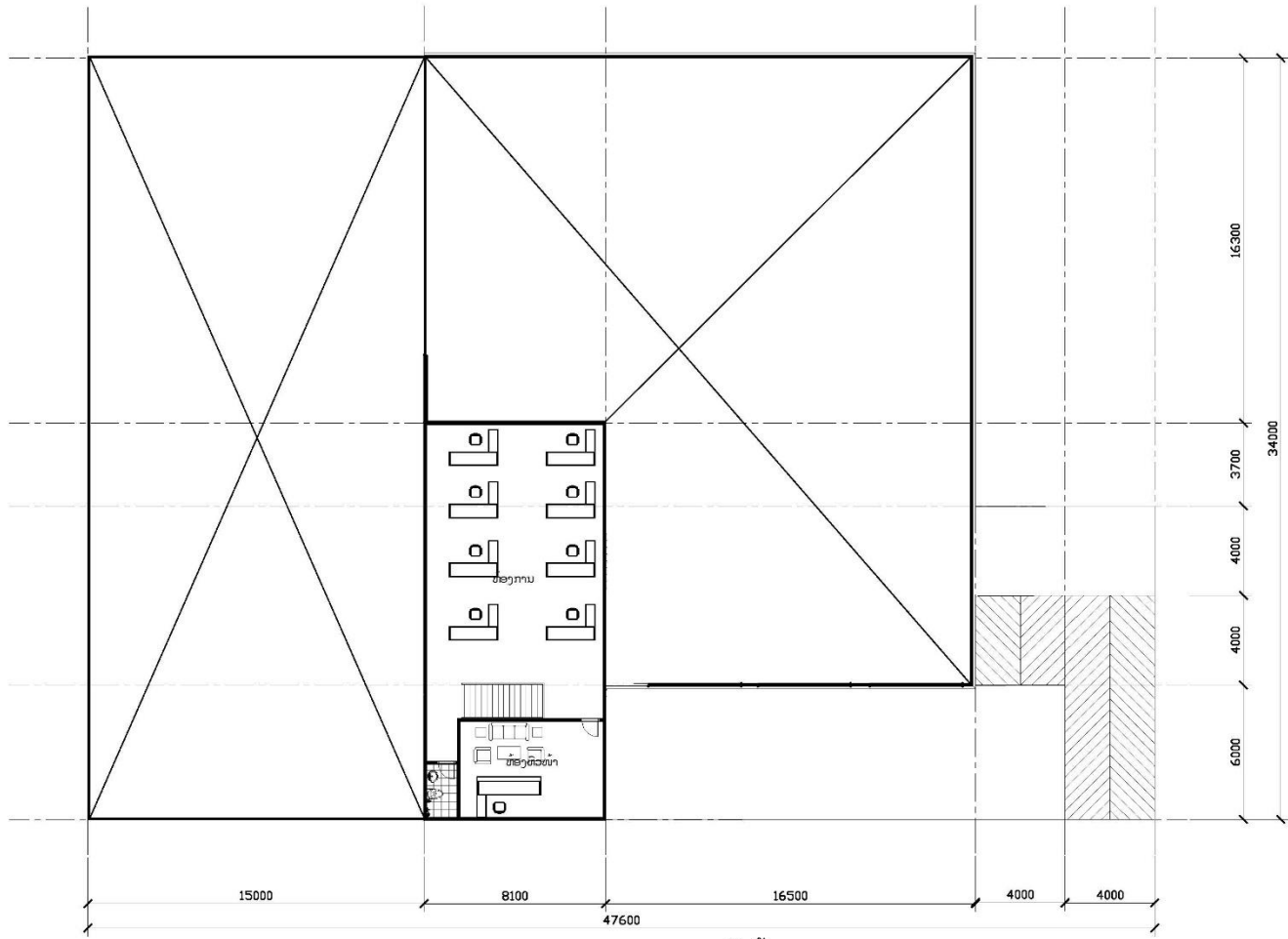
DATE :

DRAW BY :

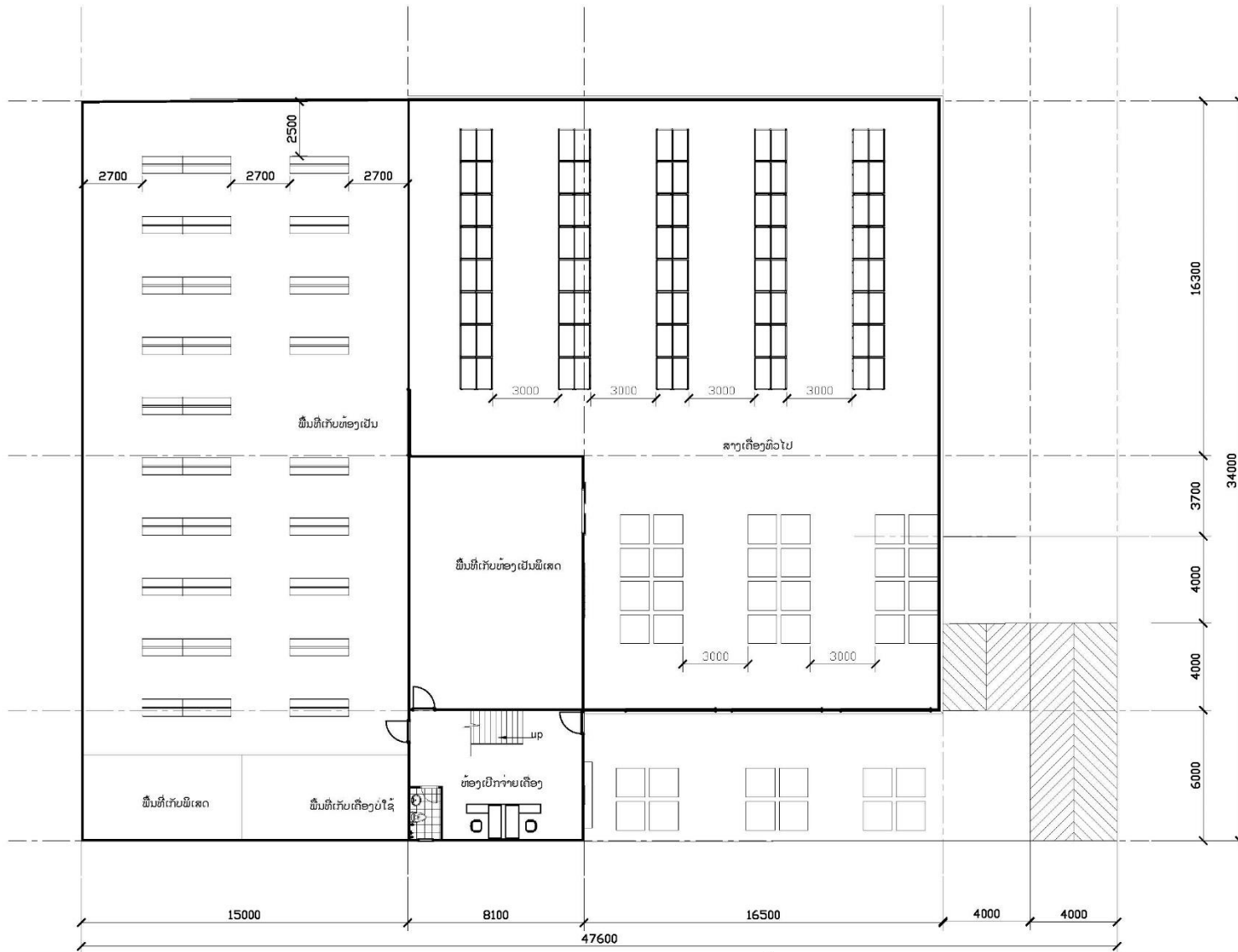
CHECK BY :

PROJECT	
LOCATION :	
OWNER:	
DESIGN BY:	
Architect :	
DRAWING TITLE :	
ឧបត្ថម្ភការងារ	
DRAWING NO. :	
SCALE :	DATE :
1/150	
DRAW BY :	
CHECK BY :	

ແຜນຜັງຊັ້ນ 2

ແຜນຜັງຊັ້ນ 1

